

Fratello

Jezus

Wat zeggen de mensen
wie Ik ben....

Jesus Projekt

Bestellung:

Fratello1955@gmail.com

Mobil: +49 17639239962

Auch als e-book erhältlich

Printed in Germany

WmD Online-Druck

Neuaufgabe 2023

© Alle Rechte vorbehalten beim Autor

Nederlandse vertaling:

Bestelling:

hdebrouwere@gmail.com

GSM: +32 473 830571

1ste oplage

Inhoudsoverzicht:

Wie was Jezus Christus.....	4
Jezus de Bevrijder.....	14
Jezus en de wet.....	31
Johannes de Doper.....	37
De belofte.....	45
Jezus de Mensenzoon.....	57
De drieledige mens.....	60
Jezus de Zoon van God.....	68
Vader, Zoon en Heilige Geest.....	72
Gethsemane- De hof van Olijven.....	80
Golgotha- de berg van de zege.....	84
Kind zijn van God.....	91
De goede Herder.....	95
Nawoord.....	99
Boekaanbeveling.....	107

Opmerking:

De Bijbelcitaten worden genomen uit volgende bijbelmodules: MyBible-version 1604, Elberfelder Bibel 1871, Schlachter Bibel 1951 en de Luther Bibel.

Waar het voor een duidelijker uitspraak mij juist leek, heb ik tekstdelen uit de verschillende Bijbels gecombineerd. De (tussen haakjes) ingevoegde woorden of inhoud zijn door mij toegevoegd. Ik probeer hierdoor de geestelijke toedracht te verduidelijken of te onderstrepen.

Voor de vertaling in het Nederlands heb ik mij zoveel als mogelijk gehouden aan de Duitse tekst en eventueel gecombineerd met de Willibrordvertaling.

Dit schrift wordt door mij ENKEL OP BASIS VAN SCHENKINGEN verdeeld en zou daarom niet mogen verkocht worden.

Verdelers, die het schrift in kleine of grotere hoeveelheden afnemen, om het voor hun werk in de wijngaard te gebruiken, verklaren zich uitdrukkelijk akkoord met deze regeling.

Wie was Jezus Christus

“ Het eeuwige leven, dat is dat zij u kennen, de enige ware God, en hem die u gezonden hebt, Jezus Christus” Joh. 17.3.

Mensen van alle tijden hebben naar deze enig ware God gezocht, en zich gedachten gevormd over de eenmalige verschijning van Jezus van Nazareth. Daarbij zijn ze tot de meest verschillende verklaringen en opvattingen gekomen. Tot op vandaag baseren ze zich daarbij allen op basis van hun gedachtenwereld, gevormd door de heersende cultuur en socialisatie, waaruit dan uiteindelijk ook hun wereld- en Godsbeeld zich vormde. Zich begeven naar een hoger niveau van beschouwing vanuit dit cultuur doordrongen geestelijk bewustzijn, is echter een onbetwistbare voorwaarde om de historische verschijning van Jezus van Nazareth tot zijn recht te laten komen. Want deze Jezus heeft van zichzelf beweerd VAN BOVEN, uit een geestelijk voorbestaan te komen. In het Johannesevangelie 8,58 zegt Hij dat met de volgende woorden:

“Waarlijk, waarlijk, ik zeg jullie: eer Abraham werd, BEN IK”.

Hij zegt hier niet “was Ik” maar “ben Ik”. Hierin ligt de aanspraak op een bestaan dat niet alleen ver terug gaat in het verleden maar dat zich als een steeds tegenwoordig zijn laat verstaan. Daarenboven beweerde Jezus van zichzelf de Zoon van God te zijn. Vooreerst is dat een sterke uitspraak, waaraan niet enkel de toenmalige vertegenwoordigers en bewakers van de joodse religie te kauwen hadden. Maar wat is een zoon van God en met wie heeft de Vader-God deze zoon reeds lang voor Abraham verwekt? Wie was zijn moeder, in zijn voor-aardse bestaan? Is er een moedergodin? Ook de gelovige mens stelt in de regel een vraagteken bij dergelijke overwegingen, wanneer ze ook maar in zijn gedachten opduiken. Hoe moeten we ons dat voorstellen dat Jezus reeds voor Zijn verschijnen op aarde in een “geestelijke wereld” bestond? Had Hij daar broers en zussen? En hoe heeft Hij daar geleefd? Hoe is die geestelijke wereld geschapen en georganiseerd? In welke verhouding staat ze met haar bewoners en tegenover ons, aardse mensen?

Zien zij ons? Kunnen ze contact nemen met ons? Indien ja, hoe doen ze het? Allemaal interessante vragen, die evenwel alleen maar relevant zijn wanneer ik in zo'n geestelijke wereld en haar bewoners geloof of ze minstens als een bestaansvorm in overweging neem. Wanneer Jezus nu van zichzelf beweerd heeft een bewoner of burger te zijn van deze geestelijke wereld (Mijn rijk is niet van deze wereld), dan moeten we toch voor ons eigen belang Zijn uitspraken aan de hand van Zijn daden en woorden onderzoeken. Wanneer er ons iemand uitkomst kan geven over deze andere wereld, dus over een andere realiteit kan geven, dan wel iemand die van deze wereld op onze aarde -dus van boven naar beneden- kwam. En die uit die andere werkelijkheid in ons aardse bestaan trad. Dat is toch een argument, dat prikkelt om zich uitvoerig te verdiepen in Hem en Zijn leer. En juist hiermee nodig ik U daartoe uit.

"Wie was dan wel deze Jezus van Nazareth?"

Over zijn persoon zijn er de meest verschillende denkbeelden en meningen, al naargelang men gepoogd heeft om deze meest buitengewone verschijning van de mensengeschiedenis in zijn wereldbeeld in te passen. Hier enkele van de meest gangbare meningen.

- HIJ WAS EEN MENS MET EEN RELIGIEUZE WAAN OF ZIEKELIJKE ZELFWAARNEMING.
- EEN RELIGIEUZE FANATICUS EN VOLKSOPRUIER.
- EEN SOCIAAL HERVORMER, DOOR DE MACHTIGEN VAN RELIGIE EN POLITIEK VEROORDEELD TIJDENS ZIJN POGING OM DE WERELD EEN STUK RECHTVAARDIGER TE MAKEN EN POSITIEF TE VERANDEREN.
- HIJ WAS DE GRONDLEGGER VAN EEN NOG TE REALISEREN LIEFDESCOMMUNISME.
- EEN SOORT MENS DAT ZIJN TIJD VER VOORUIT WAS MAAR EENZAAM EN VERLATEN GESTORVEN IS.
- EEN GELOVIGE JOOD, DIE DE BLOEDELZE EN KORSTIGE DOGMA'S VAN ZIJN RELIGIE WOU HERVORMEN, MAAR DAARBIJ GEFAALD HEEFT.
- HIJ IS NIET AAN HET KRUIS GESTORVEN MAAR IS NAAR KASHMIR GEVLUCHT, WAAR HIJ EEN FAMILIE HEEFT GESTICHT EN EEN NATUURLIJKE DOOD GESTORVEN IS.

- HIJ WAS ÉÉN VAN DE AVATARS, DIE VOLGENS DE INDISCHE MYTHOLOGIE STEEDS WEER OP AARDE KOMEN OM DE MENSHEID OP EEN HOGER ONTWIKKELINGSNIVEAU TE VERHEFFEN.
- HIJ WAS DE ZOON VAN GOD, WAT ER OOK ACHTER DEZE AANSPREKING MAG SCHUILEN.
- HIJ IS EEN STERK GESTILEERDE MYTHE, DIE NOOIT HEEFT BESTAAN.

De huidige mens die bij voorkeur met zijn gedachten de zichtbare wereld wil doordringen en verstaan, heeft enorme problemen bij vragen gaande over het metafysische domein van het leven. Want hij kan ze met de instrumenten van zijn verstand en de denkgeregels van de aardse wetmatigheden niet beantwoorden. Een alternatief voor een traditioneel blind geloof komt maar nauwelijks in vraag voor de verlichte mens. Te veel onrechtvaardigheden, allerlei religieus fanatisme en kerkelijk machtsmisbruik hebben dit blind geloof eeuwenlang begeleid en onzegbaar leed over de mensheid gebracht tot in deze tijd. Wat blijft er de denkende mens anders over dan het thema religie uit het alledaagse te verbannen? Het als niet relevant voor zijn aardse leven beschouwen. Een aardse leven waarvan het aankunnen zijn hele aandacht opeist. De eigenlijke, belangrijke levensvragen -vanwaar kom ik, wie ben ik, en wat komt er na dit aardse leven- gaan in de gejaagdheid van ons hamsterradbestaan min of meer ten onder. De permanente oproep om mee te zijn met de nieuwste stand van de techniek, is geen geschikte voedingsbodem om zich met de diepere levensvragen bezig te houden. Wanneer dan toch eens een mens zich boven de beperkingen van zijn bestaan en het grauwe van het alledaagse verheft en interesse vertoont voor de ernstige levensvragen, ziet hij zich geconfronteerd met een chaos aan filosofische pogingen tot verklaringen en een zee van bonte heilsboodschappen. Die zijn evenwel niet minder irriterend dan de handig geplaatste producten van de aankooptempels van onze consumptiemaatschappij. Zo wordt aanvankelijk de vragende en zoekende mens ook hier -op metaniveau- verblind door een overaanbod van mooi klinkende theorieën en beloftes. Om een overzicht te verkrijgen op de huidige jaarmarkt van de fastfood-esoterie, en om voor zichzelf uit het oogverblindend aanbod de juiste keuze te maken is een kunst, die slechts weinigen beheersen. Velen, die een start in een nieuw leven wilden wagen,

scharen zich vanaf het begin van hun reis in één van de vele groepen met succesrijke navolgers en trekken van het ene seminar naar het andere. In de toekomst zijn ze er steeds op bedacht de batterijen van hun ziel met positieve energie op te laden in groepsdynamische, om zichzelf draaiende cirkels of de verantwoordelijkheid voor het leven “een ingewijde” aan de voeten te leggen. Zo worden ze tot energie-junkies, onder de bonte paraplu van een nieuwe industrietak, die het verlangen van de mensen met een jaarlijkse omzet van 8 miljard euro omzet in klinkende munt. Voelt iemand uit deze groepen van zoekenden zich tot Jezus aangetrokken en waagt hij de poging om de een of andere kerk, gemeenschap of vrije kerk op te zoeken, dan komt hij te staan voor een verwarrend spectrum aan geloofsovertuigingen. Hier kan hij een keuze maken gaande van een traditioneel vermoeiende eredienst tot een krachtige manifestatie die via een lichtshow en luide christelijke rockmuziek probeert te begeisteren. Men noemt deze manier van missionering “OPPIKKEN”. Wat echter als een gemeente blijft steken in deze continue cirkel van **sensatiezucht** en **emotionele animatie**? Laat men de ziele animatie eens achterwege en waagt men het om de ernst van de navolging van Christus in het middelpunt te plaatsen en van een smal pad te spreken, dan ziet men al snel lange gezichten en vaak de achterlichten van de vroegere ziele “GEESTdriftigen”. Het indringen in de geestelijke diepte van het rijk Gods, wordt in samenkomsten van het goed gevoel christendom vaak geofferd aan een streven naar geloofsgenot en **ziel**-zelfbevrediging.

God zij dank zijn er nog gemeenten en predikers die in de moderne kerk tegen de stroom van de tijdsgeest in zwemmen en die zich houden aan de kern van het evangelie. Erg wordt het evenwel wanneer een zoekende in het kamp van een verdoemenis-preker geraakt en daarbij op korte tijd de tekstballonnen van zijn verdorvenheid, zijn gericht en eeuwige verdoemenis moet aanhoren. Het wordt hem duidelijk gemaakt dat hij enkel een kans heeft voor de rechterstoel van God en aan een onbetaalde baan in de hel kan ontkomen wanneer hij zich tot Jezus bekent en Hem als verlosser aanneemt. Daar staat men behoorlijk onder druk en een zekere beklemming verspreidt zich in de borst, waarbij de gevoelens een wilde rondedans maken. Het eigenlijke probleem ontstaat evenwel op het ogenblik dat de proefpersoon deze taal niet verstaat. Hij kan de verlossingsterminologie in dit heel speciaal verlossingsuniversum niet werkelijk begrijpen. Zo zal hij

verstijfd de golven van een diffuse angst over zich heen laten rollen en zoekt vertwijfeld een zijuitgang, waarlangs hij kan vluchten. Dreigingen met een eeuwige verdoemenis en een niet te blussen hellevuur voor de zondaren, gevolgd door beloftes van een eeuwig leven van gelukzaligheid voor de rechtvaardigen, laten de zoekenden aan God en de mensheid twijfelen. En deze schrikwekkende God zou men dan nog van ganser harte moeten liefhebben. Dat is met een eerlijk hart nauwelijks te bewerkstelligen. Heeft het angstvirus zich eenmaal vastgezet in zo een ziel, dan blijven slechts twee mogelijkheden. Ze zal UIT ANGST de stap naar haar vermeende redder zetten of ze zoekt haar heil in de vlucht. Weer op adem gekomen, kijkt de verloren zoon/ de verloren dochter wellicht nog één keer hoofdschuddend om en keert zich dan met verwondering definitief af van deze “vreemde tijdsgenoten en sekte-aanhangers”. Hier kan voor de komende tijd eerder geen deur meer opengaan om de status quo van het eigen bestaan te verklaren.

En juist op deze plaats begint dit kleine schrift. Ik zou hier graag de kern van de “Blijde Boodschap”, de basis van ons aardse leven en een levensvatbare kennis over de persoon van Jezus doorgeven. Er zijn op mijn levensweg te veel oprechte zoekers op mijn pad gekomen, die ofwel gedesillusioneerd verstomd zijn of die zich aangesloten hebben bij de lange rij imitatoren om zich dan een leven lang met kindervoeding te spijzigen. Maar ik weet, al deze mensen hebben diep in zich nog een honger naar antwoorden. En ook wanneer de schare van deze gelovigen, die zich inspannen om de diepere samenhangen te verstaan, op vandaag klein lijkt te zijn, dan geloof ik toch ook, dat een belangrijk deel van de gelovigen en van de hele mensheid een grote honger heeft naar uitleg en waarheid. Maar vernieuwingen worden nooit in gang gezet door de massa, maar ze komen steeds voort van afzonderlijke mensen of kleine groepen, die in het tijdsgebeuren een geestelijke pioniersarbeid verrichten. Zo was het in Jezus’ tijd, zo is het op vandaag. De geschiedenis schijnt zich steeds weer te herhalen, nieuw ingekleed in de tegenwoordige tijd. Terwijl het traditioneel geloof op een rustkussen slaapt, zijn anderen bezig met ware kennis en werkelijk leven. Reeds door de profeet Hosea 4,6 liet de Heer aan zijn volk verkondigen:

*"Mijn volk gaat ten gronde **door gebrek aan kennis**, want je hebt de kennis verworpen, daarom wil Ik je ook verwerpen, zo dat je niet meer de priesterdienst uitoefent voor Mij"*

Dit woord is actueel tot in deze dagen. Kennis betekent licht en oriëntering voor de ziel. Zonder een juiste kennis van het wezen van God en Zijn rijk, worden we tot speelbal van de blinde blindenleiders uit alle lagen.

Ook vandaag bestaat een der grootste hindernissen voor een zoekende naar waarheid er in wat de religieuze machtsinstituten in de loop der eeuwen gemaakt hebben uit de leer van Jezus. Toch zouden we Jezus aan Zijn eigen woorden moeten meten en daarna beoordelen wat de historische bron over Hem zegt en dat is tot op vandaag de Bijbel. Lezen we het Mattheus- en het Johannesevangelie en ervaren daarbij de wonderde macht en kracht die in deze evangeliën ligt. Ervaar dat deze woorden niet alleen over Jezus vertellen, maar dat ze het leven en de geest van God ademen en in zich bergen. Deze geest wil zich ook aan u openbaren in het woord. Het enige wat u daarvoor moet doen: geef God een vertrouwensvoorschot! Want het bestaan van God kan men noch bewijzen noch weerleggen. De eerste stap om God te benaderen vergt steeds een geloofsvoorschot. Men moet hiervoor in voorafbetaling gaan om tenminste de mogelijkheid open te laten dat er een hogere zin achter ons leven steekt en dat er een bovennatuurlijke intelligentie achter alle dingen bestaat, die een allergrootste interesse heeft in ons. God is een wonderbaar woord, spreek het eens luid en zacht uit en bemerk wat het doet met uw gevoelens en uw hart. En zo is het ook met de naam Jezus.

De mening van de 'middelmattig slimme', dat men een beetje naïef of achtergebleven is, wanneer men vandaag nog aan een God gelooft, is al lang achterhaald. Vandaag komen ook steeds meer van de 'heel slimme', de wetenschappers, door hun werk tot de erkenning dat een intelligente geest achter de overduidelijke en hoog complexe ordening in de natuur moet steken. Ze erkennen door hun vorsingswerk dat er een architect achter het leven moet steken, omdat de zeer grote complexiteit en de uitwisseling van informatie in een organisme niet te verklaren valt met de theorie van het

toeval. Dit heeft ze tot het inzicht gebracht dat **te geloven** dat het ook wel gaat zonder een God juist meer geloof vraagt.

Bekijken we eens op deze plaats naar de functie van een proteïne. Een proteïne is een biologische macromolecule, ook eiwit genoemd. Zo een proteïne heeft een zeker minimum aan complexiteit of innerlijke structuur nodig om te kunnen werken. Vergelijkbaar met een auto die pas kan rijden door het samenspel van alle afzonderlijke componenten. Er zijn hier minstens **75 aminozuren** (met doelgerichte informatie) nodig om haar te doen functioneren. Een eenvoudige cel bestaat uit **500 zulke moleculen!** De waarschijnlijkheid dat alle criteria toevallig samenkomen die nodig zijn om enkel één proteïne te maken, ligt bij 10^{125} (een 10 met 125 nullen). Waartoe is nog meer geloof vereist? Geloven aan de oersoep en de toevalshypothese van de evolutietheorie geloven of aan het bestaan van een hoogste intelligentie, die blijkbaar vanuit het metagebied -de eerste wereld van de oorzaak- al het leven doelgericht gepland en 'vorm' gegeven heeft?

Iedere plant, ieder dier en elke mens, beschikt op die manier over een bouwplan, dat in DNA moleculen als informatie is gelegd. Waarbij elke lichaamscel een onvoorstelbare hoeveelheid aan informatie in de hoogst gekende dichtheid bevat. In een cel lopen gelijktijdig duizenden geregelde, tijdelijk op elkaar afgestemde chemische processen plaats. Daarbij staat ze boven alles wat de mens in staat is te bedenken, te ontwikkelen en te bouwen. Wanneer we tot op de bodem willen gaan van het leven moeten we het tot in de kleinste eenheden volgen en dan zullen we verbaasd vaststellen dat we weer 'bij het grootste' uitkomen. Wanneer jullie hier dieper willen kijken, dan beveel ik het boek "Gods verloren kinderen " aan als lezenswaard. (zie boekaanbeveling, laatste bladzijde).

Vooral in de fysica en de microbiologie gaan steeds meer wetenschappers in eerbied op de knieën, omdat ze vorsen op de grens van materie en geest of in een nieuw universum duiken, dat zich openbaart in de kleinste bouwstenen van het leven. Maar dit nieuw wereldbeeld, wanneer het zich ook in de wetenschap zou ontvouwen, vereist naast alle erkenningen ook steeds een zeker voorafgaand geloof of vertrouwen. Uit dit zaadkorreltje van geloof groeit dan de machtige boom van werkelijke

erkenningen op. Zonder deze stap in geloof zullen we alleen maar op de plek van onze aardse geestelijke beperktheid staan tot we ons door onze eigen zelf-omcirkeling ingegraven hebben, om op het einde minder te zien en te begrijpen dan in het begin. Het is dus niet zo dat geloof alleen een zaak van religie is. Neen, het is ook het fundament van de wetenschappen ook wanneer die zich over zulke uitspraken verontwaardigen. Maar het geloof is ook in ieder wetenschappelijke discipline het fundament van een favoriete onderwijsopvatting.

Terwijl de jonge wetenschap haar kennis nog uit waarnemingen in de natuur haalde, die ze overeenkomstig haar geestelijke mogelijkheden interpreteerde, is men spoedig er toe overgegaan een bedachte stelling naar voor te brengen, die men door bijhorende proefopstellingen probeert te bewijzen en met de voor de hand liggende basis aan erkenningen probeert te ondersteunen. Wat de kardinalen van de wetenschap voor het grootste deel voor juist aannemen, dat wordt dan in het vervolg als een door de wetenschap "bewezen feit" vastgeschroefd, verkondigd en aan de universiteiten geleerd. Men moet dus deze leeropvatting geloven, en geloven dat ze de JUISTE is onder de ter beschikking staande ontwerpen, die meestal door minderheden wordt tegengesproken. Dat echter de mening van de meerderheid niet automatisch het monopolie op de waarheid heeft, leert ons de geschiedenis. Dus om ter zake te komen: ook de zogenaamde "objectieve wetenschap" wordt steeds door "subjectieve interpretaties" gevormd en gevoed, die zich bewegen binnen een bepaald wereldbeeld. Wat niet in dat beeld past, verdwijnt onder de grijze gewelven van kelderarchieven. Het is dus in de grond helemaal niet zo verschillend als op religieus vlak. Want ook hier leggen interpretaties van Schriftgeleerden de maatstaven vast van wat in de uitleg van het woord juist of verkeerd is.

We zien hieraan hoe belangrijk het voor ieder afzonderlijk is om zelf te onderzoeken en te testen, en om zich niet enkel te verlaten op de mening van specialisten. Noch op de ene, noch op de andere kant is het voordelig om een geprefabriceerd geloofs- en wereldbeeld enkel maar over te nemen en na te papegaaien. Want zowel de wetenschap alsook de religie onttrekt een "ontwikkeling" uit de boeien van haar dogma's en fouten. Ontkent bv. een religie de mogelijkheid van een geestelijke ontwikkeling, omdat ze zich

in het bezit waant van de hele waarheid, dan is ze in dogma's verstarde en is ze reeds zo goed als dood. Ze is dan alleen nog een gewoontecultus, die enkel ceremoniën behoudt en zich niet wil bezighouden met vragen over het waarom van de dogma's om haar ambten en machtsinstellingen te behouden. Vaak jammer genoeg ook met het instrument van angst en subtiele dreigingen. Wetenschap en religies worden als ze niet meer bereid zijn hun dogma's in vraag te stellen tot hinderpaal voor de ontwikkeling van de enkeling en de mensheid in haar geheel. Ieder van ons is daarom opgeroepen om de verantwoordelijkheid voor zijn leven zelf in handen te nemen juist in de vraag naar God en de eigenlijke zin van het leven. Maar ook in de vraag naar de verantwoording voor de eigen levensruimte en omgeving.

"Dat vraagt te veel inspanning van mij", zal hier reeds de een en ander vanaf het begin zeggen. Maar bedenk dat het hier om UW LEVEN gaat. Veel mensen steken meer tijd en energie in de zorg voor de planning van hun volgende drieweekse vakantie dan aan de vraag naar het eeuwige leven. Neem hier a.u.b. een beetje meer tijd om bezig te zijn met de vraag naar de zin van het leven. En GELOOF mij, jullie besparen zich veel tijd en omwegen wanneer jullie begrijpen wie deze Jezus is en was, en wat Hij voor de hele mensheid heeft gedaan.

Over geen enkel ander persoon in de wereldgeschiedenis bestaat er met betrekking tot zijn bestaan meer overeenstemming tussen gelovigen en de wetenschap dan over de persoon van Jezus van Nazareth. Er zijn meer dan 5000 geschriften en manuscripten uit de eerste drie eeuwen, die zijn persoon vermelden of er over handelen. Veel meer dan over iedere historische figuur, waarvan we het bestaan niet betwijfelen. Jezus is dus een historisch bewezen persoon. Op deze plaats beveel ik de kritische lezer, die wellicht nog aan de authenticiteit van Jezus twijfelt, het boek aan van Lee Strobel: "Der Fall Jesus- Ein Journalist auf der Suche nach der Wahrheit". Hier worden voor sceptici glasklare bewijzen over het leven van Jezus, over zijn dood aan het kruis en Zijn opstanding geleverd. In tegenstelling tot de valse beweringen dat Jezus niet aan het kruis gestorven is, dat Hij niet verrezen is, welke onzin zelfs door theologen van grote kerken verdedigd en gepubliceerd wordt. Verlaat aldus het hamsterrad van jullie uiterlijke

activiteiten en geef God de kans zich jullie op een nieuwe wijze en in een nieuw beeld te openbaren.

Jezus van Nazareth is een wonderbaarlijke verschijning. Dat zullen jullie begrijpen, wanneer jullie zich met zijn leven bezig houden. Om het wonder van het leven van Jezus en de wonderen die Hij volbracht heeft helemaal ergens in het eigen leven te kunnen inpassen, blijven de beschouwers uiteindelijk slechts twee mogelijkheden over: Hij verwerpt de zogenaamde wonderen naar het rijk der fabelen en legendes om daardoor zijn eigen rationeel beeld te behouden. Daarbij laat hij de persoon van Jezus desnoods nog als historisch bewezen gelden, maar dan wel op een menselijke manier naar beneden afgebroken en gedemystificeerd. Of anders: Hij zet deemoedig een stap achteruit en laat het leven toe groter te zijn dan de voorhof van zijn rationeel verstand het hem voor het moment toelaat. Hij houdt het voor mogelijk dat er nog meer is aan de andere kant van zijn eendagsvliegenbewustzijn. Hij laat de stelling toe dat het leven zich nog op een ander niveau kan bewegen en dat het zich ons tot op vandaag via ongewone kanalen openbaart.

Wanneer u bereid bent dit geloofsstandpunt in te nemen, dan zal u ook nieuwe dingen meemaken, u zal in het vervolg met dingen geconfronteerd worden, die u op het eerste ogenblik wellicht buitensporig lijken voor te komen. Maar geef de geest van God de kans om de ogen van jullie ziel te openen voor het nieuwe en u een grotere ruimte binnen te leiden. Want alleen in deze nieuwe ruimte zullen jullie de hele waarheid over de persoon van Jezus kunnen vatten.

Wie was dan deze Jezus, die zijn volgelingen tot op vandaag de Christus – de Verlosser noemen? Was hij werkelijk de tot op de dag van vandaag door de joden verwachte MESSIAS, die ze OP DIE MANIER toen evenwel niet erkenden en niet wilden aannemen?

Het begrip Messias, in het Hebreeuws Maschiach, in het Aramees Meschiah, betekent “Gezalfde”. Zo wordt in de Bijbel de door God ingezette koning der Israëlieten aangeduid die hen als DE VERLOSSER werd beloofd, in het Grieks omgezet heet Messias Christos in het Latijns Christus. Sedert de

eerste profeet Jesaja (~740 voor Christus) en speciaal sedert het einde van het Israëliische koninkrijk (586 voor Christus) betekent de verwachting van een toekomstige Messias het plan van God om een rijk van eenheid en vrijheid tot stand te brengen. Volgens het Oude testament is Jezus de verzoener tussen God en alle mensen en de verlosser van de gehele gevallen wereld. Deze officiële uitgangspunten zeggen evenwel niet veel over het eigenlijke wezen van de Messias en zijn missie. Wie was en is dan de Messias, wat was zijn missie? Deze vraag willen we eerst nagaan. Daardoor zult u hopelijk dezelfde overweldigende ervaring opdoen, die ik ook doormaakte tijdens de studie van de Schrift. Ik kan jullie vanuit mijn eigen belevenis verzekeren dat JEZUS LEEFT, DAT HIJ WERKELIJK UIT DE DOOD IS OPGESTAAN en sindsdien aan veel mensen -tot op vandaag- is verschenen. Daarnaast is Hij voor ieder mens geestelijk present, die zich op zijn weg met Hem inlaat.

U kunt God werkelijk op een hoger bewustzijnsniveau ervaren en zo sterk door HEM geraakt worden, dat het verstand alleen geen enkele kans meer heeft om deze ervaring twijfels in de weg te stellen. Integendeel het verstand zal weer de plaats innemen in uw leven dat u toebedeeld is door de Schepper, het zal Hem weer dienen. Het verstand wordt enkel tot probleem wanneer we het een titel van een meester verlenen en het als de enige instantie voor de waarheid inzetten. Maar pas in een dienende en deemoedige opstelling kan het zijn opgave werkelijk juist en positief over ons leven en ons geloof uitwerken.

Jezus de Bevrijder

Het optreden van de persoon Jezus in de wereldgeschiedenis markeerde het punt van een nieuwe verhouding tussen God en de mens. Het uit de leer en het leven van Jezus ontstane christendom maakt tot op vandaag aanspraak op een voor velen aanmatigende uitzonderlijke plaats binnen de religies, de joden (andere religies) tot ergernis en voor de Grieken (filosofen/ geleerden) een dwaasheid (1 Kor. 1,23). Wat is er dan mis met de

aanspraak van de christenen dat hun Jezus de Messias en daardoor de verlosser van de wereld zou zijn? En wat is er überhaupt daarmee bedoeld? Waarom hebben we een verlosser en een bevrijder nodig? Waarvan moet de mensheid, waarvan moet ik bevrijd worden? Het eerste wat in ons opkomt ten opzichte van zo'n vragen is onbegrip. "Ik heb nog niemand omgebracht en doe anders ook niets slechts. En bovendien heb ik een petekind in Indië en verzorg nog een dozijn zwervkatten". Met deze reflexmatige voorstelling of zelf-inschatting reageren veel mensen wanneer ze met de vraag van zonde en schuld geconfronteerd worden. Dergelijke vragen over een persoonlijke schuld zullen ons zonder twijfel steeds wat opdringerig voorkomen. De vraag naar schuld, wanneer men ze zomaar eenvoudig in het midden brengt, is onzinnig, wanneer men ze niet kan verbinden met de grote samenhangen. Dan is ze eenvoudigweg alleen maar neerdrukkend en maakt ons ongelukkig en zelfs ziek wanneer ze zich vastzet in onze gedachten. Daarom zullen we ons nu samen opmaken om de eigenlijke grond van onze levensmiserie en de toestand van onze ziekelijke wereld op te sporen. Pas door deze herkenning kan het weer helder worden in onze ziel wanneer we de juiste gevolgtrekkingen maken. We moeten ons daarom vooreerst met de wortels van de levensboom van de mensheid bezig houden, om te begrijpen waarom hij scheef gegroeid is. Want de ziekte van deze boom komt uit de wortel.

Een andere belangrijke vraag is die naar de bodem waarop de wortels van de gehele mensheid gegrondvest is en waaruit de hele boom van de mensheid is ontstaan. We zullen daarom niet enkel naar de wortels van de mensheid maar ook naar de wortels van deze materiële schepping afdalen om hier de oorzaak van onze persoonlijke ellende en die van de hele wereld te vinden. We zullen daarbij van een wonderlijk plan horen dat sinds lange tijden voor onze bevrijding, ja zelfs voor de bevrijding van het hele materiële universum werd ontworpen. In één zin samengevat: Het gaat om de VERGEESTELIJKING VAN DE MATERIE! Dat was en is tot op vandaag de missie van Jezus.

Door wie werd dit plan ontworpen? Door de schepper van al het leven. Want als er een schepper is die uit zichzelf het leven in een geestelijke en materiële ruimte geplaatst heeft, dan is het ook zijn scheppingsplan dat zich voor onze ogen ontwikkelt en waarin we betrokken zijn. Maar wanneer dit ALLES Zijn scheppingsplan is, dan ligt HET LUKKEN VAN DEZE SCHEPPINGEN IN ZIJN VERANTWOORDELIJKHEID. Wanneer u zich dat eigen

maakt, dan hebt u reeds de sleutel in handen om al het volgende juist een plaats te kunnen geven. Gaan we dan naar de kernvraag: Waarom moeten onze zielen bevrijd worden en waarvan? Met de beantwoording van deze vraag openen we stuk voor stuk de deur naar de grote samenhangen van het leven. En we zullen daardoor ook het bestaan van Jezus van Nazareth voor deze wereld op het spoor komen.

Met de hand op het hart: Wanneer u in uw bekendenkring, op uw arbeidsplek of ook in eigen familie rondkijkt, kunt u zeggen dat u hier een mens ziet die vrij, gelukkig en onbelast is? Deze onopgesmukte confrontatie met de ZIJNS-toestand van ons leven staat ons in de diepste zin tegen, omdat het ons streven naar levensgeluk is dat telt. We hebben met de jaren psychologische technieken ontwikkeld om ons met de naakte ZIJNS-toestand van ons leven of onze betrekking/familie niet te moeten bezighouden. De eerste horde bestaat er daarom in te aanvaarden dat we ons in een niet bevredigende levenssituatie bevinden. Zou dit voor het ogenblik voor u niet het geval zijn, lees dan a.u.b. toch verder. Jullie weten niet wat er achter de volgende hoek op u wacht. Het fatale bij deze onbevredigende toestand is jammer genoeg dat het meestal tot aan de dood blijft bestaan. Kom nu niet af naar mij met de opsomming van al wat u bezit, of dat u een goed betaalde job hebt en dat uw man/uw vrouw niet vreemd gaat. Het gaat niet om bezit of maatschappelijke erkenning maar om het ervaren van geluk in jullie ziel. Het gaat om het ZIJN en niet om het HEBBEN!!! En het zijn niet eens de arme mensen, die ons irriteren bij de ongeluksvraag, hoewel ze reden zouden hebben om een lang gezicht te trekken. Bij mijn 8 maanden lang verblijf in Indië en Nepal heb ik veel armoede en nood gezien, maar nauwelijks ingevallen gezichten en glansloze of dode ogen. Ik was als kind van het rijke westen verbluft te zien met welke hartstocht en vreugde de "arme straatkinderen" met de eenvoudigste voorwerpen in hun spel verdiept waren. Dingen die anderen waardeloos geacht en weggegooid hadden. Maar het wonderlijkste waren hun glanzende ogen, die me meer dan al het andere gefascineerd hebben. Het stemde mij pas tot nadenken toen ik in Keulen van de trein ben gestapt, die ik vanuit de luchthaven van Amsterdam had genomen.

Volgens de goddelijke maatstaf voor het leven, zoals eens door Hem ontworpen, bewegen we ons geestelijk op een tamelijk onder-ontwikkeld niveau, wanneer ons de belangrijkste levenselementen ontbreken: LICHT en LIEFDE. Daarbij zijn geen miljoenen, geen villa's, geen garage vol auto's met

veel PK van nut en geen permanente party's. Ergens hebben we van dat alles meer dan genoeg en ervaren we alleen nog de verlatenheid en kou van onze innerlijke eenzaamheid. Wat blijft er een mens over die zich alles in zijn leven kan permitteren maar moet erkennen dat de ervaring van geluk en vervulling niet automatisch daarmee samengaat? Er blijft alleen nog innerlijke vertwijfeling en angst. Wist u dat het zelfmoord-cijfer bij welstellende en zeer rijke mensen procentueel hoger is dan bij de zogenaamde arme bevolking? Onze ziel heeft andere dingen nodig om vervulling en geluk te ondervinden dan het ophopen van statussymbolen en geld. Dat werkelijk verlangen van onze ziel vervullen vereist echter de moed voor een grondige verandering van ons leven. Maar dat is een probleem bij al ons willen. Wanneer we ons afkeren van ons leven tot nu toe, merken we plots dat we steeds weer op hetzelfde punt terug gezogen worden dat we verlaten hebben. Het lijkt alsof we aan een elastiek vastgebonden zijn. In begrippen van de psychologie spreken we dan van gehechtheden, verslavingen en passies, gekoppeld aan een zwakke wil. We doen de ervaring op dat we het lopende programma niet zo eenvoudig kunnen stoppen door een zuivere kennis en kunnen vervangen door een ander levensprogramma. En we doen de verbazende ervaring op dat we noch heer zijn over onze wil, noch over ons leven. En dat spreekt zo ongeveer alles tegen waarop onze maatschappij en onze opvoeding bouwt. Volgens het motto "Help jezelf, zo help je God" of "De wereld behoort aan hen die moedig zijn en geen angst hebben." Al deze slogans worden ons steeds weer gesuggereerd. Alsof we ons zo uit eigen kracht uit iedere put konden trekken en ieder levensdoel enkel uit eigen wilskracht kunnen bereiken. Hoeveel er bij deze strijd om de beste positie hun menselijkheid en hun geweten verliezen, daarvan spreekt men niet in het openbaar. Enkel het resultaat telt!. Het zelfmoordcijfer bij jonge mensen die door deze manier van sociaal darwinisme overweldigd zijn, is schrikbarend hoog. Volgens het Duits Federaal Bureau voor statistiek sterven jaarlijks met toenemende trend ongeveer 10 000 mensen door zelfmoord in Duitsland. Dat zijn duidelijk meer slachtoffers dan door verkeersongevallen, druggebruik en Aids samen. Ongeveer **iedere 4 minuten** probeert het iemand vergeefs. Dat zijn ongeveer 150 000 zelfmoordpogingen ieder jaar. Daarbij begaan in geen andere leeftijdscategorie zoveel mensen zelfmoordpogingen als voor het 25ste levensjaar. ***Zelfmoord is bij de jongeren en jongvolwassenen de tweede grootste doodsoorzaak.*** Desondanks is zelfmoord in het openbaar een taboe thema. Waarom? Omdat we in een welvaartsmaatschappij leven met materiële overvloed en we voor deze verstarrende nieuwsberichten geen verklaring hebben.

Al deze mensen zijn door het leven overweldigd en storten in onder de familiale en maatschappelijke verwachtingen. Ze hadden allemaal hulp in de vorm van liefdevolle affectie en een ander levensconcept, een ander levensmodel nodig gehad en verdiend. Ze hadden allemaal deze daad van vertwijfeling niet gesteld wanneer ze de samenhangen hadden begrepen die ze in deze noodsituatie hadden gebracht. Wanneer ze slechts iets van het goddelijk plan geweten hadden dat hen uit hun beklemming had kunnen bevrijden. Het is slechts een kleine stap naar zo'n daad van vertwijfeling. Wanneer iemand het enige levensconcept waarop men al zijn kaarten heeft ingezet onder de voeten verdwijnt. Dat kan ieder van ons raken bij heldere hemel. Onder de daklozen in Duitsland bevinden zich ook vroegere carrièremensen die binnen enkele uren alles verloren hebben. Zij het het bedrijf, vrouw of kinderen, of alles samen. Jammer genoeg ontdekken de meeste mensen pas bij het sterven verschrikt dat hun voorstelling om het leven te beheersen slechts een illusie was. Het is daarom belangrijk reeds tijdens de levenstijd aan zelfbeschouwing te doen zonder het zich verschonen, maar ook zonder zelfveroordeling of veroordeling van anderen.

Wat zal ons voor deze spiegel van zelfbeschouwing tegemoet treden? Het tegendeel van wat mensen ons in een dure zelfverwerkelijgingscursus verkocht hebben. Het kan gebeuren dat u zich de eerste keer werkelijk ziet zoals u bent, en niet zoals u zou willen "schijnen" te zijn. Het kan gebeuren dat u op grond van uw oude leven aankomt op een punt dat verkeerdelijk vaak betiteld wordt als nulpunt van het leven. Deze ontmoeting kan zelfs het gevoel van sterven uitlokken. Maar ieder sterven geeft steeds ook de mogelijkheid voor een nieuwe geboorte. U kunt zo op dit punt ofwel in vertwijfeling, depressies of zelfmedelijden verzinken, of u kan eindelijk het cocon van uw oude levensconcept, dat niet heeft standgehouden, van u afwerpen. Ontdek de vlinder die zich precies op dit diepste punt van uw leven verborgen houdt. Hij heeft hierop gewacht om eindelijk met u op de vleugels van de wind op te stijgen naar een nieuw leven. De belangrijkste erkenning die men echter op dit nulpunt van het leven kan maken is die dat men hulpbehoevend is. Dat men zwak is en deze zwakte tot uitdrukking kan brengen. Hoe? Zoals ieder kind dat doet op een natuurlijke manier. Roep om hulp. Dat kunt u ook stil in uw innerlijk doen. Maar doe het, opdat u als een feniks uit de as van uw oude leven kunt opstaan en dat u een nieuwe geboorte kunt meemaken. Roep tot God, als uw vader! En wees er zeker van dat uw roep zal beantwoord worden.

Pas wanneer we het leven niet alleen en uit eigen kracht willen beheersen, kan genezing en bevrijding in ons leven komen. Maar reeds komt de volgende horde op ons toe en wil onze juist begonnen weg stoppen. Ons hart wil evenwel op dat ogenblik om hulp vragen en zich vol vertrouwen in de handen van de Vader-God begeven. Het wil zich verdeemoedigen en al zijn verlorenheid en zwakte openbaar maken. Maar dat spreekt alles tegen wat we tot nog toe in de jungle van de wereld als overlevingstechniek geleerd hebben. Maar dit moment is het meest beslissende en belangrijkste van uw leven tot nu toe. Of u opent hier de deuren van uw hart, ofwel zult u zich voor de spiegel weer vermannen, uw haren in de juiste plooi leggen, opnieuw oogschaduw aanbrengen en besluiten verder de eigen weg te gaan. U ontdoet zich met een kopschudden en niet helemaal gelukke glimlach van deze pijnlijke situatie van zwakte, met rechtopstaande gang en ondoor-dringbaar masker en u betreedt weer het spoor van uw vroeger leven. Tenminste tot zolang u weer eens aan het einde van uw kunnen geraakt bent. Wanneer u zich echter op God verlaat, dan wordt een alles omvattend plan in uw leven geactiveerd dat door de Vader zelf werd ontworpen.

Juist dat is echter het knelpunt. De zich vrij wanende mens wil zichzelf niet deemoedig en gehoorzaam onder de leiding van een ander plaatsen, zelfs wanneer dat het beste voor hem zou zijn. De trotse en autonome mens wil vrij kunnen beslissen over zijn leven en zijn geluk zoeken volgens eigen voorstellingen. Zo denken we in elk geval maar de ontnuchterende waarheid is dat we nooit vrij zijn geweest. We zijn reeds lang knechten en slaven van een geestelijke macht, waarmee we niet eens bewust een contract gesloten hebben. Nog afgezien daarvan sluit men geen contract met slaven. En al helemaal niet onder welke voorwaarden ze hun leven moeten leiden. Nu zult u verontwaardigd protesteren en zeggen dat u een vrij mens bent en geen slaaf! Neen, dat mag u in uw fysiek bestaan werkelijk niet zijn maar hoe ziet het er uit met de vrijheid van uw ziel? Hoe zit het met de bindingen, verlangens en verslavingen, die zich in uw leven hebben ingeweven? Bent u werkelijk heer over uw zinnen en over uw leven? Of bekruipt u ook niet dikwijls het gevoel dat dat u **tegen uw wil** in en tegen beter weten in dingen doet, als ware er nog een andere wil in uw leven aanwezig?

Ook Jezus had met deze vreemde macht te strijden. Dit gebeurde wanneer Hij zich eenmaal in de woestijn had teruggetrokken om klaarheid

over Zijn toekomstig leven te verkrijgen. Hij stond op het punt zich volkomen van deze geestelijke macht los te maken wat deze helemaal niet beviel. De Bijbel noemt deze verborgen, geestelijke macht **vorst van de wereld of ook Satan**. Maar stop, nu moet u niet panikeren voor een eventueel middel-eeuwse geloofsvoorstelling, die met deze naam verbonden is. Alles zal in de loop van dit boekje in het juiste licht geplaatst worden. Ik vraag u nog eens om wat geduld. Gedurende deze geestelijke strijd bood Satan, de heerser over de gevallen wereld, Jezus alle mogelijkheden aan van aardse macht en rijkdom om onder zijn controle te komen. Hij verlangde alleen een kleinigheid van Hem, voor deze enorme wereldlijke voordelen en mogelijkheden, die hij Hem aanbood. Alleen een piepklein gebaar van dank. Jezus zou hem voor de beloofde **aardse heerschappij** moeten **ERKENNEN**. Hij zou de Vorst van de wereld als tegenprestatie moeten **AANBIDDEN**. De truc hierbij was dat Jezus dan wel alle aardse heerschappij en macht zou verkrijgen maar dan ook Satan boven zich aanvaard zou hebben. Hierdoor zou Hij satan onderdanig geworden zijn. Hier reeds openbaarde de verzoeker zijn onderliggende strategie om niet enkel de ziel van Jezus maar de ziel van ieder mens tot slaaf te maken. Hij is bereid ons alle aardse voordelen te bieden, wanneer we hem alleen en zijn rijk onze aandacht schenken. Op deze weg verliezen we ons dan in de uiterlijke wereld der zinnen en vergeten onze eigenlijke **geestelijke herkomst en bestemming**. Maar Jezus weerstond de verleider en zei “ *Gij zult God alleen aanbidden en Hem alle eer bewijzen!. Ga weg van Mij Satan!*” Jezus maakte op die manier onmiskenbaar duidelijk dat het in het leven niet gaat om aardse rijkdom maar dat het gaat om in de wereld in de eenheid met God te leven en zich naar Zijn geboden te richten.

Wanneer we echter noch aan een God, noch aan een duistere, geestelijke macht geloven, die onze ziel wil bezitten, dan zijn we aan deze macht en zijn verzoeken blindelings en onbeschermd overgeleverd. En zelfs met een doopbewijs en de verzorging van het traditionele christendom kunnen we slaven zijn van deze geestelijke macht. Met een doopbewijs en lidmaatschap van een kerk of gemeente lacht Satan luidkeels. Dat is voor hem geen hindernis. Wat zei Jezus tegen de religieuze vertegenwoordigers van het jodendom die verontwaardigd reageerden als ze door Hem als ongelovigen aangezien werden?

Joh. 8,44

“De vader uit wie gij zijt is de duivel, en gij verkiest te volbrengen wat uw vader verlangt. Hij was een moordenaar vanaf het begin en hij

bevindt zich niet in de waarheid, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij leugens verkondigt, dan doet hij dat uit zichzelf, want hij is de vader van de leugen."

Hoewel de priesters en de farizeeën zich als afstammelingen van Abraham en als vertegenwoordigers van Abraham en als vertegenwoordigers van God aanzagen, toonde Jezus hen, dat ze alleen nog een dode cultus en hun persoonlijk voordeel dienden. Dat de bloedlijn niet essentieel was, maar het hart. Dat ze geen kinderen Gods waren maar dienaars en slaven van die geestelijke macht waren, die sinds duizenden jaren werkt tegen de terugkeer van de gevallen schepping in het rijk Gods. Maar zoals gezegd, valt het de huidige verlichte mens over het algemeen zwaar om te geloven aan een werkelijk kwade macht die ons wil afhouden van onze hogere roeping. Dat zijn toch middeleeuwse beelden uit een donkere, onopgehelderde tijd, of niet? Bekijk toch eens het avondnieuws vanuit dit oogpunt, dan zou u het werk van deze kwade macht onder de mensen zeer duidelijk kunnen zien. Nog nooit waren de verhoudingen op aarde zo zeer gekenmerkt door brutale agressies, mens verachtende oorlogen, vernietiging van het milieu en machtsmisbruik dan op vandaag. En nooit eerder werd zo onverholen en met zichtbaar genot tegen de geboden van God openbaar gevierd als in deze tijd. Wat is er aan de hand met onze verlichte, technisch hoog ontwikkelde beschaving? Waarom zijn we niet in staat het goede te doen, hoewel we het kennen? Waarom misbruiken we onze macht en ons leven om dat te doen wat ons en anderen schaadt?

Een zichtbaar religieuze mens wordt vandaag door de openbare mening als achterlijk aangezien en er wordt meewarig om gelachen. De wereldgeest van consumptie en levensgenot tot elke prijs schijnt de waarden en de deugden van het geloof vervangen te hebben. Eigenbelang staat in hoofdletters boven ons leven, niet het algemeen welzijn. We leven vandaag in een industrieel heidendom, waarvan de nadruk ligt op het lichamelijk genieten van het leven en een ongeremd uitleven van de lusten. Wat in onze maatschappij telt is de buitenkant, waarbij het lichaam tot een lusttempel wordt verheven. Een niet vatbare geest schijnt klaarblijkelijk over een lange periode heen de mensen in de huidige situatie geleid te hebben en ze aan de uiterlijkheden gebonden te hebben. En dat met een boosaardige intelligentie. Deze anti-geest, die tegen de liefdesgeest van Jezus werkt, noemt de Bijbel de ANTICHRIST(US)! Hij heerst in onze tijd over de uiterlijke wereld der zinnen terwijl het rijk Gods, dat een geestelijk of innerlijk rijk is

(Luk. 17.21) zo goed als in de vergetelheid geraakt. De anti- of tegenchristus is het wereldse tegenvoorstel tegenover de Messias God, de Verlosser. Hij volgt maar één doel: de betekenis van de Verlosser Jezus te laten vergeten en het voorhanden zijn van een behoefte aan verlossing en van een verlossingsplan in de voorstellingswereld van de mensen te delgen. We bevinden ons daarom reeds lange tijd in een geestelijke strijd tussen licht en duisternis, tussen waarheid en misleiding, waarvan de meeste mensen helemaal niets weten, die evenwel juist op vandaag op alle niveaus gevoerd wordt.

Welke instrumenten zet de Antichrist in bij deze strijd? Hij zet alles op zijn kop. Zwart wordt wit genoemd en leugen wordt tot waarheid verheven. Deugden en moraal worden als ballast uit de eigen levensboot geworpen om een ongeremd leven niet in de weg te staan. Door een permanente overprikkeling van DE UITERLIJKE WERELD DER ZINNEN worden we van onze geestelijke bestemming afgeleid. We worden afhankelijk gemaakt van die structuren die de antichristelijke tijdsgeest in deze tijd heeft opgebouwd om ons te degraderen tot louter functionele deeltjes van een globale wereldeconomie (de wereldregering van alle landen en politieke systemen). Daardoor wordt onze geestelijke adel en onze hoge roeping door de Antichrist met de voeten getreden. Hij wil de invloed van de geestelijke wil en de stem van ons INNERLIJK met een bont, luid en fonkelend overaanbod aan illusies vernietigen. De mens moet in een constante roes van beuzelarijen en afleidingen leven en niet tot rust komen om over de zin van het leven na te denken. Bekijk vanuit dit oogpunt onze maatschappij en uw eigen omgeving. U zult een massa geraffineerde technische speeltuigen en afleidingssystemen ontdekken. Helemaal bovenaan de lijst staat de smartphone, die een hele generatie in de ban houdt. Een hele generatie jonge mensen, die nauwelijks nog in staat zijn om met een recht hoofd en rechte lichaamshouding zich in hun omgeving te bewegen en die waar te nemen.

Daarnaast heeft de Antichrist ervoor gezorgd dat we in het hamsterrad van het alledaagse dermate opgevorderd worden dat we 's avonds uitgeput in de zetel vallen en geen zin meer hebben in geestelijke vragen. De Antichrist beïnvloedt en stuurt op die manier op de meest geraffineerde wijze het leven van de enkeling, alsook de ontwikkeling van de hele mensheid. Door het werken van de Antichrist is de mensheid meer verdeeld dan ooit tevoren. Oude vijandsbeelden worden uit de graven

gehaald en de inspanningen voor een derde wereldoorlog worden klaarblijkelijk door zieke en oorlogsbezeten machthebbers op het hoogste niveau naar voor geschoven. De Antichrist is een bedrieger, een geheimzinnige, een meester in de camouflage. Bekijken we de politici die de toonaangevende naties leiden. Ze zijn precies doordrongen van de attributen van deze duistere macht: LEUGENS, BEDROG, GEHEIMDOENERIJ. Dat kan ervoor zorgen dat u zich angstig en bang voelt voor de toekomst van ons allen. Deze marionetten dienen klaarblijkelijk een geest, die de hele mensheid in een *CHAOS* wil storten, ook al moet hij daarvoor een nieuwe grote oorlog ontketenen. We worden allemaal "*OM DE TUIN GELEID*", om de ware bedoelingen achter de actuele gebeurtenissen niet te herkennen. De vorst der wereld weet precies dat zijn heerschappij met de wederkomst van de Verlosser ten einde loopt en doet er alles aan om de heerschappij van de Messias over de aarde te verhinderen. Zelfs wanneer hij de aarde door de bij hem horende mensen daarvoor zou moeten vernietigen. Dit laat Jezus echter niet toe. Maar hebben de politici bewust voor dit plan gekozen? Een harde kern wel, die behoren tot een satanische sekte en zijn aanbidde van Lucifer. Het grootste deel van de politici weet evenwel niet waarvoor ze misbruikt worden. Ze hebben gekozen voor hun persoonlijke ambitie en de macht. Voor controle en voor de financiële voordelen. En daarmee hebben ze zichzelf een neusring aangedaan, waaraan ze nu door hun heer door de manège meegetrokken worden. Herinner u hoe Jezus op al deze wereldse verzoeken in de woestijn gereageerd heeft. Hij heeft ze voor *DE WAARHEID* afgewezen en liever het leven van een dakloze geleefd in deze wereld dan te vervallen in een roes van macht en geld. "*Mijn rijk is niet van deze wereld*". De meeste politici hebben zich toch in hun zelfzuchtig denken aan voordelen tot knechten gemaakt van deze on-geest, als gaat het er om op deze planeet voor eeuwig te leven.

Ja, Satan wil de hele mensheid van de planeet in een afgrond diepe chaos storten, alleen om het verlossingsplan van God te verhinderen. Is het toeval, noodlot of een wetmatigheid die ons met open ogen naar deze afgrond toe laat lopen? Net alsof er geen mogelijkheid bestaat voor verandering van richting! Waar is hier onze vrije wil en de mogelijkheid om ons leven en ons geluk zelf te bepalen? Waar is onze democratische medezeggenschap wanneer de Antichrist zich bedient van leidende machten om de wereld om te vormen naar zijn eigen voorstellingen? Het probleem van deze marionetten is niet het gebrek aan kennis, maar dat ze ingebouwd zijn in structuren die geen koersverandering toelaten. Ook zij leven in

hetzelfde systeem van verslaving en schijnvrijheid, die deze duistere macht met hun hulp op aarde heeft geïnstalleerd. Doch de meesten schrikken ervoor terug deze waarheid in de ogen te kijken. Zo houden ze het kiespubliek verder in de illusie dat ze in een democratische medezeggenschap leven. Hier mogen we onze stem om de vier jaar eens in de urne met stembrieven werpen, waarin ze dan voor vier jaar ten grave worden gedragen. Want na het moment van de machtsverdeling wordt die donkere agenda weer gevolgd, die ons mensen niet ten goede komt, maar onze verslaving beveiligd en leed brengt over de volkeren.

Wat is er dus met de zogezegde vrijheid van wil en medezeggenschap, zijn ze echt? Nee, in werkelijkheid zijn we allemaal aan die donkere macht gebonden die niet te vatten is voor ons, omdat haar wezen geestelijk is van natuur. En juist dat maakt het zo gevaarlijk. Deze geestelijke macht is de touwtjestrekker achter alle politiek en de ontwikkelingen van elke maatschappij op onze planeet. En ze beheerst niet enkel het denken van de globaal opererende concerns, neen, deze donkere macht heeft deze globale concerns en het globale economisch systeem ontworpen om al de mensen te betrekken in de dans om het gouden kalf. Om ieder van ons te vernederen tot een consument en genotsmens en door een stroom van wetten en beperkingen te besturen. Op het einde zijn we allen de bedrogenen, ook de machtigen die in de illusie leven dat ZIJ de macht in handen hadden. *“Dat alles wil ik jou geven, wanneer je Mij daarvoor aanbidt.”* Deze gedragswijze van satan is tot op vandaag actueel gebleven.

Dat klinkt tamelijk kras nietwaar! Maar een bedrog wordt enkel tot op een zekere hoogte als dusdanig erkend en waargenomen. Wanneer het eenmaal zulk een omvang en zo'n grootte heeft aangenomen dat het het voorstellingsvermogen van de mensen overstijgt, dan is het bedrog aan de veilige kant. Want dan kunnen we het eenvoudigweg niet geloven en het zou ons de grond onder de voeten wegnemen. Liever beschouwen we die mensen als verdacht en als overenthousiast die er ons op wijzen hoe deze feiten in mekaar zitten. Wanneer de waarheid een bepaalde grens overschrijdt en licht in het duister brengt, dan wordt ze voor de gewone burger tot een “samenzweringstheorie”. Met dit aangeleerd reflexmatig afweermechanisme en afwijzen van de waarheid, beschermt de duisternis zich voor de ontmaskering. En wij verhinderen met deze afweerdhouding dat er zich in ons leven iets fundamenteels verandert. Daarom beleven we juist

het grootste bedrog aller tijden voor onze ogen en zien niet eens dat het een bedrog is. De Antichrist beheerst al onze levens tot in onze privésfeer en tot in onze kinderkamer. Hij bedient zich daarbij van de legale middelen van onze sociale normen, die hijzelf voortdurend manipuleert en aanpast aan zijn doelen (gender mainstream, ruimdenkendheid i.v.m. de seksuele oriëntering, legalisering van oorlogen zonder UNO mandaat enz.) en wij geloven omdat we in het weekend kunnen kiezen tussen een burger met frieten en een goed verzorgd eten in een chique restaurant dat we vrij zijn in onze beslissingen en alle mogelijkheden hebben zolang onze bankrekening het toelaat. Juist dat is het grote bedrog, de illusie, waarin we ons vrijwillig dagelijks ophouden. Daarom is het woord van Jezus over het wezen van de verleider: *“Wanneer hij liegt, dan spreekt hij uit zichzelf, want hij is een leugenaar en is de vader van alle leugens.”* Deze ons dagelijks met zijn aanbod voedende geest is op die manier de normaal geworden leugen van elke dag. Daardoor worden we in ons leven ervan afgehouden om ons te concentreren op onze terugkeer in het RIJK GODS. *“Zoek eerst het Rijk Gods en zijn GERECHTIGHEID, al het andere zal jullie daarna toekomen.”* (Mt. 6,33).

Begrijpt u nu de tegenwoordige eindstrijd en de talloze aanvallen op de persoon van Jezus Christus, als de wereldverlosser? Verstaat u waarom een gans leger van slimme geleerden op het voorplan is gekomen die de kennis over de persoon Jezus Christus wil doen vervagen? Hij mag alles zijn, alleen niet DE VERLOSSER VAN DE HELE MENSHEID. Dat is gift voor de wereldse bedrijvigheid van de Antichrist. Wel een sociaal hervormer, ja! En een goed mens, ja! En wanneer het moet zijn heeft Hij zelfs water in wijn veranderd, lammen doen lopen en blinden doen zien. En zelfs over die onzin van de maagdelijke geboorte zouden we ons niet meer laten horen. Maar een bevrijder van de mensheid uit de keten van zonden en van de verslaving aan een consumptieleven vol genietingen, dat gaat in geen geval. Wat zouden de aandeelhouders en de markten daarvan zeggen? Hoe zouden de beurzen reageren? Dat zou het handelsverkeer remmen en de industriemotor lager zetten. De dans om het gouden kalf zou van zijn dynamiek verliezen. Dit moet met ALLE MIDDELEN verhinderd worden. De mensen moeten er vooral van afgehouden worden daar over na te denken en de verkeerde vragen stellen. De mens moet zijn ware heimat en zijn oorsprong vergeten. Hij moet consumeren, hij is niet meer dan “een verbruiker”. Hij moet zich alleen met zijn lichaam identificeren. Met dit heerlijk openbloeiend lichaam dat hem bindt aan de wereld der illusies. Dat

dit echter jammer genoeg zal veranderen en wegwijnen, dat wordt een leven lang verborgen gehouden met alle mogelijkheden van de schoonheidsindustrie en schoonheidschirurgie, wanneer men het zich kan veroorloven. Maar van de laatste rekening voor ons doen en laten worden we een leven lang afgeleid. En wanneer we dan met een zwak en gebogen lichaam vaak ziekelijk, uitgehold en zinloos de dood tegemoet hinken, hebben slechts weinigen nog de kracht voor een laatste verzet, voor een laatste inspanning en heroriëntering. Hier heersen over een lange, eenzame dag dan vaak nog enkel depressies en hopeloosheid. En tenslotte zal de geestelijke dood een rijke oogst halen onder de zielen van deze verkommerde mensenlarven, voor ze uiteindelijk daarover in het reine komen dat ze zich in een cocon van illusies en leugens bevinden. Laat staan dat ze zich kunnen bevrijden uit het cocon van hun gevangenschap. Het is treurig, zeer treurig als men weet waartoe ieder mens geschapen en geroepen is. Ook vandaag -in deze perverse tijd- schudt de Messias daarom weer bijzonder sterk aan de boeien van onze gevangenschap. Het wordt tijd dat ieder van ons ontwaakt!

Tenslotte is alles wat we in ons leven doen of laten geïntegreerd in deze geestelijke strijd om onze zielen. Een geestelijke strijd tussen de Bevrijder en de Verlosser Jezus Christus en degene die verblindt en verleidt: de Anti-Christus. Ieder van ons staat dagelijks tussen beide geestelijke machten en wat ze aanbieden: waarheid of leugen, licht of duisternis, vrede of oorlog, orde of chaos, heiligheid of zonde enzovoort, het is enkel een strijd om onze zielen, die zich vandaag manifesteert in een geglobaliseerd, antichristelijk wereldeconomiesysteem. Hiervan kunnen slechts weinig navolgers van Jezus zich uitsluiten omdat het bedrog en de misleiding zelfs voor hun horizon te groot is. In dit antichristelijk systeem wordt de mens enkel nog als verbruiker en als radertje in de goed geoliede aandrijving van de globalisering opgenomen. Dat is de echte waarde van de mens voor dit systeem van verslaving. Een waarde, die de waarde van goud en van alle grondstoffen veruit overtreft. Het is de waarde van het HUMAAN KAPITAAL onder de vorm van mensen. **Het leger van arbeidskrachten en consumenten is namelijk de kostbaarste grondstof voor dit antichristelijk wereldeconomiesysteem.** Dat is de ware achtergrond van de huidige migratiepolitiek van de VN. Men haalt een leger van jonge mannen naar ons land, om als nieuwe brandstof in de machinerie van de economie te pompen. Het systeem moet gevoed worden. Hier worden van de ene kant door de zogenaamde “bevrijdingsoorlogen en de vernietiging van de

infrastructuur van hele landen “ mensen ontworteld en in beweging gezet en van de andere kant worden homogene maatschappijen en volkeren vernietigd. De bedoeling is voor iedereen duidelijk te herkennen: CHAOS en ONRUST door vermenging van culturen. Zo worden uiteindelijk alle culturen vernield en uitgeroeid. Doel is de ontwortelde, ontheemde en makkelijk te controleren mens als massaproduct voor het antichristelijk systeem.

“Hoe kon de mensheid zich zo verkeerd ontwikkelen?” zal u zich hierbij ontsteld afvragen. Hoe konden we zo blind enkel de religie van de vooruitgang volgen, die ons door valse profeten steeds weer in glanzende kleuren geschilderd wordt? Nauwelijks iemand heeft zich daarbij afgevraagd vanwaar we dan “voortschrijden” en waarheen de vooruitgangsreis eigenlijk gaat. Is dat wat voor ons ligt en wat we nastreven steeds beter en is het waard om nagestreefd te worden als dat wat we achterlaten? Hier kan ik alleen maar zeggen dat het er steeds en alleen daar op aankomt **door welke geest** we ons laten “begeesteren en meetrekken”. Is het de antichristelijke geest die in naam van de vooruitgang onze stappen leidt, dan waren we beter thuisgebleven en hadden we beter verder het veld bewerkt. Waren we beter in de structuur van grote families gebleven die ons elke dag ondersteunde en op oudere leeftijd en in tijden van nood had gedragen. Zo hijgen we ons evenwel dood in het hamsterrad van het geloof in de vooruitgang om te beantwoorden aan de ziekelijke norm om maatschappelijke erkenning en schijnvrijheid na te streven. Doch dit alles is een groot opgezet bedrog dat ons ver afbrengt van het werkelijke leven en de vrijheid van onze zielen.

Maar laat ons een stap verdergaan. Tot nog toe hebben we enkel de vertakking van de boom van de mensheid bekeken. Gaan we nu langs de stam naar beneden, naar de wortels van het kwaad. U zou verbaasd zijn wanneer u nu kon vaststellen wanneer deze geestelijke strijd tussen licht en duisternis tussen de Christus en Satan reeds begonnen is. Deze geestelijke strijd gaat terug tot een tijd lang voor het materiële universum verscheen. Het materiële universum is uiteindelijk uit de geestelijke wortels van deze strijd ontstaan, die oertijden geleden in een geestelijke wereld aanving. De oergrond van de materiële schepping -ons universum- is namelijk de opstand van de hoogste en mooiste van alle engelen in het rijk Gods. Zijn naam was Lucifer, wat **Lichtdrager** betekent. Ja, hij was eens de machtigste en stralendste van al de geschapen engelen. Hij was de zichtbare drager van die goddelijke eigenschap die we wijsheid (= licht/ kennis) noemen. En juist dat

licht werd hem noodlottig. Hij verloor zichzelf in zelfgenoegzaamheid, geestelijke ijdelheid en hoogmoed, omdat hij de compenserende en kalmerende eigenschap van de deemoed in zich onderwaardeerde. Alleen maar de deemoed vermag het stralende licht van de wijsheid in toom te houden en aan banden te leggen. Het licht, de wijsheid heeft steeds de behoefte om naar boven te streven, zich te verheffen en dat is de aard van zijn wezen. Daarbij verliest het zich echter in het rond zichzelf cirkelen.

Toentertijd wanneer de schaduw van een egocentrische zelfliefde in het hart van Lucifer zich vormde, nam de tegen- of antigeest een positie in die tot op vandaag de oerordening in de eenheid van God torpedeert. De eenheid werd door het toenemende egocentrisme van Lucifer verdeeld. Er ontstond aan de kant van Lucifer een geestelijke verstarring en daardoor een lagere vorm van polariteit (licht - duisternis, liefde tot God - eigenliefde, waarheid - illusie, leugen enz.), wat we nu dualisme noemen. Zij zijn ontstaan uit de innerlijke verscheurdheid/ verdeeldheid van Lucifer en basis van onze verdichte gevallen wereld. Het geestelijk egocentrisme van Lucifer en zijn afscheiding van de goddelijke oerbron van de liefde, bracht een verstarring en verdichting mee van de geestelijke wereld. Deze toestand van zelfisolatie van Lucifer en zijn aanhang ving God in Zijn erbarmen evenwel op. Hij schiep uit de verstarde ziele atomen van deze machtigste gevallen geest en zijn aanhang het ons bekende materiële universum. Materie is daarom in de diepste grond niets anders dan vervroren geest of verstarde/gestremde licht dat zich van de oerbron van God heeft afgescheiden. God schiep dus uit het zielenomhulsel van de gevallen engel het materiële universum, als een oord van verbanning en gevangenneming voor al die geesten die door deze eerste afwijzing uit de orde van het Rijk Gods gevallen waren. MAAR onze materiële wereld is niet enkel een oord van verbanning en gevangenneming maar ook een wereld van erbarming, een genadewereld! Op deze genadewereld zou het verlossingsplan van God voor deze gevallen engelgeesten zich voltrekken. Het leven in de materiële schepping is daarom voor de gevallen engelen de lange en pijnlijke weg terug in het Vaderhuis. Deze weg leidt niet over kennis tot inzicht en verdere ontwikkeling zoals dat in de niet gevallen scheppingen het geval is maar door smartelijke ervaring en leed. Het is een weg van de deemoed! Wellicht begrijpt u nu reeds iets ervan waarom de mensheid klaarblijkelijk een grote lijdensgemeenschap is en waarom het voor ons zo moeilijk is het goede dat we kennen ook te volbrengen. We hebben een luciferisch GEN in ons van

afwijzing tegen God en al het goede en ware. Het is een erfdeel uit onze toenmalige val.

De foute houding van de eigenliefde, gevolgd door de afwijzing van de heerschappij van God, die een splijting in de eenheid bracht, veroorzaakte de eerste grote catastrofe in de geestelijke wereld. Maar er volgde als onmiddellijke reactie van God een plan B, dat inhield al deze in duisternis en geestelijke verstarring/verwarring gevallen geesteswezens terug te halen in het rijk van eenheid en van het leven. Want aanschouwd met Gods ogen bevinden de gevallenen zich in de dood - in de geestelijke dood!

De Schepper is vol liefde en wijsheid en niet een wraakzuchtige heerser die vol toorn tegen de afvalligen handelt en geen genade en erbarmen kent. Dit verwrongen beeld van een toornige, wraakzuchtige God zijn we verschuldigd aan een tijd gekenmerkt door het zwaard en aan zijn geschiedschrijvers. Daarom luidde het in die tijd “ Ge zult God vrezen” en niet “Ge zult God liefhebben”. Het ene sluit het andere niet uit. Dit beeld van een toornige God van de wraak wordt tot op vandaag door de tegenstrever in de mensen hun hoofd gehamerd om hun de weg naar het Vaderhart te versperren. Het is ook volkomen onzinnig om te geloven dat God nu hulpeloos en werkeloos voor deze situatie zou staan, dat juist zijn schepping Hem uit de hand loopt. Neen, alles wat eens uit de geest van God is ontstaan, zal eens weer tot Hem in de eenheid terugkeren, anders zou God geen volkomen God zijn. De oerval in de geestelijke wereld en het daardoor ontstane rijk van Lucifer kan geen blijvend bestaan hebben voor eeuwig, anders zou er eeuwig een barst bestaan in de wereld van God, als teken van Zijn mislukte schepping. Dat zou een triomf zijn voor Lucifer. **GODS LIEFDE, WIJSHEID EN ALMACHT ZAL TOCH ZIJN SCHEPPING NAAR VOLEINDING** leiden. En dat ondanks de vrijheid die Hij een deel van Zijn schepsels heeft verleend.

Dat dit ook voor God geen gemakkelijke opgave is, toonde zich later na de tweede val in het paradijs van Adam en Eva. Dat zal ik evenwel later belichten, omdat we hier nog enkele fundamenten moeten leggen om de tweede val en haar betekenis werkelijk te begrijpen. Want pas door de tweede val werd de komst van een toekomstige verlosser “noodzakelijk”. Een Messias die zowel de eerste val der engelen onder Lucifer, evenals de tweede val in opwaartse beweging op de terugweg zou leiden. Terug naar het Vaderhuis.

Jezus bracht en brengt met zijn optreden daarom onvermijdelijk een nieuw geloofs- en levensbegrip bij ons mensen, omdat Hij het KEERPUNT in het verlossingsplan van God markeerde. Daarbij had Hij ook de zware opdracht het juk van een star traditiegeloof naar de letter der wet om te zetten in een levendig, van de geest vervuld begrip van het rijk van God en Zijn reddingsplan. Allen, die zich openden voor deze nieuwe geestelijke impuls ervaarden daarom een geestelijke bevrijding in het openbreken van een mentale verharding. Ze ervaarden en ervaren tot op vandaag de verandering van de oude Adamsmens in een nieuwe personaliteit die IN CHRISTUS is gegrondvest. Deze terugweg in het rijk Gods bestaat niet in de oudtestamentische ceremonieën, geloofsrituelen, wassingen, offergaven, feestdagen en dergelijke zoals het in het Oude Verbond gepraktiseerd werd. De nieuwe verlossingsweg bestaat niet uit de inspanningen (werken) van enkelen tot zelfverlossing en bestaat ook niet in gecompliceerde lichaamsoefeningen of psychologische technieken maar richt zich in de eerste plaats op ***een directe liefdesverhouding tussen de door God gezonden Messias en de ziel van de mensen!*** Dit innig contact moet eerst gemaakt en verzorgd worden, omdat anders alle daarop volgende daden en inspanningen - die binnen zijn leiding NOODzakelijk zijn - vruchteloos zijn en onder de WET vallen. Alleen deze liefde tot de uit de dood opgestane Messias verheft ons boven de wet. Want door de liefde worden we in Hem tot een nieuw schepsel en nieuwe schepping omgevormd.

De ONBAATZUCHTIGE LIEFDE is daarom de door Jezus gepredikte grote deur naar het Vaderhart van God. Deze nieuwe levenskwaliteit heeft Jezus ons geschonken in de vorm van een nieuwe geest. Dat betekent dat door Hem een tot dan niet bestaande geestelijke impuls van bevrijdende liefde naar de verbannen, inclusief de vijanden en verlorenen werd gebracht. Deze nieuwe levensgeest sluit zowel de vrees, alsook het knechtschap van het oude Verbond uit. Vervallen we zo niet terug op de weg van de wet van het oude Verbond, in de mening God daardoor te bevallen en te dienen. We zouden alleen maar de misverstanden van het Oude Verbond opruisen en christelijk verhullen samen met de tempel en het priesterdom. Neen, het eerste moet steeds de persoonlijke liefdesverhouding tot Jezus zijn, anders zullen we ook met het NIEUWE TESTAMENT in de hand tot gevangenen worden van de letter en de oude vormen en eisen, en daardoor falen! Een Nieuw Testament heft de betekenis en de bevoegdheid van een voorafgaand Oud Testament op.

Rom. 6, 14:

*“ De zonde mag niet over u heersen, want gij staat **niet onder de wet maar onder de genade**”*

Rom. 7, 4:

Zo zijn ook jullie, mijn broeders, door het lichaam van Christus gestorven ten aanzien van de wet, en gij behoort nu aan een ander, aan Hem die van de doden is opgewekt, opdat wij vrucht dragen voor God.

Rom. 13, 10:

De liefde berokkent de naaste geen enkel kwaad. Liefde is de vervulling van de gehele wet.”

Gal. 5, 4:

Als ge uw heil in de wet zoekt, hebt gij met Christus gebroken, hebt gij de genade verbeurd.

Heeft nu het Oude Testament geen betekenis meer voor het leven? Toch, het is verder voor allen de goddelijke maatstaf voor het leven, voor hen die nog niet in het nieuwe genade verbond met God zijn binnen getreden. Door de wet en de goddelijke geboden wordt de mens zich pas bewust van zijn overtredingen.

Jezus en de wet

Voor het verschijnen van de Messias was de wet van oorzaak en gevolg, waar niets kon van afgedongen worden, de grondsteen van alle religies. “Wat je zaait, zal je oogsten”. Dat was de aan de basis liggende uitspraak van **de wet der gerechtigheid** en is tot op vandaag de basis van ALLE RELIGIES BUITEN DE CHRISTELIJKE. Waarbij het jodendom en de islam zich het meest binden aan de oudtestamentische vorm van religieuze praktijken en ze radicaal vertegenwoordigen. Klom het in het Oude Verbond nog “Oog om oog, tand om tand” (2 Moz. 21, 24) waardoor de knellende wet van het Oude Verbond tot uitdrukking kwam, zo werd door Jezus Christus de hele schepping op **een nieuwe geestelijke grond** geplaatst. De oude wet was weliswaar rechtvaardig want van goddelijke oorsprong, ze was toch voor de in zwakheid en zonde gevangen mensen niet te vervullen.

Waarom? Omdat het een goddelijke wet was die naar volkomenheid verlangde. Op de weg van deze wet werd de mens zich bewust van de verwijdering van God en van zijn zondigheid. De wet was evenwel een spiegel van wat de onbenaderbare en Heilige God wou. De mens werd door de wet aangemaand zich te onderwerpen aan de wil van God en zijn leven ernaar te richten. Maar de zwakke mens maakte steeds weer de ervaring mee dat hij aan de eisen van God niet kan voldoen. De kloof tussen de heilige God en de zwakke mens was langs deze weg niet te overbruggen. Er ontbrak een begaanbare weg naar de vereiste volkomenheid. Er ontbrak de weg van een mens. Want juist dat kon de wet niet opbrengen, ze bracht enkel de eis naar volkomenheid naar voor en maakte juist daardoor de zonde en de zwakte van de mensen openbaar. Gemeten naar het totaal aantal mensen, waren er slechts weinigen die hun wil zodanig konden sterken dat ze de heerschappij verkregen over de wereldse zinnen en begeerten. Er waren maar een handvol heilig geworden mensen, die in de reusachtige massa van de verloren zielen de geestelijke boeien konden openbreken om de GEVALLEN WERELD de rug toe te keren. Maar ook zij vermochten onder de wet van het Oude Verbond alleen **bepaalde bevrijding** te verkrijgen nl. het niveau van het Paradijs. Het hemelrijk bleef ook voor hen gesloten. Het grootste deel der mensen was evenwel zwak en aards gebonden overgeleverd aan het doen en laten van de wereld, niet in staat om zich los te maken van de trage massa van de geestelijk doden. Slechts enkelen van hen kwamen alleen maar in de nabijheid van het paradijs. Ze moesten hun voortbestaan aan de overkant in de duistere tussenrijken doorbrengen en hopen op een verlossing uit hun miserie.

Er wordt ons in de Bijbel een incident uit het leven van Jezus voor ogen gebracht, dat ons op het eerste gezicht kan verwarren. Maar het stelt precies voor hoe het in elkaar zat met de wet van het oude Verbond, die niet toeliet om de verlossing te bereiken. Ik zal commentaar geven op de tekst om te tonen waar het eigenlijk om gaat. Want dat wat Jezus deed, verbergt een niet minder belangrijke boodschap dan de woorden die Hij sprak.

Mc.11, 13-14

“Hij zag in de verte een vijgenboom in blad staan en ging kijken of Hij er iets aan kon vinden; maar bij de boom aangekomen vond Hij niets dan

bladeren; het was trouwens niet de tijd van de vijgen. Daarom richtte Hij zich tot de boom en zei: Niemand zal in eeuwigheid nog vruchten van je eten.

De lezer stoot zich hier wellicht aan deze onzinnigheid, wanneer hij het zo neemt gelijk het er letterlijk staat. Hoe kon men dermate overtrokken reageren wanneer men vruchten van een boom verwacht hoewel het nog **niet de tijd van de oogst** is? Zo'n mens zouden we toch als onrijper aanzien dan de groene vruchten aan een boom. Of geloofde Jezus hier dat de boom voor Hem een uitzondering zou maken omdat Hij juist naar een vrucht verlangde? En hoe staat het daarnaast met de beschadiging van een vreemd eigendom? We moeten het geheel geestelijk beschouwen om de boodschap van Jezus voor het nageslacht te begrijpen.

Wat stelt de boom voor? Hij stelt het Oude Verbond voor en de oude weg van de wet, die God tot dan geen rijpe vruchten kon geven. Het betekent dat de periode van het Oude Verbond niet de tijd was om het geestelijk leven als uitgerijpte vrucht voort te brengen maar de tijd van de vruchtvorming. Het was de tijd waarin de toekomstige levensvrucht nog verborgen was in de stam (Israël). Dan zegt Jezus evenwel: *"Nooit meer zal nog iemand vruchten eten van jou in de eeuwigheid"*. Hij zegt hier niets anders dan dat de tijd van het Oude Verbond met Hem een einde had gevonden en dat van nu af aan de vrucht voor het eeuwig leven **niet via deze boom van de weg van de wet te bekomen zal zijn**.

In Mt. 21, 41&43 zei Jezus daarom ook tot de vertegenwoordigers van het Oude Verbond, nadat ze het laatste werven van God in Zijn persoon niet wilden opvolgen dat de wijngaard aan een andere wijngaardenier zou gegeven worden, die Hem te zijner tijd wel vruchten zal geven. ***"Het rijk Gods wordt van jullie weggenomen en aan een ander land gegeven dat wel vrucht zal geven."***

Het is zeer inzichtelijk onder dit oogpunt ook de verzen in het elfde hoofdstuk van Marcus vanaf vers 15 te lezen. Want Hij gaat onmiddellijk na de vijgenboom naar de tempel van Jeruzalem, het centrum van het Oude Verbond. Hier drijft Hij de handelaars en geldwisselaars uit de voorhof met de woorden: *"Het huis van God moet een huis zijn van gebed."* Dat betekent dat Hij nog een laatste keer probeert het religieuze systeem van de Joden te reinigen en de door God gewilde ordening onder ***"het uitverkoren volk van het Oude Verbond"*** weer te herstellen.

Mc. 11, 17

*“Staat er niet geschreven: “Mijn huis zal een gebedshuis genoemd worden **voor alle landen**? Jullie hebben het echter tot een rovershol gemaakt.”*

Hier zien we de herinterpretatie van het heiligdom van het Oude Verbond tot een gebedshuis voor ALLE landen. Onder de landen verstond men evenwel de ongelovigen en de heidenen. Slechts enkele lezers valt hierbij op dat Jezus reeds het spoor naar een toekomstig Nieuw Verbond heeft gelegd. Hij kende het plan Gods tot verlossing van alle mensen tot in detail maar kon dit evenwel toen niet eens aan zijn nauwste leerlingen openbaren, omdat dat teveel van hen vergde. Reeds het weinige dat Hij de mensen leerde over het Rijk Gods, verbaasde hen. Hij bezorgde hen zowel een nieuw godsbeeld alsook een ander begrip over de Schrift en de wil van God.

Mc. 11, 18

*En de hogepriesters en de Schriftgeleerden hoorden het en zochten hoe ze Hem konden ombrengen, want ze **vreesden Hem** omdat de volksmassa zeer **verbaasd was over zijn leer**”*

De priesterkaste vreesde Hem omdat ze erkenden dat Hij de hand legde aan hun winstgevende bron van geldinkomsten, de offercultus. En ze hadden schrik omwille van hun macht omdat Jezus met Zijn nieuwe leer de mensen tot nadenken bracht en hen de geestelijke zin van de Schrift verklaarde. Daarom begonnen ze plannen te smeden voor Zijn uitschakeling.

De volgende morgen, na hun bezoek aan de tempel, gingen de leerlingen met Jezus opnieuw voorbij aan de vijgenboom en Petrus wees ernaar nog steeds met een innerlijk vraagteken.

Mc. 11, 20

*“En als ze ’s morgens vroeg voorbij kwamen, zagen ze de vijgenboom **verdord vanaf de wortel.**”*

Wanneer u gelooft dat het hier enkel handelt over de weergave van bijkomstigheden, dan vergist u zich geweldig. Deze vijgenboom houdt de verwijzing in naar het Oude Verbond en **een nieuw geestelijk tijdperk**. Want de volgende verzen behandelen zowel de grondslag van het Nieuwe Verbond

alsook de vraag naar de rechtvaardiging met welke volmacht Jezus **deze wissel van het Oude naar het Nieuwe Verbond** inleidde. Daarnaast geeft Hij in de gelijkenis van de wijngaard een verwijzing naar Zijn dood en het op Hem gebaseerd Nieuw Verbond. In de gelijkenis luidt het dat de wijngaardeniers (Joden), die de wijngaard in pacht hadden, de zoon van de eigenaar doodden.

Mc. 12, 2-9:

“En hij zond op een bepaalde tijd een knecht (profeet) naar de wijngaardeniers om van de wijngaardeniers vrucht te ontvangen. Ze namen hem echter, sloegen hem en zonden hem weg zonder iets. (Ze wilden God geen vrucht geven).

En weer zond hij een andere en ze doodden hem en veel andere: de ene sloegen ze, de andere doodden ze. (Het lot van de profeten Gods in het volk Israël.)

*Omdat hij nu nog een geliefde zoon had, zond hij hem ook als laatste naar hen, waarbij hij sprak: ze zullen zich voor mijn zoon schuwen. Maar de wijngaardeniers spraken onder elkaar: Dit is de erfgenaam. Kom laat ons hem doden en **zijn erfdeel zal van ons zijn.***

*En ze namen hem en doodden hem en wierpen hem uit de wijngaard (die in werkelijkheid God toebehoorde). Wat zal de Heer van de wijngaard nu doen? Hij zal komen en de wijngaardeniers ombrengen en **de wijngaard aan anderen geven.**”*

Wat Hij door het gericht over Jeruzalem in het jaar 70 na Christus en door het Nieuw Verbond voltrokken heeft. De mensheid en de gehele gezamenlijke schepping op de wegen van de oude wet verlossen was dus niet mogelijk. Dat wist toen niemand beter dan Jezus. Dit probleem kon niet door een mens opgelost worden, maar enkel door diegene, die deze wet eens naar buiten gebracht had. De wetgever moest zo een weg vinden om de gevallen geesten te bevrijden zonder de eerste wet op te heffen. Want moest Hij dit doen, dan zou daardoor ook de gehele eerste schepping vernietigd worden, die op de basis van deze wet in het leven geroepen was en in Hem haar voortbestaan had. Tenslotte stond de Schepper op die manier voor de niet lichte opgave om een NIEUWE WEG te ontwerpen, die de oude schepping stuk voor stuk in een NIEUWE SCHEPPING moest omzetten! Het oude moest vergaan en het nieuwe moest ontstaan zonder dat de oude schepping daarbij zou imploderen. Deze NIEUWE WEG kon echter niet door een met een tweevoudige schuld (val der engelen en

Adam/Eva) belast wezen opgezet worden, omdat de wet dit uitsloot. Het innerlijk heilig bereik van God kan niet betreden worden door een met zonde belast wezen. God stond hier voor volgend dilemma: van de ene kant verlangde Hij naar niets meer dan naar Zijn verloren kinderen. Van de andere kant kan Hij evenwel geen van Zijn in zonde/afscheiding gevallen kinderen aan Zijn vaderhart trekken daar al niets onreins de hemel kan binnegaan en in Zijn heilige tegenwoordigheid kan bestaan. Wat viel er te doen?

Wanneer de in de materie verbannen niet tot God konden komen, moest God zich naar de verbannen begeven. Wanneer op die manier een tweede (schepsel) niet meer naar de eerste (God) kan toekomen, dan moet de eerste zich begeven op het niveau van de tweede. En juist dat deed God. Maar Hij kon dit niet in Zijn Heiligheid doen, maar Hij moest een natuur aannemen overeenkomstig met de mens. God begaf zich in Zijn vaderliefde daarom als mens in de wereld van de gevangenen en materie gebonden geesten om **Zijn eigen wet te vervullen**. Maar Hij moest de goddelijke wet vervullen in dezelfde toestand als die waarin de gevallen zielen zich bevonden. Hij moest zich bekleden met een menselijk bestaan wanneer Hij Zijn doel wilde bereiken. Hoe deed Hij dat? Doordat Hij niet in een vuurstorm op de aarde kwam, maar in het zachte ruisen van een avondwind de aarde betrad. In alle deemoed, als een hulpeloze zuigeling. De Schepper en Vader-God kwam in de gestalte van een "Mensenzoon" naar Zijn verloren kinderen. Juister gezegd kwam Hij eerst naar Maria. Want de verwekker van dat kind, was niet Jozef, de weduwnaar en latere stiefvader van Jezus, maar was God zelf. Jozef nam Maria, nadat zij door de wil van God zwanger was geworden tot zijn nieuwe vrouw. Aanvankelijk wou hij haar van huis wegsturen wanneer de schande van haar zwangerschap zich openbaarde. Pas als een engel ook in zijn geest het fundament gelegd had voor de nederdaling van God, kon hij GELOVEN dat dit NIET een kind van de zonde was, maar dat Maria werkelijk door God en niet door een andere man aangeraakt werd. Wij zijn ons bij de jaarlijkse kerstmisfolklore zelden bewust van het feit wat het voor een vijftienjarig meisje moet betekend hebben zonder echtgenoot plots zwanger te worden. Maria zou voor de zonde van haar hoererij gestenigd kunnen worden. Over haar vertwijfelde leugen uit nood, de geschiedenis met de engel, zou men in het beste geval grapjes gemaakt hebben.

Waarom was het belangrijk dat Jezus niet door een man verwekt werd die van de aarde afkwam? Omdat iedere man of door de oerschuld (val

van de engelen) of door de paradijsschuld (val van het eerste geestelijk begaafd mensenpaar) belast is en dit geestelijk val-GEN aan zijn nakomelingen doorgeeft. Dit val-GEN noemt men ook erfzonde, waarmee vandaag nauwelijks nog iemand iets mee kan aanvangen. Maar hebt u zich wel eens afgevraagd waarom we steeds weer neigen naar negatieve gedragspatronen? Waarom we meer aangetrokken worden door de zonde dan door de deugd? Dat ligt aan dit geestelijk VAL-GEN, dat ons vaak dingen doet doen, die we eigenlijk niet willen doen. In Rom 7.19 komt Paulus tot de droevige bekentenis: *“Want het goede dat ik wil, voer ik niet uit, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.”* Dat echter niemand die onder deze tweevoudige belasting staat dit zonde-GEN uit eigen kracht kan liquideren, kwam een mens zonder zonde in vraag die noch door de eerste noch door de tweede val belast was. Anderzijds moest hij evenwel beide attributen in zich hebben : het goddelijke en het menselijke. Hij moest de verlorenen in de eigenschap van EEN MENS voorgaan om voor hen de terugweg naar het Vaderhuis weer te openen. Daarom luidt het in de Bijbel, in de brief van Fil. 2, 5-7:

“Die gezindheid moet onder u heersen welke ook Jezus bezielde: Hij die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God: Hij heeft zich van zichzelf ontdaan en het bestaan van een slaaf aangenomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden en als mens verschenen”.

En verder luidt het in de brief aan de Hebrëeën 4,.15:

*“Want we hebben geen hogepriester die geen begrip heeft van onze zwakheden. Maar ook **Hij is in alles verzocht geworden op dezelfde wijze als wij. MAAR HIJ IS ZONDER ZONDE**”.*

En dat was juist **de eis van de wet**. Hij moest zonder zonde zijn en zonder zonde blijven, wanneer Hij tot op dit ogenblik de onvervulde mozaïsche wet tot in de kleinste puntjes wou vervullen.

Johannes De Doper

In het Johannesevangelie 1, 17 vinden we de betekenisvolle woorden, dat de wet door Mozes werd gegeven, de GENADE en de WAARHEID echter door Jezus Christus. Wat betekenen deze woorden? Wanneer ons pas door Jezus de waarheid gebracht werd, welke waarde had dan de godsdienst van het Oude Verbond met zijn ceremonieën en zijn offercultus? Het waren in vorm gebrachte voorafbeeldingen en verwijzingen naar wat in zijn hele **geestelijke inhoud** pas door de Messias tot uitdrukking zou gebracht worden. Al deze offerrituelen en ceremonieën waren verwijzingen naar het leven en sterven van de komende Messias. De offers die door de priesters voortdurend uitgevoerd werden om de genadige God goed te stemmen, duiden op het ene offer van het Lam, dat de schuld van de mensen en van de gevallen engelen tegenover de heiligheid van God en de wet zou delgen. Nadat dit ene offer **dat God** voor zijn eigen wet zou volbrengen, voltrokken was, zouden geen verdere offers **uit mensenhanden** meer nodig zijn. Het oudtestamentische priesterdom en de oudtestamentische godsdienst heeft daarmee **IN JEZUS -DE MESSIAS- ZIJN VERVULLING GEVONDEN** en is niet meer relevant voor een geheiligd leven voor God. Ook niet in de gemoderniseerde vorm die je kunt vinden in de grote kerken en in veel christelijke gemeenten. Juist uit deze grond liet God ook toe dat de tempel van Jeruzalem door de Romeinen met de grond werd gelijk gemaakt. De tempel was voor de NIEUWE WEG en de NIEUWE KERK niet meer noodzakelijk. Van nu af aan zou het hart van de door Hem verlost mensen de woonplaats van God op aarde zijn.

1 Kor. 3, 16: *“Weten jullie niet dat jullie Gods tempel zijn en de geest van God in jullie woont?”*

2 Kor. 6, 16: *“Want jullie zijn de tempel van de levendige God, zoals God gezegd heeft: ik wil onder hen wonen en wandelen en Ik zal hun een God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.”*

Alle christelijke vormen van een oudtestamentische kerk en gemeente-organisatie (priesterschap, pastoors, speciale gewaden, ceremoniële cultus, feestelijkheden, feestdagen enz...) zijn getuigen van het niet begrijpen van dat wat ons door Jezus gebracht is. De uiterlijke vorm en het geloof volgens de letter worden door de waarheid en de Geest afgelost.

Ik ben er zeker van dat in het versmelten van het Oude en het Nieuwe Verbond de krachteloosheid van de hedendaagse kerken te zoeken is. Waar is het groeipercentage van de christengemeenschappen het grootst en waar is het lichaam van Christus nog aan het ademen? Daar waar Zijn kerk op basis van vervolgingen in kleine eenheden ondergronds moet leven. (bvb. in China en in veel islamitische landen). Deze gemeenten hebben geen stenen kerken vol pracht en praal en vrome uiterlijkheden, maar ze hebben levendige harten vol liefde voor en overgave en trouw aan hun Verlosser. Dat zou de kerken en gemeenten er eigenlijk toe moeten brengen om erover na te denken of ze zich misschien op een foute basis bevinden en derhalve zo weinig geestelijke vruchten en navolging voortbrengen. Zelden heeft men de moed om de leer van Jezus in haar kernuitspraken bij te brengen aan haar toehoorders. Liever geeft men onderhoudende anekdotes uit de tijdsgeest ten beste. Is onze kerk of gemeente werkelijk gebouwd op het fundament van Jezus en het Nieuw Verbond of op de ruïnes van de oude tempel in Jeruzalem? Dat zouden niet enkel de kerken- en de gemeente- bedienaars zich ernstig moeten afvragen, maar ook ieder gelovige. Laat het ons zo stellen: Jezus is gekomen om de starre wet van het Oude Verbond in een levendige vorm van aanbidding over te brengen. En wanneer het in Mt.5, 17 luidt:

*“Denkt niet dat Ik gekomen ben om de wet en de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, **maar om ze te vervullen.**”*

...Zo herkennen we juist hierin de belofte die God eens aan Zijn gevallen schepselen gaf, door dat Hij hen een Messias en Verlosser beloofd had, die hen zou leiden in de vrijheid van de kinderen Gods. Daarom geeft Jezus ons een nieuwe geest en maakt ons tot nieuwe mensen omdat we door Hem deel worden van Zijn nieuwe schepping. En deze nieuwe schepping staat **niet meer** onder de oude mozaïsche wet. Daarom luidt het in Rom.10, 4:

“Want Christus betekent het einde van de wet”

Johannes de Doper was de laatste profeet waaronder de weg van de wet nog geldig was. Hij overschreed gedurende zijn leven de drempel **tussen twee religieuze of geestelijke periodes**. In De Doper weerspiegelt zich daarom ook de tweespalt van een volk, dat gedurende duizenden jaren een welbepaald godsbeeld **uit de Schriften had afgeleid**. De joden hadden

zich op een bepaald optreden van de Messias voorbereid. Maar ze moesten ervaren wat ook de gelovigen van het Nieuwe Verbond tot op vandaag steeds weer moeten ervaren: Zodra men de levendige geest van God door de letter wil onderdrukken, kan men niet anders dan schipbreuk leiden. Dat erkende ook de apostel Paulus en zei daarom: ***“De geest is het die levend maakt, de letter doodt.*** (2 Kor. 3, 6.)

De letter van het Woord is slechts de omhulling of het transportmiddel voor een geestelijke inhoud. Maakt men de omhulling of de schil evenwel tot zin van het geheel, dan zal men nauwelijks tot de geestelijke inhoud van het levendmakend vruchtvlies geraken. Het misverstand uit de letter is tot op vandaag zichtbaar in de weigering om Jezus als de door God gezonden Messias te herkennen; ze wachten vandaag nog op hem. Langs de christelijke kant zien we daarentegen steeds weer de versmelting van oudtestamentische elementen met het Nieuwe Verbond. Daarom zie ik steeds weer mensen die zich tussen beide testamenten van God bewegen en niet zo juist weten waaraan ze zich moeten oriënteren en waar ze zich moeten aan houden.

God stelt ons evenwel in het Nieuwe Testament Zijn hele verlossingsplan niet eenduidig voor ogen zo dat we enkel Zijn woorden moeten opnemen om het geheel te begrijpen. Er is ons ook in het Nieuwe Testament slechts een kleine inblik gegeven in Zijn grote heilsplan voor Zijn hele schepping. Jezus had het in Zijn tijd niet gemakkelijk om de mensen de geestelijke waarheden van Zijn rijk bij te brengen. Zo zei Hij tegen Nicodemus, een Schriftgeleerde uit de tempel, die 's nachts tot Hem kwam om de geestelijke waarheden van Zijn leer te onderzoeken:

Joh. 3,12: “Wanneer ge zelfs niet gelooft als Ik u spreek over aardse dingen, hoe zult gij dan geloven als Ik u spreek over hemelse dingen?”

Ons zou het vandaag niet veel anders vergaan wanneer Jezus ons de hele reikwijdte van Zijn leven en werken voor ogen zou stellen. Ook zou het voor ons duidelijk moeten zijn dat ons in de Bijbel alleen maar een stenografisch beperkt overzicht van het leven van Jezus wordt voorgesteld. Hij heeft aanzienlijk meer gewerkt en geleerd tijdens Zijn tijd op aarde.

Joh. 21, 25: “Er zijn nog veel andere dingen die Jezus gedaan heeft. Maar als ze één voor één beschreven werden, dan zou naar mijn mening zelfs

de hele wereld die boeken (geestelijk) niet kunnen bevatten die men dan zou moeten schrijven”.

Daarnaast mag God DE WAARHEID helemaal niet dwingend door het medium van het Woord tot uitdrukking brengen, want anders zouden we **moeten** geloven. Dat zou toch een dwang tot geloven betekenen en daardoor leiden naar een gericht of een nieuw knechtschap. We zijn toch door Jezus geroepen tot geestelijke vrijheid. Daarom kan enkel de geest in ons dat zien en lezen wat tussen de letters verborgen is. De letter kan het ons niet openbaren en ook niet het analyserende verstand.

Maar terug naar Johannes, de boeteprediker. Ik heb me vaak afgevraagd: Waarom volgde de Doper Jezus ook niet na en werd Zijn leerling? En waarom geraakte hij zelfs later in de gevangenis in twijfel over Zijn getuigenis? *“Zie, dat is het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt. Ik heb het zelf gezien en Ik getuig nu dat deze waarachtig Gods zoon is.”* (Joh. 1, 29+34)

Ook achter de uiterlijke gebeurtenissen van deze belangrijke ontmoeting ligt een diepere, geestelijke zin. In de ontmoeting van de Doper met de Messias ligt langs de ene kant het afnemen of wegsterven van de tot daartoe geldige heilsweg van de strenge wet, die gebaseerd was op gerechtigheid. *“Doe boete voor uw zonden, anders zal de toorn van God u treffen”*. Langs de andere kant openbaart zich hier juist het opgaan van een nieuwe genadezon en het begin van een **nieuwe heilsweg van de liefde en barmhartigheid** in de persoon van Jezus. Dat is de eigenlijke verwarring en onzekerheid, die in de ziel van de boeteprediker begon te werken en hem later deed twijfelen.

Johannes gebruikte een onverbiddelijke en onomkoopbare taal van de naakte waarheid en aanklacht. Ieder moest over de scherpe kling van zijn compromisloze geest gejaagd worden, waarmee hij ieder in valsheid, zondigheid en gevoel voor zelfrechtvaardiging levend mens, de waarheid onvoorwaardelijk als een vuurstorm in het gezicht slingerde. Dat was de manier en de wijze waarmee de Profeten van het Oude Verbond te werk gingen. Die waren de spreekbuis van de harde wet en de “toorn van God.” Johannes wist wel dat hij de wegbereider van de Messias was maar hij verwachtte een verlosser die zich op zijn eigen manier meester zou maken over de kleine en grote zondaars van de wereld. Enerzijds om het volk van

de joden van de zonde en de verwereldlijking te verlossen en anderzijds ook wel om het land van elke wereldse heerschappij te bevrijden. Daarin was hij het eens met de Zeloten van de tempel. Maar wanneer dat evenwel aan Jezus niet zichtbaar werd, wat hij evenals de tempel en ook velen uit het volk verkeerdelijk verwachtten, kwamen twijfels in hem op. In zijn wereld ontzeggende trots en zijn rechtvaardige boetedoenersziel kon Johannes deze eenvoudige, zich niet duidelijk genoeg van zijn medemensen onderscheidende Messias, niet volgen. Net zoals de farizeeën zag hij dat deze Jezus zowel met de zondaars als met zijn gelijken omging. Hij at en dronk als ieder mens en scheen geen vriend te zijn van een ascetisch leven; een leven, zoals de rechtvaardige ziel van Johannes leidde. Ja, hij leek zelfs de Romeinse bezettingsmacht goedgezind te zijn. Hij maakte geen onderscheid en de afstamming leek hem tweederangs te zijn. Kon deze lang verwachte Messias HUN MESSIAS zijn? Deze vraag kwelde zijn ziel en bracht hem in twijfel en daardoor ook in de gevangenis van Herodes.

De maan doet goede dienst 's nachts voor alle schepsels maar als zij de opgaande zon haar baan wil dicteren, dan maakt de maan een grote vergissing. Want als eenmaal de zon is opgegaan dan wordt de maneschijn voor iedereen overbodig.

Had Johannes zich door het nieuwe licht van *de zachtmoedige en deemoedige liefde van Jezus* laten aangrijpen en had hij niet verder volhard in zijn oude, onverbiddelijke, ijverige toorn, dan had hij de weg van de wet (letter en gerechtigheid) kunnen loslaten in zijn hoofd en zou in zijn hart (liefde en barmhartigheid) zijn aangeland. Zijn onthoofding was tenslotte een gevolg van zijn geestelijke stilstand en de twijfels in zijn hoofd. Dat zijn die eigenschappen van de weg van de wet, die ook veel gelovigen in het Nieuw Verbond nog met zich meedragen. Omdat de Doper echter deze weg van de deemoed en de zachtaardigheid niet wou aannemen, werd de boeteprediker en verachter van de wereld uiteindelijk zijn twijfelende hoofd door de zondige wereld met geweld ontnomen, als prijs voor haar zinnelijke lusten. Dat was de grootste verdeemoediging voor deze trotse in ascese levende mens. Ook Jezus zei daarom nadat hij de dood van de boeteprediker vernomen had, dat de kleinste in zijn nieuwe rijk dat op liefde en deemoed gebaseerd is, hoger staat dan Johannes, die als laatste en grootste profeet van het Oude Verbond de Heer toch niet door *de kleine deur van de deemoed en de gehoorzaamheid* wou volgen. Dat was voor de starre wet ook niet mogelijk, omdat het niet overeenkwam met de zin ervan en met

zijn opdracht. WANT DE WET WERD DAAROM GEGEVEN OM DE ZONDE TE OPENBAREN EN NIET OM ZE TE OVERWINNEN. De wet was de tuchtmeester, de plaats van bewaring voor de verbannen zielen. Hun gericht, waarin ze moesten verblijven tot de verlosser kwam om hen te bevrijden van de starre aanspraken van de wet:

Mt.11,11: ***“Onder allen die vanaf het begin geboren werden, is er niemand geweest die groter was dan Johannes de Doper. Maar ik zeg jullie ook dat vanaf nu (in de ordening van het Nieuwe Verbond) de kleinste IN MIJN RIJK groter zal zijn dan hij “***

Hier herkennen we dat Jezus spreekt van een NIEUW RIJK, van een nieuwe schepping in de geestelijke wereld. Een rijk van degenen die verlost zijn van de wet. Een rijk, dat niet meer staat op het fundament van het Oude Verbond, maar waar een nieuw fundament aan de basis ligt. En dit nieuwe fundament is Jezus zelf. Hij is de hoeksteen, die de bouwlieden van het Oude Verbond verworpen hebben. Wij erkennen meer en meer dat achter de persoon van Jezus en Zijn werken veel meer verborgen ligt dan wat het eerste zicht ons biedt. En ook voor de christenen die al veel jaren in hun geloof leven is de hele omvang van het verlossingsplan nauwelijks bekend, waardoor ze ook alleen maar fragmenten van de Messias zien en kunnen vatten.

Dringen we nu nog dieper door in de geheimen van het Nieuwe Verbond die de geest van God ons wil openbaren. Voorwaarde daarvoor is dat we niet krampachtig aan verklaringen en voorstellingen vasthouden, die ons wellicht reeds een half (geloofs)leven lang begeleiden. Want de geschiedenis herhaalt zich, ook in onze tijd. Ook wij nemen tegenover iets nieuws vaak een gelijkaardige, verstarde en onbeweeglijke houding aan die voor 2000 jaar farizeeën en Schriftgeleerden kenmerkte. We willen niet loskomen van onze religieuze voorstellingen waarin we ons goed geïnstalleerd hebben.

In de brief aan de Korintiërs zegt God ons dat Hij ons in ons zoeken en vorsen niet alleen zal laten, maar aan onze zijde is en ons door Zijn geest ondersteunt. 1.Kor.2, 10:

*“Maar aan ons heeft God het geopenbaard **door Zijn Geest**. Want de Geest van God doorgrondt alles, ook **de diepste gronden van de godheid**.”*

Waarom luidt het hier: Diepste gronden van de godheid? Omdat het innerlijk wezen van de godheid veel omvangrijker en veel meer facetten heeft dan we het volgens ons volksgeloof in “de lieve God” ook maar kunnen vermoeden. Houden we ons op deze plaats eens bezig met het innerlijk wezen van de GODHEID, dan kunnen we enkel zo dichterbij komen bij de kennis wie Jezus Christus eigenlijk was en is. Houden we ons bezig met de zogenaamde triniteit of drievuldigheid. Die wordt ons door de christelijke religie als VADER, ZOON en HEILIGE GEEST voorgesteld. Hier kunnen we reeds direct misleid worden door de kapitale fout dat het zich hierbij gaat om drie verschillende PERSOONLIJKHEDEN.

Een wezenlijke grond waarom het christendom door de joden en de moslims als dwaalleer afgewezen wordt, ligt in de zogenaamde triniteitsleer/de driegodenleer van de christenen. In haar wordt zowel de Vader (God) als de Zoon en de Heilige Geest een PERSONENSTATUS toegekend en van daaruit ook een overeenkomstige verering of aanbidding betoond. Deze voorstelling of uitleg **spreekt toch de één-Gods leer van het Oude Verbond tegen** en ook de uitspraken van het Nieuwe Verbond, wanneer men zich hier niet vastbijt in het letterlijke. In het Oude Testament luidt het in 5 Moz. 6,.4:

“Hoor Israël, JEHOVA/JAHWEH, onze God is één God”

En in Jesaja 44, 6: *“Zo spreekt Jehova, de koning van Israël: IK BEN DE EERSTE EN DE LAATSTE EN BUITEN MIJ IS ER GEEN GOD”.*

Hosea 13, 4: *“Ik ben JEHOVA, JOUW GOD; GEEN GOD BUITEN MIJ ZUL JE ERKENNEN ALSOOK GEEN HEILAND DIE BESTAAT BUITEN MIJ.”*

Het is ook vanuit het joodse en islamitisch geloofsoogpunt een onvergeeflijke zonde en godslastering wanneer de christenheid naast de **alleen aanbeddingswaardige** God, Jezus Christus als Heer en Verlosser van de wereld eert en hem **aanbidt**. Omdat de meeste christenen dit kernpunt van hun geloof, namelijk de verhouding tussen Vader en Zoon in de regel zelf niet begrijpen, kunnen ze op deze weg ook zelden een overtuigend

standpunt innemen bij geloofsgesprekken. Met alleen maar te verwijzen naar een niet verklaarbaar mysterie, gevolgd door een middeleeuws blind geloof, is noch de vragende mens, noch de eigen onzekerheid geholpen. Wanneer Paulus in 1Kor.2.10 zegt dat een christen niet de geest van de wereld ontvangen heeft, maar de geest uit God, waarmee we ook **de dieptes van de godheid kunnen onderzoeken**, dan is dit juist een opgave daarnaar te streven om ons geloof in het volle licht te begrijpen. Alleen zo kunnen we het ook tegenover anderen overtuigend verdedigen. Dat men enkel met zijn verstand in geestelijke vragen zeer snel op zijn grenzen stoot of op de verkeerde weg geraakt, hoeft hier niet verder uitgelegd worden. Het verstand heeft geen toereikend eigen licht om geestelijke vragen in de diepte te belichten. Pas wanneer DE LIEFDE VAN GOD in het hart van een mens werkzaam wordt, bekomen de uit het hart in het verstand opstijgende gedachten het licht dat voor een doordringende kennis nodig is. En dan pas kan de bij de wereld betrokken werkzaamheid van het verstand ook voor geestelijke vragen aangetrokken worden. Wanneer ik in het volgende een beetje licht in het zogenaamde **mysterie rond de persoon van Jezus en de menswording van God** zal brengen dan doe ik dat vanuit een deemoedige houding. Ik ben mij daarbij bewust zelf in grote mate van de genade van God afhankelijk te zijn.

Het begrijpen van het grote domein van de verlossing is de enige weg om de vraag naar de menswording van God in en als Jezus Christus en het wezen van de drieëne God toereikend te verklaren. Hier vereist het ene het andere. Nemen we nu dit niet erg licht maar in de omgang ongemakkelijk thema van het geestelijk wezen van God en zijn menswording ter hand.

De belofte

Wanneer we juist zijn met de opvatting dat achter de beloofde verlosser meer steekt dan enkel een afgezant van God, dan moeten in het Oude Verbond door de woorden van de profeten, niet mis te verstane aanwijzingen daartoe gegeven zijn. Want God doet niets wereldschokkends

zonder het door Zijn profeten te laten aankondigen. En deze aanwijzingen zijn er in verbazende helderheid en overvloed.

Bekijkt men in het oude Testament al die plaatsen die op het komen van de Messias betrekking hebben, dan wordt het snel duidelijk: **Hier wordt ons niet een profeet, een engel of een hoge geest aangekondigd**, die voor de gehele mensheid de ziele- en geestelijke vrijheid zal brengen. Neen, hier kondigt God ZIJN EIGEN KOMST IN MENSENGESTALTE AAN.

Micha 5, 1: *En gij Betlehem, die klein bent onder de steden van Juda, uit u zal komen, hij die HEER is over Israël.*

Jesaja 9, 5: *Want ons is een kind geboren, een zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouders. En Hij heet wonder van beleid, raadsman, sterke God, held, VADER VAN EEUWIGHEID, vredesvorst.*

Jesaja 41, 14: *Ik help jou, spreekt de Heer, en JOUW VERLOSSER IS DE HEILIGE IN ISRAEL*

Jesaja 54, 5: *Want degene die jou (het volk Israël) gemaakt heeft, is jouw echtgenoot, - Heer der heerscharen is zijn naam- en DE HEILIGE VAN ISRAEL IS JOUW VERLOSSER: HIJ WORDT DE GOD VAN DE HELE AARDE GENOEMD.*

Jesaja 60, 16 *...dat ik DE HEER ben; JOUW HEILAND EN IK DE MACTIGE IN JAKOB BEN JOUW VERLOSSER*

Jesaja 43, 11: *IK; IK BEN DE HEER EN BUITEN MIJ IS ER GEEN HEILAND.*

Hosea 13,.4: *GE ZULT GEEN ANDERE GOD KENNEN DAN MIJ EN GEEN ANDERE HEILAND DAN MIJ ALLEEN*

Jesaja 63,.16: *JIJ HEER BENT TOCH ONZE VADER EN ONZE VERLOSSER! VAN OUDSHER IS DAT JOUW NAAM*

Juist in Jesaja 63.13 wordt duidelijk dat God zich na de oer-val der engelen reeds van oudsher ZELF tot Verlosser van alle wezens heeft aangesteld. We kunnen op die manier spreken van een zelf-zending van God in de eigenschap van een verlosser in de gedaante van een mens. Nu lezen we dat met verbazing en kunnen evenwel het gevolg daarvan waarschijnlijk nog niet in zijn volle draagwijdte begrijpen. Maar de leerlingen van Jezus verging het niet anders.

Jezus gaf in de kleine kring van zijn leerlingen steeds weer verwijzingen naar de grotere omvang van zijn INNERLIJK wezen. Zijn schare leerlingen zat evenwel nog te sterk vast in het materiële denken, dan dat ze Hem hier direct in gedachten kon volgen. Jezus zegt ons in Joh. 4.24 “God is geest” maar de leerlingen zochten naar een uiterlijke gestalte en uiterlijke waarneming van God. Ze verstonden nog niet dat Jezus het vlees geworden evenbeeld van de “onzichtbare God” was (Kol. 1.15). De ogen gingen hen pas open na de opstanding wanneer de Heilige Geest over hen kwam. In de volgende tekst van het Johannesevangelie knoopt Jezus direct aan bij de uitspraken van de profeten van het Oude Verbond over Zijn innerlijke wezen.

Joh. 14.7-14: “ Wanneer jullie Mij herkend hadden, dan hadden jullie ook Mijn Vader herkend, en van nu af aan herkennen jullie Hem en HEBBEN JULLIE HEM GEZIEN.” Filippus spreekt tot Hem: Heer, toon ons de Vader, dat is ons genoeg. Jezus sprak tot hem: Zo lang ben Ik bij jullie en “je hebt mij nog niet herkend, Filippus? “Wie mij gezien heeft, DIE HEEFT DE VADER GEZIEN”. Hoe kun je zeggen: Toon ons de Vader? Geloof je niet, dat “IK IN DE VADER BEN EN DE VADER IN MIJ IS ”? De woorden die Ik nu tot jullie spreek, spreek Ik niet uit mezelf, en de Vader, die IN MIJ woont, DIE DOET ALLE WERKEN”. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben, en wanneer niet, geloof dan toch omwille van de werken. (Studienbibel Schlachter 2000).

Al deze uitspraken van Jezus gaan niet samen met de materiële voorstelling van twee verschillende personen –Vader en Zoon-. Men kan enkel licht in de zaak brengen wanneer men het wezen van de Godheid/ van de triniteit GEESTELIJK beschouwt.

Laat ons dus nog dieper duiken in de geheimen van het Rijk Gods..

De vrije wil was en is de oorzaak voor alle ontwrichting en onenigheid.

God gaf de eerste door Hem geschapen geesteswezens/engelen een vrije wil, wat noodzakelijk was als basis voor Zijn groot scheppingsdoel. Want ze waren geroepen om vanuit de gebonden schepping over te gaan naar het vrije kind zijn. Om deze overgang van een dienstverhouding naar het erfrecht te waarborgen, moest aan de aan Gods wil gebonden schepselen wel een grotere vrije ruimte beschikbaar worden gesteld. Alleen langs deze weg konden ze tot volle zelfstandigheid komen. Dan zouden zij als uitgerijpte kinderen samen met God Zijn oneindige schepping leiden en tot voleinding brengen.

God schept geen voleindigde wezens en werelden, maar hij legt alleen het zaad der voleinding in hen. Dit evangelie wordt ons door de hele natuur gepredikt, waarin alles uit zaad van de kleinste omvang opgroeit, om zich te ontwikkelen en tot volle wasdom te komen. Het aantrekkelijke voor God bestaat er niet in om in één ogenblik iets mechanisch volkomen te scheppen, maar in de geschapen wezens alleen de kiem met mogelijkheid tot volkomenheid te leggen, die ze dan in hun vrijheid zelf moeten ontwikkelen. Voor het geval dat de nu met een vrije wil begaafde geestelijke wezens deze vrije wil tegen de goddelijke ordening –de wet- zouden richten, was er in de wijsheid en liefde van DE ALWETENDE godheid natuurlijk een passend plan B. God zou niet soeverein zijn in Zijn handelswijze, wanneer Hij door de mogelijke verkeerde stappen, die de beslissingsvrijheid met zich meebrengt, verrast zou geweest zijn. Dat de vrije wil evenwel niet onoverkomelijk in een oppositie tegenover God en zijn ordening moest leiden om zich te ontplooien, toont het feit dat slechts een deel van de engelen zich losmaakte uit de goddelijke ordening. Het grootste deel bleef in de eenheid met God. Die trouw gebleven engelen vervolgen tot op vandaag de ontwikkeling van hun wezen binnen de goddelijke ordening. Ook wij moeten niet alle mogelijkheden die ze ons bieden tot op de diepste bodem uitproberen of uitleven, om tot een diep grijpende kennis over iets te geraken. We kunnen ook met onze gedachten doordringen en met gevolgtrekkingen onze kennis verruimen en ons geestelijk ontwikkelen. Deze handelswijze wordt op iedere school en aan ieder universiteit in gebruik genomen. Natuurlijk hoort ook het uitproberen en uitzoeken “in de groene zone” tot een alles omvattende opleiding. Dat betekent evenwel niet dat we ons juist in het tegendeel moeten veranderen om de zin en het nut van een verordening (een wet) te vatten. De in de theosofie, de antroposofie en in esoterische kringen vaak verdedigde leer dat we de polariteiten van goed en kwaad en de chaos in onze wereld nodig hebben voor onze ontwikkeling is

daarom een dwaalleer! De mogelijkheid om zich tussen de hemelse polariteiten van LIEFDE en WIJSHEID, WAARHEID en GEDULD, ERNST en BARMHARTIGHEID enz... te ontwikkelen is ook in onze gevallen wereld gegeven. De niet gevallen engelen bewegen en ontwikkelen zich even goed binnen de hemelse polariteiten. Maar deze polariteiten verdelen niet, maar ze verenigen het leven in steeds hogere kennis- en bestaanssferen. Daartegenover lijkt zich in onze gevallen wereld met haar afstotende polariteiten alles zich steeds meer te splitsen en in de diepte te zinken.

De tweede zondeval in het paradijs was slechts een gevolg van de eerste onenigheid door het zich verzetten van Lucifer (de lichtdrager) tegen de goddelijke scheppingsordening. Lucifer werd na zijn rebellie tegen de oerordening tot Sadanah en later tot Satan. Als Lucifer zich door haar verkeerd ingezette eigenwil verwijderde van de goddelijke liefdesstroom, plaatste zij zichzelf in de schaduw en haar eigen licht en haar wijsheid, haar vermogen tot kennis, verstarde. De vrouwelijke attributen verplaatsten zich steeds meer naar de mannelijke kant waardoor zich in deze mooiste en meest verheven oerengel, door de wet bepaald, het uitdoven van het licht der wijsheid voltrok. Zij/Hij was dan tot het tijdstip, waarop God de afgebakende ruimte van het paradijs binnen de gevallen wereld afgezonderd had, reeds als "omgekeerde tegenpool" van God uitgehard en bevond zich in een duidelijk bewuste, anti-goddelijke houding. In deze houding verleidde hij het eerste geestelijk begaafd mensenpaar Adam en Eva met een leugen of illusie. Vandaar later de titel: vader van de leugen. Voor satan stond veel op het spel. Waren Adam en Eva in geloof en vertrouwen aan Gods zijde gebleven, dan hadden ze voor de gevallen engelenwereld een mogelijkheid geopend om terug te keren in het Vaderhuis. Hoe? Door iedere geboorte van een menskind. Dat zou een weg van deemoed geweest zijn voor de eens heel hoge geesten. Jezus, de tweede Adam, had dan niet op aarde moeten verschijnen en de kruisdood moeten lijden.

De harde, materiële wereld buiten het paradijs was reeds geruime tijd HET DOMEIN WAAR SATAN HEERSTE en vertoonde dienovereenkomstig de KENMERKEN VAN EEN WANORDE. In deze wereld buiten het paradijs werden Adam en Eva na hun vertrouwensbreuk verstoten. Ze hadden zich vrijwillig een andere heer en raadgever gekozen. Door wie werden ze uit de door God beschutte ruimte van het paradijs verstoten? Door de rechtvaardige wet van God, die luidt als volgt: Wat je zaait, zal je oogsten. Ze hadden ongehoorzaam tegen de waarheid gezaaid doordat ze de leugen

geloofden en daardoor een door de wet bepaalde verbanning in de wereld van de dualiteit geogst buiten het paradijs. Waarom zou God ook zulk een harde en moeilijke wereld geschapen hebben, waarin men in het zweet op het gezicht zijn dagelijks brood moet verwerven en onderworpen zijn aan ziekte en dood? Neen, deze harde wereld buiten het paradijs was reeds lang een wereld van de wanorde door de val van de engelgeesten, het was het oord van hun verbanning. In deze verdichte, gevallen wereld had God een afgebakend stuk van genade en orde geschapen, het paradijs. Hier zou de eerste stap van de terugkeer plaats vinden. Wanneer het eerste geestelijk begaafde mensenpaar dan plaatsvervangend voor alle gevallen engelen, de kans van de terugweg niet greep en opnieuw verviel in ongehoorzaamheid.- op die manier de opnieuw verleende vrijheid misbruikte- werden Adam en Eva uit de beschutte ruimte van het paradijs verdreven en op de harde bodem van de gevallen wereld geplaatst, het machtsdomein van Lucifer-Satan.

Het afvallen van de lichtengel Lucifer was een langdurig proces en gebeurde niet in één ogenblik. Het was een lang heen en weer bewegen tussen licht en duisternis, liefde tot God en eigenliefde, tot hij zich tegenover God gepositioneerd had en tot een anti-God werd voor zijn aanhangers. Het handelt zich hier om geestelijke processen die niet in duizenden jaren gemeten kunnen worden maar grotere tijdsperioden omvatten. Wij mensen zijn in de regel ertoe geneigd om geestelijke processen in ons aardse ruimten tijdsdenken te willen inpassen .Maar bij God of in de geestelijke wereld zijn 1000 jaren als een dag, wat niet letterlijk te verstaan is. Er wordt ons door het getal duizend enkel een verwijzing meegedeeld naar een langere tijdsperiode. Het getal duizend was de hoogste getalswaarde waar de joden mee rekenden. Wanneer men een enorme grootte wou aangeven zei men bvb. duizend maal duizend jaar, zonder exact één miljoen te bedoelen.

Naast de *eigenliefde* en de *hoogmoed* was het de aanspraak op *meer macht*, die de eerste engel in de innerlijke chaos en duisternis stortte, *niet de aanspraak op meer liefde!* Pas door deze val van de engelen, lang voor Adam en Eva op het verlossingsplan traden, werd de tweede val in het paradijs eigenlijk mogelijk. Adam en Eva hadden plaats vervangend voor alle gevallen engelen de opgave om door *absolute gehoorzaamheid* tegenover God, de val in een PROCES VAN TERUGKEER te leiden. Door dit eerste weer met God verbonden mensenpaar zouden alle gevallen engelen weer een toegang tot God gevonden hebben. Hoe? Doordat ze onder de genade van

God als zielen in het nieuwe mensengeslacht zouden geboren worden. Dat zou evenwel voor satan tot gevolg gehad hebben dat hij de heerschappij over zijn aanhangers stuk voor stuk verloor. Vandaar zijn inspanningen om het nieuwe van een vrije wil voorziene mensenpaar tot val te brengen. Hadden ze de verzoeking weerstaan dan waren alle gevallen engelen mettertijd door het overgeërfde GEN VAN DE GEHOORZAAMHEID teruggekeerd in de oer-ordening van God. Ze hadden langs de kortste weg hun **geestelijke wedergeboorte** bereikt en de Messias had de aarde niet moeten betreden en aan het kruis sterven. Maar we weten wat er gebeurde. De eerste mensen hielden geen stand tijdens de gehoorzaamheidsproef, waardoor het tot een verdere val kwam en een verdrijving uit het paradijs. Dat betekent natuurlijk gesproken dat we op hetzelfde continent geboren worden waarop onze voorouders met hun levensboot geestelijk gestrand zijn. De ongunstige uitgangspositie voor ons huidig leven is dus het gevolg van alle voorafgaande breuken en afsplitsingen. We leven allemaal onder de uitwerkingen van een **tweevoudige val** die ons allen neerdrukt.

Door **trots** en **hoogmoed** kwam het tot een eerste rebellie tegen de orde van God en tot de val van Lucifer. Door **twijfel** aan Gods integriteit en de daarop volgende **on gehoorzaamheid** kwam het tot de tweede val in het paradijs. Dienovereenkomstig kan een verdere val enkel door een ABSOLUTE TEGENPOOL VAN DEEMOED en GEHOORZAAMHEID tegengehouden worden. Een gehoorzaamheid die bereid was tot het uiterste te gaan.

Adam en Eva werden onmiddellijk na hun val een verlosser beloofd. God opende in Zijn liefde, genade en voorzienigheid de schuiflade met plan B om de door hem geschapen wezens te redden uit hun val. Deze hier beloofde MESSIAS zou volbrengen waarin zij mislukt waren. Daarom wordt Jezus in de Bijbel ook DE TWEEDE ADAM genoemd. Hiermee werd aangeduid dat Hij tot oervader van een nieuwe, geestelijke mensheid werd. Een mensheid, die nu echter niet door vlees, maar door de geest verwekt en WEDERGEBOREN werd.

Rom. 5, 18-19: *“Zoals de zondeval van de ene leidde tot veroordeling van ALLE MENSEN, zo leidt ook het JUISTE DOEN VAN DIE ENE ALLE MENSEN tot een leven brengende rechtvaardiging. Want zoals door de on gehoorzaamheid van één mens velen tot zondaars gemaakt zijn, ZO WORDEN door de gehoorzaamheid van de ene ook velen gerechtvaardigd.”*

Zijn jullie bewust van de draagwijdte van deze woorden? En openbaart zich voor jullie de enorme dimensie van het verlossingsplan van God, dat slechts één doel kan hebben. Neen, nog niet helemaal. Lees dan verder.

1 Kor. 15, 22 *“want zoals ALLEN sterven in Adam, zullen ook ALLEN in Christus levend gemaakt WORDEN”*

ALLEN, dat is een belofte! Zoals er geen uitzondering was in de schulduitspraak en in de verbanning, zo is er ook **geen uitzondering bij de verlossing**. Ze zullen ALLEMAAL levend gemaakt WORDEN. GEEN EEN WORDT DOOR GOD OPGEGEVEN OF ACHTERGELATEN. We moeten leren begrijpen dat de wegen en gedachten van God zich ver boven onze perceptie van Zijn WOORD uitstrekken. Hij verwerkelijkt ZIJN scheppingsplannen in veel grotere tijdsruimtes en samenhangen dan we ons kunnen voorstellen. Hoe kunnen we het wagen om onze medemensen met het woord Gods in de hand door onze prediking geestelijk op een eeuwige verdoemenis voor te bereiden wanneer ze niet bereid zijn onze voorstellen van de verlossing te volgen. Dergelijke voorstellen van de verdoemenis en verworpenheid komen enkel in de TUSSENFASEN van het verlossingsplan, daar waar het Woord Gods **het EINDDOEL klaar voor ogen stelt**. Enkel wanneer we het begrip eeuwigheid juist opvatten, kunnen we de knopen tussen hemel en hel, tussen verdoemenis en eeuwige zaligheid losmaken. Wanneer we in de Bijbel lezen van een eeuwige verdoemenis, handelt het zich niet om een eeuwigheid in absolute zin, maar om een RELATIEVE eeuwigheid! De Bijbelvertalers hebben het Griekse woord αἰών=AION vertaald als EEUWIGHEID. In het klassieke Grieks is de oorspronkelijke betekenis een tijdsperiode, een tijdsduur, een ruimte van tijd, of ook EON. Dat het zich bij een eeuwigheidsbegrip NIET om een ABSOLUTE grootte gaat, tonen de vele plaatsen aan in de tekst waarin het luidt: **“Van eeuwigheid tot eeuwigheid”** (zie Ps. 106,48/Hebr. 1,8/ Gal. 1.5/ Ef. 3, 21/ Phil. 4, 20/ 2 Tim 4,18/ Hebr. 1, 8/ 1 Petr. 5, 11 en andere). Een absolute eeuwigheid zou ieder andere eeuwigheid uitsluiten. De Bijbelse eeuwigheid is dus geen tijdloze.

De opgave van Israël.

Israël had de belangrijke opgave en bestemming om het weten over deze beloofde Messias en zijn toekomstige verlossing in stand te houden. Maar wat oorspronkelijk geestelijk bedoeld was, betrokken de Israëlieten in

hun toenemende verduistering van geest op hun aards bestaan. Zo ontstond de foute verwachting dat de Messias hen van het juk van de Romeinen zou bevrijden. Maar Hij kwam om hen te bevrijden van een geestelijke macht , waarvan ze reeds lang slaaf waren. Ze dachten enkel nog in aardse categorieën van macht, wanneer ze zich het Rijk Gods voorstelden. De Israëlieten hadden lange tijd de opgave, geïsoleerd tussen heidense volkeren, om een zuiver incarnatiekanaal in stand te houden voor de menswording van de Messias. Een opgave die dan met Maria werd afgesloten. Daarom luidt het ook *“Het heil komt UIT de Joden”*.

Het hele Oude Testament is daarom in wezen een gebarentaal en beeldspraak van God voor het toekomstige optreden van de Messias. Hoe vaak hebben gelovige Israëlieten onder tranen het komen van hun Messias afgesmeekt. Vooral wanneer het volk door zich af te keren van God onder de macht en geweld van heidense volkeren geknecht was. Maar slechts weinigen zagen daarbij hun geestelijke nood of wisten iets van het grotere geheel van het verlossingsplan van God. Ze wensten zich een kleinzielige bevrijding van het juk van Rome en een aards koninkrijk boven alle volkeren. Luisteren we hier naar de bekende en betekenisvolle boodschap, die de engelen 2000 jaar geleden aan de mensheid te verkondigen hadden:

JULLIE IS VANDAAG IN DE STAD VAN DAVID DE HEILAND GEBOREN, DIE DE VERLOSSER, DE HEER IS!

Hier nog eens ter herinnering de belangrijke stelling uit Jesaja 63.16, lang voor de geboorte van Jezus:

*“Jij echter **HEER**, bent **ONZE VADER EN ONZE VERLOSSER!** VAN OUDSHER IS DAT JOUW NAAM”.*

Wij christenen geloven dat toen in Betlehem de profetieën van het Oude Verbond vervuld werden en dat God zelf, zoals sinds 4000 jaar werd aangekondigd als verlosser en heiland de aarde betreden heeft om een door Hem gegeven belofte te vervullen. We geloven dat Jezus de beloofde Messias was en is. Gekomen om het verlorene terug te brengen in het rijk van de Vader. In deze aanspraak van de menswording van God ligt het eigenlijk conflictpunt met de andere religies, maar ook een conflict binnen het christendom zelf. En het is en blijft een innerlijk conflict voor alle christenen, wanneer ze dit gebeuren voor zichzelf niet juist kunnen plaatsen.

We staan voor het probleem wanneer we de leer-en de levensgeschiedenis van Jezus in de evangelies lezen dat God ons in **Zijn menswording** onder drie verschillende aspecten of eigenschappen tegemoet komt. *Volgens ons aards verstandelijk denken hebben we dan uit de goddelijke eenheid drie afzonderlijke personen gemaakt.*

- JEZUS ALS MENSENZOON
- CHRISTUS DE ZOON GODS
- En GOD DE VADER

Uit het niet begrijpen of het misverstaan van deze driegeliding ontstond tenslotte **de dwaalleer van drie goddelijke personen** naast elkaar. Het handelt zich hier niet om drie personen in aardse zin maar om DRIE WEZENSEIGENSCHAPPEN, WEZENSASPECTEN VAN DE GODHEID in elkaar. Overeenkomstig deze drie wezensniveaus komt het bij de concentratie op slechts één van de drie aspecten noodgedwongen tot conflict met de verschillende uitspraken in de Bijbel die de andere beide eigenschappen van de menswording van God betreffen. Hier hebben zich twee geloofsstandpunten vastgezet die een schijnbaar onoverwinnelijke breuk onder de gelovigen veroorzaakt. Volgende hoofdstellingen zijn op vandaag onder de christenen verbreid.

Jezus Christus is de enige zoon van God, die als een tweede persoon naast de Schepper staat. “Hij zit aan de rechterhand van God” wordt meer letterlijk gezien en niet gezien als overeenkomstig voor gelijke macht en waarde. Hij is hier als Heer over de schepping aangesteld, die Hij naar de verlossing leidt, en wordt evenwel in tegenspraak met Jes. 63.16, als een tweede persoon gezien. Omdat Hij de Heer en Verlosser van de gevallen wereld is, valt Hem naast God ook aanbidding ten deel! En juist dat is de steen des aanstoots voor de andere monotheïstische godsdiensten. Dat is in hun ogen en ook volgens de uitspraken van het Oude Verbond godslastering en afgoderij.

Jezus Christus is God zelf, die in een allerhoogste daad van liefde en deemoed de natuur en wezensstructuur van een mens heeft aangenomen, om het te diep gevallene terug te leiden naar Zijn rijk. Hierbij zond Hij één van Zijn hoofdkenmerken de wijsheid als zoon in de gevallen wereld, terwijl Hij de Vader, als de liefde, in het innerlijk van de zoon in Zijn geestelijk

heiligdom verbleef. Dit heiligdom van de liefde is tegelijk het wezenscentrum van de godheid. Voor het werk van de verlossing scheidden zich het zoonsaspect en het vadersaspect alleen maar in de verschijningsvorm van elkaar. De Vader was, is en zal steeds geest zijn, maar in de Zoon heeft Hij een mensengestalte aangenomen. Ze zijn van dan af niet enkel één wezen in denken en handelen, maar EEN EN HETZELFDE wezen in twee verschillende openbaringsvormen.

Ik weet, dat we het met deze metafysische verhoudingen BINNENIN DE GODHEID moeilijk hebben. We maken op grond van onze menselijke natuur bij de beschouwing van zulke geestelijke verhoudingen gemakkelijk de vergissing dat we ze met de wetmatigheden van onze gevallen wereld kunnen ontsleutelen. Alleen de overeenkomst of het gelijkenisbeeld kan ons nader bij de waarheid brengen. In de Bijbel bevinden zich voldoende plaatsen om beide geloofsvisies te verdedigen. Doch het probleem bestaat tenslotte niet in de Schrift maar in onze hoofden, in ons gebrekkig onderscheidingsvermogen.

Gaan we hier nog eens wat dieper in op de vraag waarom God Zijn *ziel* volledig moest **bekleden** met de wezensstructuur van een gevallen mens. Waarom moest Hij als Mensenzoon onherkenbaar in ons midden komen? Kon Hij niet eenvoudig in macht en heerlijkheid onoverwinbaar voor alle aardse en helse tegenkrachten op onze aarde verschijnen en de goddelijke oer-ordening met Zijn almacht weer herstellen? Had Hij ons niet door een alles overtuigend optreden uit het machtsbereik van de illusies, van de leugen en de geestelijke dood kunnen verlossen dan op deze onopvallende manier? Kan Hij als God niet met Zijn schepping doen wat HIJ wil?.Ja, Hij zou dat kunnen want Hij is almachtig. Maar juist deze almacht mag Hij in betrekking tot ons mensen niet uitoefenen, omdat de grondslag van ons bestaan de wilsvrijheid is! God noch Satan mogen onze wil knechten. Ze kunnen slechts op onze zinnen werken. Dat doet Satan door middel van een uiterlijke wereld met voortdurend afleidingen en God door middel van de innerlijke wereld van de geest. Alleen wijzelf moeten dus beslissen in welke richting we ons oriënteren. Want alleen wanneer we onze Adamsnatuur (de vegetatieve natuurlijke mens) vrijwillig door Christus (de geestelijke mens) laten doordringen, wordt het doel bereikt, waarvoor de Schepper ons met een vrije wil heeft uitgerust. Zou God de gevallen schepping in één seconde met geweld omvormen, zoals met een toverstaf, dan zou onze persoonlijkheid worden vernietigd. Hij had dan evenwel een

tweede poging met wilsvrijheid kunnen beginnen, wist echter niet of Hij dan met Zijn vrije schepselen niet weer op hetzelfde punt zou uitkomen als nu. Daarvan afgezien zijn Gods scheppingen geen blinde pogingen. Hij heeft alles onder controle. Maar zelfs voor een God is het geen lichte opgave om volkomen vrije wezens te leiden in de goddelijke levensordering en tot hun voleinding.

Het ware voor God geen probleem om in één ogenblik een volkomen schepping in leven te roepen. Een wereld, waarin alle wezens zonder kennis van ziekte, nood, geweld en lijden in een door God opgelegde harmonie leven. Maar in deze wereld zou niemand zijn gelukkige toestand als zodanig kunnen waarnemen en ondervinden. We zouden ook geen geluksgevoelens hebben bij het beschouwen van de natuur of van een zonsondergang, of wanneer we onze baby in de armen zouden houden. Dat alles zou ons niet raken, omdat we geen gevoelens zouden hebben voor gelijk wat of gelijk wie. We zouden enkel goed functionerende robotten zijn die God evenwel geen problemen zouden maken, maar anders tamelijk saai voor Hem zouden zijn. Bovenal zou niemand in deze wereld zonder problemen de gave en bekwaamheid hebben waarvoor God al het onvolkomene **voorbijgaand** op zich neemt. IN DEZE WERELD ZOU NIEMAND KUNNEN LIEFHEBBEN omdat werkelijke liefde zich niet onder dwang laat opwekken of voorschrijven. Liefde kan enkel in absolute vrijheid openbloeien. Daarom neemt God het risico van ons vrije leven op de koop toe. Het was Zijn verlangen om een schepsel naar Zijn evenbeeld te creëren. Een tegenoverstaand iemand, een spiegel van Zijn eigen goddelijke volkomenheid voorzien van hetzelfde scheppende vermogen, dat Hij ook bezit en dat Hem boven al Zijn scheppingen verheft. Begrijpt u nu waarom de Bijbel zegt dat we de kroon, dus de voleinding zijn van alle voorafgaande scheppingen? Begrijpt u dat ontzaglijk woord over onze bestemming uit de mond van Jezus: **“Ge zult volkomen zijn zoals uw Vader in de hemel volkomen is.”** (Mt. 5, 48).

Laten we het zo stellen: We zouden noch bewust liefde kunnen ontvangen, noch liefde geven wanneer we enkel op volkomenheid geprogrammeerde robotten waren. Een tot volkomenheid geroepen, tot liefde in staat zijnde geest kan zich alleen maar ontplooien in absolute vrijheid en God vinden. Enkel en alleen voor dit grote einddoel volkomen bewuste, vrij liefhebbende kinderen aan Zijn zijde te hebben, neemt God op de koop toe alle onvolkomenheden voorbijgaand erbij. En of u het gelooft of niet dat we

ons zo ver van God konden verwijderen uit vrije wil, getuigt juist van de hoge roeping die de Schepper in ons heeft gelegd.

De Vader in de Godheid zou dus graag hebben dat we HET JUISTE doen, niet omdat Hij het zo wil, maar OMDAT WE HET JUISTE ERKEND HEBBEN. Omdat we erkend hebben dat in de liefde tot Hem al ons verlangen naar geluk en vrijheid zich vervullen. Daarin bestaat zowel de hoogste zaligheid van een kind alsook die van de Vader.

Erkennen we dus : God kon omwille van onze wilsvrijheid enkel onopvallend in ons midden komen om ons niet te dwingen tot geloof en tot goed zijn. Hij deed dit onopvallend en kwam als ieder van ons als een klein, naakt mensenkind -als een Mensenzoon- op onze aarde. Deze menswording, deze allerhoogste daad van goddelijke deemoed en liefde is zelfs voor sommige engelen een onbegrijpelijk gebeuren. Dat degene, op wiens wenk alle elementen moeten gehoorzamen en die de planeten in nieuwe banen kan zetten, tot dienaar werd van alle mensen en Zijn macht terugtrok om tenslotte uit liefde voor ons tot aan het kruis te gaan. Hij mocht hierbij alleen door Zijn woorden en Zijn liefdevolle daden de mensen roepen en er op wijzen wie in Hem tot ons was gekomen. De roep van de Vader in de Zoon te volgen, daartoe moet ieder vrije geest zelf beslissen, toen zowel als vandaag.

Jezus de Mensenzoon

Zoals ieder mens uit drie wezensniveaus bestaat: lichaam, ziel en Geest, zo ook God in Zijn menswording. De Mensenzoon was het uiterlijke, voor allen zichtbare van Zijn wezen. Dus vooreerst het materiële lichaam. Maar daarenboven ook dat **andeel van de ziel dat met het lichaam verbonden was** en dat Hem pas de levensenergie gaf. Want het lichaam op zich heeft geen eigen leven, maar het wordt door de ziel mee levend gemaakt. Het is haar bio-organisch **waarnemings- en werkingslichaam** voor de tijd van het aardse leven. Hoewel Maria een boven alles edele ziel was, was ze ook onderworpen aan de wet van de dood en de erfzonde. Daardoor hadden de verzoeken van de gevallen wereld ook aanzetpunten in de ziel

van Jezus, omdat die ook erfde van Maria in zich opgenomen had. En dit moest ook zo zijn omdat God zich in Zijn menswording zo structureerde dat Hij het menszijn niet alleen voorwendde maar *HET OOK VOLKOMEN AUTHENTIEK ALS MENS DOORLEEFDE*. Pas hierdoor kon Hij, zoals ieder zwakke mens, in alles verzocht worden, zoals de Bijbel ons zegt. Maar in deze Mensenzoon was ook nog de Zoon Gods –de Christus, de logos, de goddelijke ziel– geborgen, waarmee Hij zich in de loop van Zijn leven door innerlijke strijd moest verenigen. We kunnen hier, betrokken op ons eigen leven, spreken van het ontwaken van de natuurlijke mens en de vergeestelijking van de aardgebonden ziel.

Als Mensenzoon doorleefde Jezus alle aanvechtingen, die ieder van ons afzonderlijk op deze aarde beleeft. De Schriften berichten ons hier enkel over de 40 dagen in de woestijn. Van de vele innerlijke gevechten die Hij tussen Zijn 12de en 30ste levensjaar bestreed zegt ons de Bijbel daarentegen niets, hoewel Hij reeds hier een groot werk voor de verlossing bracht. Alleen in de Berleburger Bibel zijn ons in het Jakobusevangelie (de stiefbroer van Jezus uit het eerste huwelijk van Jozef) enkele fragmenten uit die tijd overgeleverd. Jezus vergeestelijkte zijn ziel, doordat Hij in zich de Mensenzoon (de natuurlijke mens van de Adamitische schepping) onderwierp aan de wil van de Zoon Gods (de goddelijke mens). Pas als Hij Zijn leerlingen riep en in de openbaarheid trad, werd Zijn leven kenbaar voor de wereld en door getuigen uit die tijd neergeschreven. Maar daarbij had Hij als Mensenzoon de grote opgave om zich te verenigen met de Zoon Gods reeds volbracht. Wanneer er gezegd wordt dat Hij zonder zonde was, dan kunnen we alleen raden welke geestelijke strijd Hij gestreden heeft en welke zeges Hij reeds in Zijn jonge jaren behaald had. Want Hij had zich los te maken uit de macht van een aan het lichamelijke gebonden zinnelijke wereld om zich te verenigen met de Zoon Gods en Zijn innerlijke VADER-GOD-GEEST in deemoedige gehoorzaamheid te dienen. Was de breuk in de schepping door hoogmoed en aanmatiging ontstaan, zo kon de eenheid enkel door de allergrootste deemoed en de daaruit volgende gehoorzaamheid weer hersteld worden. En hoe groter de in een ziel “gebonden geest” des te sterker zijn ook de boeien, die zich openbaren in de zwaktes van de ziel, waardoor Hij aan de gevallen wereld gebonden was. Maar doordat de Mensenzoon aanvechtingen en verzoeken overwon, maakte de nog gebonden Zoon Gods stuk voor stuk de boeien los waarop Hij de mensenzoon meer en meer doordrong. Dit proces van de volkomen ***geestelijke wedergeboorte*** vond bij Jezus zijn voleinding gedurende de 40

dagen in de woestijn. Hier werd de laatste slag geleverd tegen de tegenstrever van de goddelijke ordening. En ook wanneer Jezus reeds voordien tijdens de doop in de Jordaan het getuigenis van Zijn vader had gekregen *“Dit is Mijn geliefde zoon, in wie Ik welgevallen heb”*, vond de volkomen vereniging met de Christus pas plaats in de 40 dagen in de woestijn. Pas daarna trad Hij op in het openbaar. Waarom luidt het hierboven *geestelijke wedergeboorte*? Omdat het geestelijk bewustzijn van Jezus of van de Zoon Gods reeds voordien, voor Hij in het vlees van de aarde incarneerde- in de volkomen vrijheid van de hemel zijn bestaan had. Net zo is het bij **onze geestelijke wedergeboorte**. Want ook wij leefden eens in het lichtrijk voor het tot onze val kwam, waardoor we in en aan de materie gebonden werden. Daarom wordt het heel juist WEDERGEBOORTE genoemd. Het zegt dat iets dat reeds eenmaal geleefd heeft en dan toch in de geestelijke dood viel, nu door liefde en gehoorzaamheid weer opnieuw geboren wordt. Tot aan deze geestelijke wedergeboorte zijn we volgens hemelse maatstaven dood. Daarom zei Jezus in Mt. 8, 22 tot een jongeling *“Laat de doden de doden begraven, maar jij, volg Mij na”*. Geest kan dus niet in aardse zin, maar enkel in geestelijke zin sterven. Want zou ons geestelijk wezensdeel kunnen sterven of vernietigd worden, dan zou daarmee een deel van God sterven of vernietigd worden, doordat we uit geest geschapen werden. En dat is onmogelijk.

Het bereiken van de geestelijke wedergeboorte is voor ons pas sedert de offerdood van Jezus mogelijk. In de hele voorafgegane tijd kon geen gevallen geest wedergeboren worden omdat de goddelijke wet dit verhinderde. Ook alle gestorven zielen in het dodenrijk (Hades) wachtten op de komst van de Verlosser. Jezus daalde daarom af tijdens de drie dagen tot Zijn opstanding in het dodenrijk van de Hades om ook hier de **geestelijk doden** de blijde boodschap van de mogelijk geworden bevrijding en de terugkeer in het huis van de Vader te verkondigen. Men kan geen werkelijk dode of slapende een boodschap verkondigen. Ieder die zijn instelling verandert, berouw vertoont en om gratie bidt, die wordt ook genade en vergeving verleend.

1.Petr.3.18-19: *“ Want ook Jezus is eens omwille van de zonden gestorven als rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, **waardoor Hij God naar ons toe leidde**, doordat Hij gedood werd naar het vlees, maar levendig gemaakt werd NAAR DE GEEST. Zo is Hij ook heengegaan en heeft gepredikt voor de geesten in hun gevangenis (in het dodenrijk/ de Hades).”*

1 Petr. 4.6: “Want daartoe werd ook **aan de doden het evangelie verkondigd**, opdat ze hoewel ze naar het vlees op menselijke wijze veroordeeld werden (door de verbanning), maar NAAR DE GEEST leven op Gods wijze (waardoor hen op de juiste tijd genade zal worden verleend).”

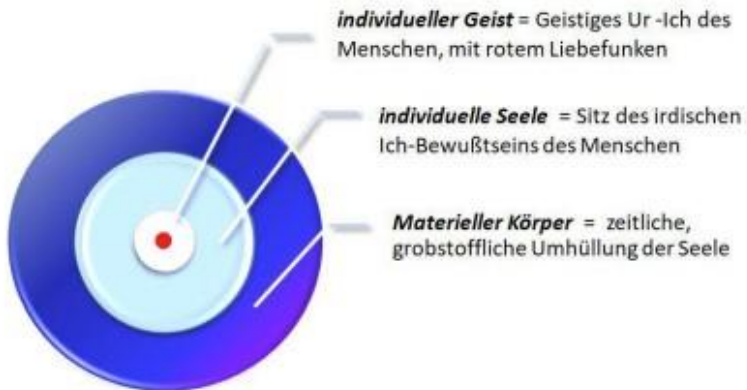
Veel christenen geloven werkelijk dat we na de dood zonder bewustzijn in een soort zienslaap vallen, om dan bij het laatste oordeel dan weer gericht te worden om ons oordeel te ontvangen. Welk een onzinnige voorstelling en welke tijdsverspilling, die enkel de onmacht van God zou aantonen. Maar de liefhebbende Vader weet Zijn en onze tijd beter te benutten ook wanneer we ons lichaam verlaten hebben. Zijn engelen zijn onophoudelijk ermee bezig om ook uit het rijk van gene zijde om de geestelijke doden, ziel per ziel los te maken, om hen te verlossen, om hen naar het rijk van de Messias te leiden. Het verlossingsplan van God beperkt zich zelfs NIET ENKEL TOT HET AARDSE LEVEN. Sinds de opstanding van Jezus wordt het evangelie ook in de wereld van het hiernamaals door Zijn medestrijders verkondigd. Jezus moest zo nog voor Zijn opstanding in het rijk van de doden afdalen, omdat alle zielen voor Hem onder de wet geleefd hebben en onder de wet zijn gestorven. Door het grote offer van Jezus werd echter de genade boven de wet verheven, de barmhartigheid boven het gericht, het leven boven de dood. En daarom heeft de goede Herder de Blijde Boodschap van de nu mogelijke bevrijding en vergeving ook in het rijk van de geestelijke dood verkondigd. Ook wanneer het Paradijs het oord was voor de rechtvaardigen in het Oude Verbond, was het toch enkel deel van het dodenrijk en een wachtkamer voor nog gesloten hemelse werelden.

De drieledige mens

Wanneer we het bestaan van een mens nader beschouwen, kunnen we hem in drie gemakkelijk te onderscheiden wezensniveaus opdelen: In **lichaam, ziel en geest**. Met geest bedoel ik hier evenwel in geen geval het menselijk verstand of intellect, waarmee we dagelijks ons werk organiseren. Dit verstandsniveau, ons mentaal dagbewustzijn, is voor de praktische aangelegenheden van het leven verantwoordelijk en is bepaald door onze

socioculturele opvoeding. Dit bewustzijn is aardgebonden en niet vergelijkbaar met de geest, die in metafysische sectoren kan doordringen.

Individuele geest = geestelijk oer-ik van de mens, met een liefdesvonk
Individuele ziel = Zetel van het aardse ik- bewustzijn van de mens
Materieel lichaam = tijdelijke, grofstoffelijke omhulling van de ziel

In de grafische voorstelling is het drievoudig wezen van de mens overeenkomstig het wezen van God voorgesteld. Lichaam, ziel en geest zijn verbonden tot één persoon. Deze drie niveaus vormen de mens. Het middelpunt in het hart van onze innerlijke geest is evenwel eigendom van God. Het is de vrije liefde in ons, die ieder mens verleend wordt als genadegeschenk van God, waardoor we pas helemaal tot liefde in staat zijn. Dit eerste geschenk werd “noodzakelijk” omdat we onze eerste liefde door de afvalligheid van God in eigenliefde veranderd hebben, waardoor we uiteindelijk verstard en afgekoeld zijn. Levenloze wezens bleven achter want alleen wie niet gescheiden is van de goddelijke liefde, blijft in leven. Wanneer we onbaatzuchtig leven vanuit de goddelijke bron, dan verlenen we de geest van God daardoor weer leven in ons, omdat het dan Gods liefde is, die zich door ons uitdrukt. Zo is het uiteindelijk God zelf die door ons liefheeft. Of nog anders uitgedrukt: Het Rijk Gods -als rijk van de liefde- wordt in onze donkere gevallen wereld zichtbaar en tastbaar op het ogenblik dat we onzelfzuchtig leven. Zonder de liefdesvonk in ons zou onze gevallen geest voor God niet aanspreekbaar zijn. Hij zou niet in staat zijn om verlost te kunnen worden. De liefde is daarom zoets als de vroedvrouw van onze

wedergeboorte. Daarom maakte Jezus deze liefde tot het centrale middelpunt van zijn leer.

Het basisbeginsel luidt hier: In de hele oneindigheid was er voorafgaand aan de scheppingen slechts één geest: de geest van God. Al de geschapen wezens die naar Zijn evenbeeld geschapen werden, dragen daarom een geïndividualiseerde geest uit Zijn geest in zich. Van deze innerlijke essentie van ons wezen spreken we hier. De geest is zo de hoogste schakel in onze wezensstructuur omdat zijn directe oorsprong in God ligt. Het is een gepersonaliseerde geestelijke vonk uit Gods alles omvattende geest. Om het even of deze geest nu gevallen is of in de ordening van God gebleven is. En deze geïndividualiseerde geestvonk in het binnenste van ons wezen is het die ons de **goddelijke adel en onze hoge roeping verleent**. Daarom zei Jezus ook in Joh. 10,34: **“Staat er niet geschreven in jullie wet: Ik heb gezegd dat jullie goden zijn.”** Ook de verloren zoon in Luk. 15.11-32 bleef zelfs in het absoluut ver verwijderd zijn van God, waar hij zich door zijn overmoed in gemaneuvreerd had, nog steeds een door de rouwende Vader erkende zoon. De geest in de mentale ziel van de verloren zoon was het die door de liefde van God geroepen werd. Daardoor kwam de verloren zoon plots tot inkeer en had een herinnering aan zijn vroegere leven. Hij hoorde, zonder dat het voor hem helemaal duidelijk was, de hunkerende roep van de Vader in zijn hart en herinnerde zich dat het thuis beter was geweest, dan nu in de vreemde (ver van God). Hij werd zich opnieuw meer en meer bewust van zijn ware wezen en zijn oorsprong en erkende dat hij meer was dan de ogenschijnlijke bedelaar in zijn (geestelijke) lompen die het aan (geestelijke) voeding ontbrak. Ja, hij was de zoon van een rijke landeigenaar, van een koning. Waarom zou hij zich verder ver weg van God met dit varkensvoer (dierlijk leven) voor de ziel voeden? Zo veranderde zich eerst zijn denken en dan zijn levensdoel, om zich uiteindelijk weer op de terugweg te begeven. Pas daardoor werd hij zich van zijn eigenlijke plaats en afstamming weer bewust. Deze gelijkenis is een prachtig beeld voor onze eigen weg met en zonder God! Daarenboven is het ook een beeld van de eigenlijke verloren zoon, voor Lucifer. Het ligt aan hem om de roep van de Vader in zich toe te laten en deze roep ook te volgen. Niemand is uitgesloten van de liefde en de vergeving van God.

De gelijkenis van de verloren zoon zegt ons vervolgens dat de liefhebbende vader de zoon reeds van ver zag komen en hem tegemoet snelde om hem in zijn armen te sluiten. Zonder verwijt, zonder berisping en

zonder opgeheven vinger, leidde hij zijn beschaamde kind weer terug in het Vaderhuis. Hier is de afloop of de volgorde van de gebeurtenissen precies te observeren: zelfkennis, berouw, heroriëntatie en zich op weg begeven. De stappen van de vader zijn daarbij: vreugde, tegemoet komen, vergevende liefde zonder verwijten, heropname van de zoon in het huis als zoon en erfgenaam, en bekleding met een nieuw (ziele)kleed. Hier was van de kant van de vader maar één kracht en macht tegenwoordig: de onvoorwaardelijke en trouwe VADERLIEFDE. Hier was alleen vreugde, geluk en verlichting en geen ruimte meer voor aanklacht en veroordeling. Die nam de thuis gebleven zoon over, die zijn vader trouw gediend had. Nemen wij niet vaak de plaats in van de trouwe zoon in onze behoefte aan beschuldiging?

In deze gelijkenis wordt ons als in geen ander beeld de grote liefde en wijsheid van God geopenbaard en ook het doel dat Hij heeft met AL Zijn kinderen. Ik weet dat ik al de onverbiddelijke doempredikers met deze exposé van mij de grondslag wegneem van hun voorstelling van de gerechtigheid. Een gerechtigheid, die de erbarmende naastenliefde tegen genoegdoening en wraak had ingeruild. Het zijn mensen in wie alleen maar een theoretische liefde tot de gevallen broeders en zusters voorhanden is, maar geen ademende, levende liefde. Ze geloven schijnbaar dat hun eigen trouw te kort zou schieten als werkelijk allen, ook LUCIFER ooit weer in het huis van de Vader binnengaan. In Mt. 20, 1-15 staat er een verhelderende gelijkenis voor dit feit, dat eindigt met de vraag van God *“Staat het Mij vrij om met de Mijnen te doen wat Ik wil? Of zijt ge kwaad omdat Ik goed ben?”*. In Rom. 9.15-16 luidt het: *“Degene die Ik genadig ben, die ben Ik genadig en diegene waarover Ik mij ontferm, daar ontferm Ik Mij over. Zo ligt het niet aan iemands wil of inspanning, maar aan Gods erbarmen”*.

Zou het dan werkelijk waar zijn dat dat eens van ALLE VERLORENEN de tranen zullen afgewist worden door een milde vaderhand? We moeten beslissen welk beeld we in ons willen recht houden, en welke God we eens willen ontmoeten. Want met de mate waarmee we anderen oordelen, zullen we zelf geoordeeld worden. Ik vraag daarom aan iedereen om de woorden van de Vader ter harte te nemen, waarmee hij het “gekrenkt zijn” van zijn trouwe zoon tegemoet komt.

Luk.15.31-31: *Mijn Zoon, jij bent altijd bij Mij, en alles wat van Mij is, dat is ook van jou. Je zou echter vrolijk en welgezind moeten zijn, want*

deze broer van jou was dood en is weer levendig geworden, hij was verloren en is weer teruggevonden."

En toch geloven de heel hardnekkigen de Schrift op hun kant te hebben omdat ze in haar ook enkele plaatsen vinden die spreken over gericht, hel en een eon lang durende verdoemenis. Voor diegenen zou ik hier de plaatsen in de Bijbel op de weegschaal willen leggen die niet van de TUSSENFASES maar van het EINDDOEL VAN AL DE SCHEPPINGEN spreken.

1Kor. 15, 22-28: *"Zoals in Adam ALLEN (geestelijk) stierven, zo werden ALLEN in Christus (geestelijk weer) levend gemaakt. Eenieder echter in zijn eigen rangorde: De eersteling Christus, daarna degenen die Christus toebehoren, wanneer Hij zal terugkomen. Daarna het einddoel, wanneer Hij het rijk Gods aan de Vader zal overdragen... Hij moest wel heersen totdat HIJ AL Zijn tegenstrevers aan Zijn voeten heeft gelegd. **Wanneer ALLEN Hem onderdanig zullen zijn, dan zal ook de Zoon zelf onderdanig zijn aan Degene die Hem alles onderdanig gemaakt heeft, OPDAT GOD ALLES ZAL ZIJN IN ALLES!"***

Ja, wat betekent het dat Christus alle tegenstanders en vijanden van het leven aan zijn voeten zal leggen en ALLES aan Hem onderdanig maken, met welk wapen? Met het zwaard van de toorn en een onverbiddelelijk gericht, waarin hij de zondaars voor eeuwig verdoemt? Neen, maar Hij zal het met het zwaard van de liefde en de wijsheid volbrengen. Jezus zal de Vader ook in het gericht niet ontrouw worden. Hij zal vandaag nog alle afvalligen met Zijn liefdesgeest -de heilige Geest- overwinnen en hen juist aan deze geest onderdanig maken. Want alleen WANNEER ALLES WEER TOT LIEFDE WORDT, zal GOD ALLES IN ALLES ZIJN.

1Tim. 2.,3-4: *"Want dit is goed en aangenaam voor God onze Heiland, die wil dat ALLE mensen gered worden en tot kennis komen van de waarheid;"*

Hier vraag ik: Wanneer diegene, die alle macht gegeven is over hemel en aarde WIL dat ALLEN gered worden, wie wil Hem dat verhinderen? Satan of de doempredikers wellicht opdat ze niet werkloos zouden worden? Ware het niet zo dat de Christus ALLES in Zijn nieuwe schepping (onder Zijn leiding) zou leiden, dan ware God onvolkomen, omdat Hij een schepping in het leven geroepen heeft die meer ziele-kreupelen en geestelijk afval

produceert dan verlost. Hoe moet men zich dat voorstellen? Zijn hier duizenden engelen mee bezig om het goddelijke afvalbeheer te beheren, waardoor de vermeende hemel haar aangename geuren en zuiverheid van haar imago kan recht houden? NEEN, Gods liefde en wijsheid is ALLES OMVATTEND en staat aan de andere kant van onze, kleinschalige voorstellingen van hemel en hel, van zaligheid en eeuwige verdoemenis, van heiligen en zondaren.

Rom. 11.32-34+36: *“Want God heeft allen in ongehoorzaamheid opgesloten om **ALLEN** in te sluiten in Zijn **erbarmen**. **O welk een onpeilbare rijkdom van Gods wijsheid en kennis**. **HOE ONDOORGRONDELIJK ZIJN ZIJN BESLISSINGEN, HOE ONNASPEURLIJK ZIJN WEGEN!** Wie kent de gedachte des Heren? Wie is Zijn raadsman geweest? Want uit Hem en door Hem **EN VOOR HEM ZIJN ALLE DINGEN**”.*

Prediken wij christenen dan eindelijk weer het evangelie van de vaderliefde van God en niet het oudtestamentische beeld van een toornige God en de verdoemenis! Deze God kan men evenwel met recht vrezen maar kan men Hem ook liefhebben? Meer dan alles echter weegt het duizendmaal gehoorde woord uit de Bergrede, waaraan ieder zich kan meten die zichzelf voor een kind van God houdt.

Mt. 5.44-46 : *“ Heb uw vijanden lief, zegen hen die jullie vervloeken, **DOET GOED** aan degenen die u haten en bidt voor hen die jullie beledigen en vervolgen **opdat jullie kinderen zijn van jullie Vader in de hemel**. Want Hij laat de zon opgaan over de goeden en de slechten en laat het regenen over de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. Want wanneer jullie enkel liefhebben die jullie lief hebben, wat hebben jullie dan voor een loon?”*

De grootste vijand van de christen en de Verlosser is ongetwijfeld naar ieders mening zonder uitzondering Lucifer-Satan. Maken wij de proef op de som: Kunnen wij hem, de leugenaar en de verleider nog als een verloren zoon van God erkennen en hem slechts het beste toewensen? Kunnen we hem met onze liefde zegenen? Keren we nu echter, na deze ijver van mij voor het evangelie van de liefde terug naar het driedelige wezen van de mens.

De tot liefde in staat zijnde geest is het die de mensziel ver boven het dierenrijk omhoog heft. Hij bewerkt de hoge intelligentie en de

bekwaamheid om met de metafysische niveaus te kunnen communiceren. Dat kan een dier niet, hoewel het toch een ziel heeft. Terwijl het dier evenwel in een WAARNEMINGS- EN REACTIEWERELD leeft en bij voorkeur door zijn driften gestuurd wordt, kan de mens zich dankzij zijn geest, zelf beslissen zich te bewegen op het niveau van zijn GEDACHTEN en zijn WIL. Dat betekent dat hij zich niet laat leiden door zijn driften. Pas door de geest beschikken we zo over een hogere intelligentie, een vrije wil, een metafysische sfeer van herkenning en een onderscheidingsvermogen tussen goed en kwaad. Pas daardoor kunnen we de niveaus van de polariteiten als zodanig herkennen en bewust en vrij kiezen tussen twee tegengestelde krachten

Ook wanneer we uit de drie wezensdelen **lichaam, ziel en geest bestaan, zijn we desondanks slechts EEN MENS**. We zijn EEN PERSOON, EEN ik- bewustzijn, en niet drie personen. En evenmin bestaat de godheid uit drie personen. Vanuit HAAR drie in elkaar liggende wezenslagen openbaart ze zich aan ons veel meer in drie verschillende kwaliteiten of eigenschappen. Die noemen we VADER, ZOON en HEILIGE GEEST. En deze drievuldigheid komt exact overeen met onze eigen wezensstructuur bestaande uit geest, ziel en lichaam.

De ziel van de mensen is daarbij drager van het dagbewustzijn of het werelds verstand, dat zich vooreerst op het zichtbare concentreert. Ze staat tijdens haar aards leven toch voortdurend in het spanningsveld tussen de uiterlijke zinnenwereld en de innerlijke geestelijke wereld. Anders uitgedrukt staan we dagelijks voor de beslissing om ons met ons lichaam of met de geest in ons te identificeren.

In de geest is de goddelijke levenswet en de daaruit voortkomende kosmische ordening verankerd, om het even tot welke religie of cultuur we behoren. Paulus zegt ons in de brief aan de Romeinen 2.,14-15 dat deze wet van de goddelijke ordening geschreven is in het hart van ieder mens. Alleen de geest verstaat zijn taal omdat hij geest uit Zijn geest is. De geest van God beïnvloedt daarom enkel onze geest, en onze geest dan zijn ziel, de natuurlijke mens. God roept ons met ieder ademtocht toe om terug te komen in Zijn rijk. Wanneer we evenwel onze opmerkzaamheid voortdurend aan de uiterlijke wereld der zinnen schenken, kunnen we zijn zachte en niet opdringerige stem in ons innerlijk niet horen.

Wij worden dus van de ene kant door onze zinnen in de uiterlijke gevallen wereld (het machtsbereik van Lucifer-Satan) getrokken en van de andere kant voortdurend in ons innerlijk opgeroepen om weer in het Rijk Gods terug te keren. Daarom zei Jezus ook dat we niet gelijktijdig twee heren of twee koningen kunnen dienen. We kunnen onze liefde niet delen en moeten bij het toewijzen voor één van de beide kanten of polariteiten beslissen. We kunnen niet twee dwars tegengestelde krachten gelijktijdig dienen, het zal ons niet lukken.

Mt. 6, 24: "Niemand kan twee heren dienen. Ofwel zal hij de ene niet achten en zich helemaal naar de andere toekeren, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten. Ge kunt niet God en de Mammon/geld/rijkdom dienen."

Hier gaat het niet om de noodzakelijke inzet en de vervulling van onze plichten in de wereld maar hierom wie we onze liefde en affectie geven. Geef aan de keizer wat de keizer toekomt maar aan God de liefde! We erkennen in Mt. 6.,24 dat we dagelijks in deze strijd tussen licht en duisternis en waarheid en leugen staan. Daar waar onze liefde is, is ook ons hart en onze aandacht. We moeten onze liefde en daarmee onze aandacht en levensenergie op het Rijk Gods richten en niet op de illusies van de gevallen wereld. *"Streeft eerst naar het rijk Gods en zijn gerechtigheid, al het andere zal jullie er bij gegeven worden."* (wat je voor een God welgevallig leven nodig hebt). Deze woorden uit de Bergrede (Mt. 6, 33) doen ons ter zake komen. Het vertrouwen en bouwen op vergankelijke waarden, is volgens de maatstaven van het rijk Gods een doodlopende weg en een bouwen op zand.

In deze luciferische wereld der illusies, in dit antichristelijk werelds handelen, verkwisten we door de regel ook ons hele geestelijk vermogen voor een korte zinnelijke opwelling op niveau van de ziel. Het onophoudelijk streven naar geld, macht en levensgenot leidt ons vaak daarbij tot aan de pijngrens van de zinloosheid. Maar al dat haasten en jagen, al deze moeite voor aards geluk, is slechts een achterna zitten van een vluchtige wind. Pas wanneer nood en lijden ons onvermijdelijk treffen, keren we naar binnen en vragen naar de diepere zin van het leven. Hier bespeuren we dan weer iets van onze eigenlijke roeping en beseffen dat er nog een andere werkelijkheid bestaat. Maar jammer genoeg vragen we in de regel pas naar God en de zin van het leven wanneer we door het noodlot beproefd worden of uit eigen kracht niet meer verder kunnen. Wanneer we aan de kust van onze innerlijke

vertwijfeling gestrand zijn -zoals de verloren zoon-, waar we dan enkel nog vechten om ons naakte overleven. Maar we moeten enkel nog zo lang vechten als dat we steeds weer pogen ons in de aankomende golven te storten om opnieuw aan het spel van de illusies deel te nemen. Vrede en rust vindt de mens enkel wanneer hij de wereldse golven de rug toekeert en de stormende zee van illusies achter zich laat.

En zoals we ons in dit spanningsveld tussen binnen en buiten, tussen God en de wereld, tussen heersen en dienen bewegen, **net zo heeft de Messias zijn leven als Mensenzoon geleefd**. Hij leefde dit mensenleven om ons tot voorbeeld te zijn voor de terugweg naar het rijk van de Vader. Er bestaat evenwel een wezenlijk verschil in de wezensstructuur van ons en die van Jezus. Terwijl wij enkel over een geestvonk beschikken en een gevallen ik-structuur vertonen, bevat het menszijn van de zoon Gods iets enorm groters. In Christus was **de hele volheid van de goddelijke geest** verborgen.. Met deze zoon Gods willen we ons nu nader bezig houden.

Jezus, de zoon van God

De zoon Gods -de Christus- had de opdracht de mensenziel van Jezus steeds meer te doordringen en in zijn goddelijke lichtziel op te nemen. Deze Zoon Gods komt in ons overeen met de geest of het niveau van de geest, daar waar de Mensenzoon overeenkomt met ons lichaam-zieleniveau. Op de plaats waar in het hart van onze geest de kleine liefdesvonk zit, was in Jezus de liefde van God in haar hele volheid aanwezig. Hier was de troon van de Vader. Terwijl de Mensenzoon nu tot aan zijn 30ste levensjaar meer en meer doordrongen werd van de Zoon Gods, bracht Hij Zijn leven relatief onopvallend door in het huis van Jozef. Hij werkte hier als timmerman in de werkplaats van Zijn stiefvader. Maar juist in deze onopvallendheid volbracht Hij in Zijn ziel een enorm geestelijk werk. Hij leidde onder constante verzoeken en aanvallen, de gespleten wezensstructuur van DE MENSENZOON weer volledig terug in de goddelijke oerordering. Hoe deed Hij dat? Door deemoed en gehoorzaamheid tegenover Zijn in Hem wonende Vader. Dat betekent, dat Hij zich niet overgaf aan een

handeling die inging tegen de scheppingsorde van God, noch in gedachten noch in daden. Onder alle mensen kon alleen Hij later zeggen: (Joh. 8,46): **“Wie onder jullie kan Mij beschuldigen van een zonde?”**

Als de Mensenzoon Jezus na Zijn laatste grote geestelijke strijd tegen de verzoeken van de gevallen wereld, na de 40 dagen in de woestijn tot Johannes De Doper kwam, had Hij zich in zo ver met de Zoon Gods in Hem verenigd, dat de Vadergeest in Hem het bekende getuigenis gaf: **“dit is Mijn geliefde zoon in wie Ik welgevallen heb”**. Daarna ging Jezus in de woestijn om te bidden en te vasten, en om een laatste keer beproefd te worden. Hij had nog een laatste confrontatie met de vorst der wereld te doorstaan, quasi als afsluiting van Zijn geestelijke vorming. Nadat Jezus door de verzoeken van de wereld niet meer ten val kon worden gebracht, werd de volgende stap ingezet: het openbaar optreden en HET LEERAMBT VAN DE ZOON GODS. Dat betekent evenwel niet, dat de Mensenzoon nu niet meer bestaand was in de Zoon Gods. Neen, hij had zich er helemaal IN DEEMOED aan ondergeschikt. De volkomen versmelting tot één persoon en een uniek bewustzijn, gebeurde pas tijdens de opstanding. Alle geestelijke transformaties zijn processen en gebeuren niet in een wonderbaarlijk ogenblik. Zo werd ook de versmelting van de Zoon Gods met de Vadergeest pas enige tijd na de opstanding voltrokken.

“Jezus zei tot haar: raak me niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader” (Joh. 20, 17).

Al deze stapsgewijze stukken van de weg, die Jezus ons als Mensenzoon is voorgegaan, zullen we ook analoog doorleven in onze navolging, evenwel in een vorm aangepast aan ons mens-zijn. Ook wij zullen beleven hoe onze natuurlijke mens uit de adamtische schepping meer en meer in ons afsterft en de Christusnatuur in ons gestalte aanneemt. Dit proces wordt in de Bijbel daarmee beschreven dat we een nieuw schepsel worden in Christus. Het oude sterft en het nieuwe ontstaat. (2 Kor. 5.17).

DE LOGOS

De apostel Johannes refereert bij het begin van zijn evangelie duidelijk naar de preëxistentie van de mens geworden ZOON GODS en noemt Hem hier DE LOGOS. Zijn inhoudelijk geestelijk evangelie onderscheidt zich opvallend van de andere evangeliën, die meer betrekking

hebben op de uiterlijke gebeurtenissen in het leven van Jezus. Het Griekse woord Logos wordt in de Bijbel meestal vertaald als “het woord”: “*In het begin was het Woord*” enz.” Dat is evenwel niet helemaal juist, omdat Logos eigenlijk *de aan de basis liggende geestelijke betekenis, dus de Wijsheid of het Licht in het woord* betekent.

Om dat beter te begrijpen, zou ik hier het drievoudig wezen van God van een andere kant willen belichten. Want dit wezen van God juist begrijpen is van het allergrootste belang. God, als de eeuwig zijnde, heeft noch een begin noch een einde, zo dat het in de proloog van het Johannesevangelie niet “*In het begin*” maar beter “*In de oergrond (van God) was het licht*” beter zou klinken. Men kan het echter ook op de schepping betrekken, waar het dan zou luiden: “*In het begin of oerbegin der geestelijke en materiële scheppingen was het licht, en het licht was bij God en God was het licht.*” Beide zienswijzen of uitleggingen zijn mogelijk afhankelijk van het standpunt dat je inneemt. Op dezelfde manier is ook de uitspraak in de Openbaring van Johannes 1,8 te begrijpen, waar het luidt: “*Ik ben de alfa en de omega, het begin en het einde, spreekt God de Heer, Hij die is, die was en die zal zijn*”.

God kan als de eeuwige niet het begin en helemaal niet het einde van Zichzelf zijn. Ook deze stelling heeft betrekking op de uit de Logos naar buiten gebrachte scheppingen, waarvan het begin uit de wijsheid (de Zoon) op een wel bepaald tijdstip zijn ontstaan. Vooral echter openbaart ons hier de Schrift de eenheid tussen gedachte en woord, tussen liefde en wijsheid, tussen Vader en Zoon, in de woorden: “***En het Woord was bij God, en het Woord was God***”.

Er zijn mensen die weer in de val van het veelgodendom lopen door het op de volgende manier te interpreteren: “*En het Woord was bij God, en EEN God was het Woord*” Ze kunnen blijkbaar de tweeheid in de eenheid niet begrijpen en creëren zo een tweede God. Lezen we nu eens de proloog van het Johannesevangelie in zijn samenhang. De tussen haakjes ingevoegde woorden zijn door mij ingevoegd voor een betere verstaanbaarheid.

Joh. 1,1-5+ 10-18: “*In het begin (oergrond) was de Logos (het licht/de wijsheid/ het woord), en de Logos (het licht/ de wijsheid/ het woord) was bij God. Die was bij God, en de Logos **was God**. Die was bij de aanvang (van alle scheppingen) bij God.*

Alle dingen zijn door diezelfde gemaakt (de Logos), en zonder diezelfde was er niets, dat geworden is.

*In Hem was het leven en het leven was het licht voor de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis nam het niet aan; Hij was in de wereld, **en de wereld is door Hem gemaakt**; maar de wereld herkende Hem niet. **Hij kwam in Zijn eigendom, maar de Zijnen namen Hem niet aan.** Degenen evenwel die Hem aannamen, die gaf Hij het RECHT **Kinderen van God te worden** – aan hen die geloven in Zijn naam. Die niet uit bloed, noch uit de vleselijke lust, noch uit de wil van een man, maar uit **God** (nieuw) **geboren zijn.***

En de Logos (het geestelijke licht van God/ Zijn wijsheid en Openbaring) werd vlees en woonde onder ons. En we zagen Zijn heerlijkheid, de heerlijkheid van de (in het aardse vlees) eniggeboren (eeuwige) Zoon van de Vader vol genade en waarheid.

... uit Zijn volheid hebben we allen ontvangen genade op genade. Want de wet werd door Mozes gegeven; de genade en de waarheid is echter door Jezus Christus geopenbaard geworden. (in de gevallen schepping getreden).

Niemand heeft God gezien buiten de enig geboren Zoon, die in de schoot des Vaders is, die Hem heeft doen kennen (geopenbaard, voorgesteld, en ons verstaanbaar gemaakt).

Hier wordt ons dus volgens de mogelijkheden van het geschreven woord, de Zoon (het licht of de ziel van God), als BIJ GOD, maar ook ALS GOD ZELF voorgesteld. Alles is door Hem geworden, wat in de verschijningsvorm trad, luidt het verder. Daarom kwam Hij **in Zijn eigendom** (in menselijke gestalte) en werd juist daardoor door de toenmalige Joden niet erkend en aangenomen, omdat ze zich niet wilden scheiden van hun oudtestamentisch godsbeeld. Maar Hij kwam niet enkel als een licht in de wereld van de duisternis, zoals een profeet, maar als het eeuwig met de Vader verbonden licht van het leven zelf.

*Kol. 1,15-17+19-20: “Hij is het evenbeeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene van de hele schepping. Want **door Hem is alles geschapen** wat in hemel en op aarde is, het zichtbare en onzichtbare, tronen en*

hoogheden, heerschappijen en machten. Alles is DOOR HEM EN VOOR HEM geschapen. En Hij bestaat voor alles, en alles bestaat in Hem.

*Want in Hem heeft God willen wonen in heel zijn volheid, om door Hem ALLES te verzoenen het zij **OP AARDE OF IN DE HEMEL**” doordat Hij (God) vrede stichtte door het bloed **vergoten aan Zijn kruis, DOOR HEM ZELF**”.*

“Die in de schoot des Vaders is, die heeft Hem bekend gemaakt” luidt het hierboven. Wat wou Johannes daarmee zeggen, “*de schoot des Vaders*”? De schoot van God is Zijn geestelijke verwekkingskracht, waarmee Hij als de Schepper al Zijn gedachten in een zichtbare vorm, dus in een aanschouwelijk bestaan, heeft gesteld. Dat deed Hij door Zijn lichtende Wijsheid, de Zoon. Die is de **architect**, die alle scheppingsideeën opneemt en ze in een overeenkomstige vorm brengt. **Deze eigenschap** van de ene God, wordt ons blijkbaar als een tweede voorgesteld, die zowel bij God, alsook God zelf is. Juist dat probeert Johannes in zijn proloog mee te delen. Deze zich in DE ENE GOD voltrekkende opdeling tussen Vader en Zoon -**bij God en in God-**, kon op dit punt aanleiding geven tot een twee-godenleer, wanneer men het gezegde woordelijk neemt, dus vanuit een **lichamelijk-materieel oogpunt** wil opvatten. Er wordt ons hier evenwel een metafysische of innerlijk-geestelijke verhouding **IN DE GODHEID** voorgesteld. Ik weet dat dit geen lichte boterham is, maar een stelling, waar niet kan van afgeweken worden voor het begrijpen van het driedelige wezen van God. Een stelling, waar niet kan van afgeweken worden om niet te vervallen in een driegodenleer. Daarom wil ik dit belangrijk punt verder verduidelijken en in een ander beeld nog vatbaarder maken.

Vader, Zoon en Heilige Geest

Nemen we een door ons uitgesproken woord. Dit woord is de voor iedereen hoorbare voorstelling van iets geestelijks, namelijk de uitdrukking van een gedachte. De gedachte treedt dus pas door het uitgesproken woord in een verschijningsvorm en wordt “zichtbaar”. Voordien bestond de

gedachte alleen maar onzichtbaar in een voor ons ontoegankelijke, geestelijke ruimte. De gedachte kan van daaruit ook als de verborgen vader van het woord aangeduid worden, waardoor ze zich openbaart. Terwijl dus een gedachte voor allen onbekend in het verborgene blijft, openbaart ze zich actief in de buitenwereld door het uitgesproken woord. Het woord is dus in de grond het medium of het uitdrukkingslichaam van de onzichtbare gedachte. Het woord geeft echter niet enkel getuigenis van de gedachten, maar het is de zichzelf openbarende gedachte, in zijn hoor- en zichtbare vorm en gestalte. Gedachte en woord zijn daarom niet van elkaar te scheiden, maar ze zijn één en hetzelfde, op twee verschillende niveaus. Net zo is het met de Vader en de Zoon in de Godheid. Ze zijn schijnbaar twee onderscheidbare wezens en zijn toch één en dezelfde.

Gebruiken we nu dit beeld voor de Bijbel, dan betekent dat voor ons:

DE VADER (geest of liefde) is de diepste grond of de basisgedachte van al het leven. Hij is als een onbenaderbaar vuur of een geheime gedachte waaruit Zijn wezen zich evenwel door het licht/ het woord openbaart.

DE ZOON (ziel of wijsheid) is het lichtlichaam of de voorstellingsvorm -het uitgesproken woord- van de Vader en kan daardoor als Zijn ziel of Zijn voorstellingslichaam aangezien worden. *“ Ik ben in de Vader, en de Vader is in Mij”* (Joh. 10, 14). *“ Wanneer jullie Mij zouden kennen, dan zouden jullie ook Mijn Vader kennen. Wie Mij (het woord) ziet, die ziet de Vader* (de gedachte- Joh. 14, 7-9).”

We komen hier enkel op de grond van de waarheid, wanneer we ons los maken van ons driedimensioneel, aan de vorm gebonden denken en de geest in ons ruimte geven. Anders kunnen we enkel in de fout gaan en uiteindelijk weer bij de drie goddelijke personen landen, waarmee we evenwel duidelijk niet meer op de basis van de Schrift staan.

Wat heeft nu echter de Heilige Geest – deze zogenaamde derde persoon van de drieëenheid - voor een gesteldheid? Wanneer de Vader een uitgerijpte gedachte in Zich ontwikkelt als scheppingsimpuls, dan weerspiegelt zich deze scheppingsimpuls in het licht van Zijn wijsheid. De Zoon of het licht kleedt deze scheppingsimpuls in een overeenkomstige vorm in en stelt het nieuw geschapen leven in de juiste verhouding tot de

reeds voorhanden zijnde schepping. Dat doet de Zoon op basis van de grote universele scheppingswet, die zich ook weerspiegelt in de zogenaamde natuurwetten, maar die ook in de tien geboden haar uitdrukking vindt. De Zoon -als de Wijsheid of de ziel van God- vormt dus iedere scheppingsgedachte in de overeenkomstige vorm en plaatst deze nieuwe vorm in een gebonden of een vrij bestaan, telkens volgens scheppingsplan. Dat betekent: de hele schepping, of ze nu geestelijk of materieel is, ontstaat uit de vormende hand van de Zoon, die de wijsheid van God is. Daarom luidt het dat de Zoon met de Vader heerst over de schepping en daarbij zit aan Zijn rechterhand. Maar er zijn nog heel wat gelovigen die zulke beelden letterlijk nemen en daadwerkelijk geloven dat er in de hemel een oude man op de troon zetelt met naast hem de junior van waaruit ze hun imperium leiden. Dit zijn beelden en kindervoeding die voor tweeduizend jaar nog gerechtvaardigd waren, maar vandaag door de werkelijkheid moeten vervangen worden.

Joh. 4, 24: *“Want God is geest en die Hem aanbidden, moeten Hem in de geest en in de waarheid aanbidden.”*

Enkel dat wezensaspect van God, het Woord of de Zoon, is op de wereld van de verbannen zelf mens geworden terwijl God verder als een zuiver geestelijk wezen zonder gestalte in een zuiver geestelijke sfeer zetelde in het hart van de Zoon. Het licht, dat de grondslag was en is van alle openbaringen van God, is evenwel niet zoals een aards begrensd licht, maar het is een alomtegenwoordig geestelijk licht. Het is vol bewustzijn en kracht van degene, van waaruit het is uitgegaan. Omdat echter het licht het oereigenste wezen van de zoon Gods is, kan de wil van God alleen maar via Hem uitgaan naar alle scheppingsruimtes. Hij is het relaisstation voor het oervuur van de Godheid. Over dit oervuur luidt het in de Bijbel: *“Want de Heer, uw God is een verterend vuur en een geestdriftige God”. (Deut. 4, 24).*

Door de Zoon wordt evenwel het voor ons vernietigend oer-vuur verzacht en in leven gevende, goddelijke elektriciteit omgezet dat de scheppingsruimtes doorstroomt. Men kan deze goddelijke elektriciteit ook als geestesvuur van God aanduiden, waarin zowel de Vader als de Zoon in de hele schepping aanwezig zijn. Dit geestesvuur is het MEDIUM dat alle scheppingsruimtes met het bewustzijn van God vult. En dit alles levend makende en onderhoudende bewustzijn van God in alle scheppingsruimtes is de zogenaamde Heilige Geest.

DE HEILIGE GEEST

In Hem en door Hem is de wil en het bewustzijn van de Vader en de Zoon in de hele schepping alomtegenwoordig. Daarom noemt men dit alles doordringende bewustzijn of geestesvuur ook de alomtegenwoordigheid van God. Van deze Heilige Geest sprak Jezus de volgende woorden in Joh. 16,13-15:

*“Nog veel heb Ik jullie te zeggen, maar jullie kunnen het nog niet begrijpen! Wanneer echter de **Geest der waarheid** komt, zal Hij jullie in de **hele waarheid** leiden, dan zal Hij niet uit zichzelf spreken maar wat **Hij hoort**, zal Hij zeggen en het toekomstige zal Hij jullie verkondigen (zo ook Joh. 14, 26 en 1 Joh. 2, 27).*

*“Hij zal Mij verheerlijken, want **uit het Mijne zal Hij het nemen en aan jullie verkondigen. Alles wat van de Vader is, is van Mij.** Daarom heb Ik gezegd dat Hij het uit het **MIJNE** neemt en aan jullie zal verkondigen”.*

Jezus belooft hier Zijn navolgers dat de Heilige Geest ze in een nog meer omvattende waarheid zal leiden die datgene, dat Hij hen kon meedelen, nog overtreft. Daarom blokkeert men het actuele werken van de Heilige Geest, wanneer men zich niet ook voor iets nieuws opent, dat niet in de historische documenten te vinden is. Jezus zei vroeger in Zijn afscheidsrede dat de Heilige Geest tot een deel van ons bestaan zal worden, waarmee we kunnen communiceren. Hij zal ons troosten en het werk van de verlossing in de gevallen wereld verder leiden. Paulus zegt tot de Grieken, het volgende over dit aspect van de alomtegenwoordigheid van de Heilige Geest.

Handelingen 17, 24-28: *“De God, die de wereld heeft gemaakt en al wat er in is, die de Heer is van de hemel en de aarde, woont niet in tempels, die met handen gemaakt zijn. Ook wordt Hij niet door mensenhanden bediend, alsof Hij iets nodig had, want Hij zelf geeft aan iedereen het leven, de adem, ja alles.”*

Heel het mensengeslacht deed God uit één ontstaan om de hele aardbodem te bewonen. Hij stelde de seizoenen vast en bepaalde de grenzen van hun woongebied, opdat ze God zouden zoeken en Hem tastend zouden vinden, Hij is immers niet ver van ieder van ons afzonderlijk. WANT IN HEM

LEVEN EN WERKEN EN ZIJN WIJ, zoals ook ettelijke van jullie dichters gezegd hebben: "Want wij zijn van ZIJN GESLACHT"

Dit aspect van de alomtegenwoordigheid van God kennen ook andere religies, zoals ook de voorstelling van god, als een geestelijk licht of een oervuur. Het hindoeïsme noemt deze Al-geest "Brahma" en de versmelting met dit Al-bewustzijn (Nirvikalpa-Samadhi) is het door het Hindoeïsme nagestreefd hoogste doel. Maar dit Al-bewustzijn/ de heilige Geest is slechts het uiterlijke kleed van de godheid. God in Zijn oneindigheids- en onpersoonlijkheden-aspect. In dit uiterlijk kleed heeft God echter ook een wezenskern, een geestelijk hart. En dit hart van de Godheid is DE LIEFDE. Hier alleen, in Zijn privé vertrekken is Zij een Vader voor de kinderen. In dit centrum leeft Zij in haar emotionaliteit en wil ons als Vader aan Haar hart drukken. In het alomtegenwoordigheids-aspect van de Heilige Geest neemt de godheid evenwel een andere plaats in. Hier is Hij de heerser over Zijn oneindige scheppingsruimtes en quasi buiten het Vaderhuis onderweg. In Joh. 14.,26 lezen we:

*"De zaakvoerder evenwel, **de Heilige Geest die de Vader zal zenden in Mijn naam** zal jullie alles leren en jullie herinneren aan alles wat Ik jullie gezegd heb."*

In Joh. 15.,26 lezen we daarentegen, als schijnbare tegenspraak: *"Ook wanneer de zaakgelastigde is gekomen is, **die Ik jullie van de Vader zal zenden, de geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, dan zal Hij van Mij getuigen**".*

Ook op deze plaats laat zich de eenheid van Vader en Zoon, die niet enkel slechts één wezen vormen, maar EEN wezen zijn, eenvoudig oplossen. Er wordt ons hierboven gezegd dat deze Heilige Geest getuigenis zal geven van de Zoon. Een wezenlijk kenteken van de tegenwoordigheid van deze Heilige Geest is dus dat Hij ons de Christus en het wezen van het rijk Gods in heel zijn diepte kan openbaren. Dat is zeer goed bij Paulus te herkennen, die ons de wezenlijke kennis over Christus heeft meegedeeld.

Al de uiterlijke verwarringen over de drievuldigheid van God laten zich met het tot hiertoe uitgelegd beeld van de drie in één oplossen. Wanneer ik hier zo veel tijd besteed om het wezen van de godheid uit te leggen, dan enkel daarom, omdat net zonder een juiste kennis over de

godheid ons geloof zwak is en op zand gebouwd. Daarom nog een ander beeld waarin ik nu ook de Heilige Geest mee in betrek.

Waaruit bestaat **een vlam**? Ze is in haar diepste grond een **vuur**. Noemen we dit **vuur de Vader**, die de basis is voor al wat uit het vuur voortkomt. Wat gaat er uit van dit vuur? Het is het licht, dat alle ruimtes verlicht en de dingen zichtbaar maakt. Noemen we dit **licht** weer **de Zoon**. Wat komt er echter nog voort uit het vuur/de Vader en het licht/de Zoon? Het is de onzichtbare, maar zeer werkzame **brandkracht**, die alles tot eenzelfde **vuur** kan aansteken. Deze van de Vader en de Zoon uitgaande kracht noemen we **de Heilige Geest**. De christenheid spreekt hier daarom heel juist van het *“Vuur van de Heilige Geest”* en beschrijft daarmee Zijn werken. Hier herkennen we dus in het beeld van het vuur weer de drie verschillende namen of eigenschappen van de godheid op een verstaanbare manier voorgesteld.

Vraag: kunnen we het licht van het vuur scheiden of het vuur van zijn licht? Of kunnen we de brandkracht afscheiden van het vuur? Wie kan het vuur blussen en het licht verder laten schijnen? Niemand kan dat! En waarom niet? Omdat het in overdrachtelijke zin geen autonome en afzonderlijke krachten of wezens zijn maar: **Deze drie krachten of wezens zijn slechts de drie onafscheidelijke aspecten van één en hetzelfde wezen!**

ZE ZIJN GEDACHTE, WOORD EN DAAD VAN DE ALMACHTIGE GODHEID.

Hier bepaalt het ene het andere en maakt het pas als geheel volkomen. Neem één van de wezen-eigenschappen van de godheid er uit, wanneer dit nog mogelijk ware, en de godheid verloor zijn bestaan.

We kunnen aan het tot hiertoe gezegde goed erkennen hoe de verschillende religies en aanschouwingen van God enkel draaien rond één van de deelaspecten of de grondeigenschappen van de godheid. Het hindoeïsme fixeert zich in zijn waarneming wezenlijk op de Heilige Geest -op Brahma- het oneindigheidsaspect van de godheid en het jodendom en de islam concentreren zich op het oudtestamentische godsbegrip van een onbenaderbare, onbegrijpelijke Schepper-God. Ze begrijpen daarbij noch de plaats en het wezen van de Zoon Gods, noch speelt de Heilige Geest bij hen ergens een rol, omdat het hier enkel om de wet gaat voor de massa, echter niet om de vrijheid van geest voor ieder individu. Het boeddhisme

daarentegen erkent geen enkel godsbegrip. Zijn hoogste doel is de oplossing van iedere persoon in het NIET - ZIJN. Het heeft zich zo sterk op het overwinnen van het lijden gefixeerd dat voor het boeddhisme enkel het opgaan van het persoonlijke in de grote levensgeest het waard is om na te streven, maar het heeft daarbij uit het oog verloren dat men in het niet-zijn weliswaar geen lijden meer kan ervaren maar ook geen vreugde en zaligheid. De boeddhist ziet daarom dat het levensrad, dat in zijn leer door constant nieuwe incarnaties aangedreven wordt, als een kwelling. Welk een verkeerd begrip van de grote scheppingsgedachte van God, die juist de persoonlijkheid van een vrij wezen als de grootste stap in de geestelijke evolutie van het leven nastreeft. De met een vrije wil uitgeruste, zich van zichzelf bewuste, tot liefde in staat zijnde mens, is het grootste van alle werken van God. En dat ondanks alle zwaktes en onvolkomenheden, die we op deze weg tot het grote doel steeds weer vertonen.

We kunnen op deze plaats vasthouden dat de Vader, met Wie Jezus constant in Zijn innerlijk sprak en mee omging, het oervuur of de oergrond van God in Zijn liefde was. Deze liefde, dit geestelijk vuur in het hart van Jezus, was evenwel geen liefde op maat, zoals dat bij ieder mens het geval is.

“IN JEZUS WOONT ECHTER DE VOLHEID VAN DE GODHEID IN LEVENDE LIJVE”, zegt ons de apostel Paulus in de brief aan de Kolossenzen 2, 9. Hij brengt in deze ene zin het centraal geloofspunt van de oergemeente en van elke gelovige christen in de wereld tot uitdrukking.

In de onderstaande tekening heb ik de drie wezenseigenschappen binnenin de eenheid van God in beeld gebracht. Het toont ons, hoe men zich de verhouding van DRIE IN EEN kan voorstellen. Zoals ze in het centrum weliswaar een EENHEID –de godheid- vormen, in hun speciale terreinen en werkzaamheidsdomeinen bewaren ze toch hun eigen BIJZONDERHEID. Daarom zei Jezus vroeger dat de Vader dingen weet, die Hij de Zoon nog niet heeft geopenbaard .

DIE GOTTHEIT Kol.2,9

De drie goddelijke wezenseigenschappen Vader, Zoon en Heilige Geest bevinden zich evenwel niet in een statische toestand, maar ze bewegen zich in een samenvloeiing, in een goddelijke dans der zaligheid van hun werken. Daardoor produceren ze voortdurend de goddelijke grondtoon, die aan de basis ligt van alle scheppingen. De scheppingen op hun beurt brengen de veelvuldigheid van de symfonie van het leven voort.

Elkaar tegensprekende plaatsen in de Bijbel zoals “De Vader weet veel, dat de Zoon nog niet weet” naast “Ik en de Vader zijn één” of “De Zoon weet maar zoveel als wat de Vader Hem openbaart”, in tegenstelling tot “Wie Mij ziet, ziet de Vader” hebben bij veel christenen meer dan enkel een vraagteken of verwarring uitgelokt. En ze hebben gelovigen van andere religies de toegang tot het christendom verzaard. Met de voorafgaande voorstelling kan evenwel iedereen deze gordiaanse knoop voor zichzelf en voor anderen ontwarren.

De drieëenheid van God openbaart zich in haar werken als volgt:

VADER	ZOON	HEILIGE GEEST
Liefde	Wijsheid	Wil
Vuur	Licht	Kracht
Gedachte	Woord	Daad
Oergrond	Openbaring	Verwerkelijking

Uit het tot nog toe gezegde kunnen we enkel de ontzaglijke conclusie trekken: uit het hartcentrum van Jezus -als zetel van de liefde van God- werd vroeger de hele zichtbare en onzichtbare schepping onderhouden en bestuurd.

Gethsemane- De Hof van Olijven

Komen we nu tot het boven alles heersende oord in het grote verlossingsplan van God, waarop toen alle ogen van de geestelijke wereld gericht waren. Volgen we Jezus in de hof van Olijven Gethsemane. Zoals de Mensenzoon Jezus gedurende 40 dagen in de woestijn nog een alles beslissende strijd te voeren had, zo moest Hij nu ook als Zoon Gods een alles bepalend besluit nemen. Hij moest de strijd om de bevrijding van alle gevallen wezens tot een goed einde brengen. Deze strijd vond plaats in de tuin van Gethsemane. Hier, in de tuin van de laatste beslissing, werd Jezus alle op Hem toekomende lijden en folteringen levendig voor ogen gebracht. Hij zag dat zijn lievelingsleerlingen als schapen uit elkaar gedreven werden

en angstig zouden ronddolen, wanneer de herder niet meer bij hen was. En Hij zag de vertwijfelde zelfmoord van Judas, die Hem in het geloof het juiste te doen met een teken -met een kus- zou verraden.

Ook Judas streefde naar een aardse koning en een aards koninkrijk. Hij deed dat niet helemaal onbaatzuchtig en zag zich binnenkort reeds grotere rijkdommen te beheren dan enkel het geld van de groep leerlingen. Zo hoopte hij dat Jezus eindelijk zijn macht tegen de tempel zou inzetten wanneer de gevangenneming hem bedreigde, een macht waarvan hij vaak getuige was geweest. Al deze vergissingen in de gedachtenwereld van de zeloot Judas zag Jezus. En Hij zag de angst van Petrus, die Hem driemaal zou verloochenen. Onder al deze indrukken steeg nog één keer de hele troep pijnlijke beklemmingen en angsten in hun volle gewicht en sterkte uit de ziel van de Mensenzoon omhoog in het bewustzijn van de Zoon Gods. Tweemaal bad HET LICHT DER WERELD Zijn Vader er om, indien het mogelijk was deze kelk aan Hem en de Zijnen te laten voorbijgaan. Tweemaal zweeg de Vader in Zijn hart, want de Zoon Gods moest volledig vrij en onbeïnvloed Zijn beslissing treffen. En Zijn gekwelde ziel streed verder op de harde steen van de laatste beslissing.

De Christus was zich bewust dat Hij alle smart, alle foltering en de pijnlijke verstikkingsdood aan het kruis met Zijn macht uit de weg kon gaan. **Maar dit had voor de gevallen wereld betekend dat ze nog verder zou afgedreven worden en op een nog grotere afstand in tijd en ruimte van God zou komen.** De hemel en het Vaderhart van God zouden voor allen afgesloten blijven, die zich eens boven God verheven hadden en van Hem afgevallen waren. Ze zouden voor een eeuwig lange tijd verder in de verbanning leven en de eenheid van het Rijk Gods zou verder voor oneindige tijden nagenoeg onmogelijk worden. Maar vooral zou zich het rijk van de dood en de duisternis verder verdichten en uitdeinen. Starre kou zou zich over de zielen en de gevallen wereld uitbreiden en zich als een pijnlijke stekel in het lichaam van God vastzetten. De andere weg was dat Hij Zijn volkomen en zondenvrij leven onderdrukte onder het hele gewicht van alle misstappen, die in de gevallen wereld tegen de wet van God gezet waren. Hij zou op de meest onmenselijke manier gekweld en opgezweept worden voor dat men Hem als een lam naar de slachtbank zou leiden. Dat alles voor de schuld van een ander. Ja, Hij zou de zondebok worden voor alle zondaars. Wat dit voor Zijn zuivere, goddelijke ziel betekende kunnen we bij benadering niet eens vermoeden. Maar Hij zag in de hof heel klaar dat Hij

enkel in het centrum van de duisternis en de geestelijke dood de macht van deze dood kon verstoren om voor alle mensen de terugweg in het huis van de Vader te openen. Hij was zich ervan bewust, dat Hij zich enkel mocht bekleden met de macht van de deemoed en de erbarmende liefde om in het centrum van de duisternis en de geestelijke dood af te dalen om hier het levenslicht weer te ontsteken. En dit zonder de hulp van de Vader, enkel uit eigen kracht! De poort in het rijk van de geestelijke dood stond echter op een heuvel buiten de stad Jeruzalem. De poort naar de dood van de ENE en tot leven van ALLEN stond op de berg Golgotha. Deze berg moest Hij voor de verloren wereld beklimmen. Opnieuw trokken beelden van deze bittere kruisweg voorbij aan Zijn gekwelde ziel. De beulsknechten zouden Hem een doornenkroon opzetten en met een stok op Zijn hoofd drukken. Ze zouden Hem bespotten, slaan en bespuwen. En bij dat alles mocht Hij niet de minste opwelling van woede of haat in Zich laten opkomen, niet de minste gedachte aan bevrijding of vergelding door de in Hem wonende macht.

In dit uur was Gethsemane het middelpunt van alle geestelijke en materiële scheppingen waarom gevochten werd. De ogen van alle engelen rustten hopen en bang afwachting op deze Ene, op deze ziel waar rond gevochten werd, in wiens handen de toekomst van de hele schepping lag. Nadat de strijd aangevoeld als een eeuwigheid in zijn borst gewoed had, verhief Jezus zich en keek met natte en koortsige ogen op zijn argeloos slapende leerlingen. Hij zag in hen het beeld van de onwetende, in de geestelijke dood argeloos slapende wereld. Liefde en medelijden stegen omhoog uit de grond van Zijn hart en Zijn pijnlijk vertrokken gelaatstrekken ontspanden zich. Maar niet voor lang, en de donkere horden van demonen stormden opnieuw tegen de vesting van Zijn ziel, golf na golf. Alle menselijke eigenschappen van zwakte en angst moest Hij nog eenmaal in een niet willen eindigende nood ervaren. Onvoorstelbare schrikbeelden die Hij dacht overwonnen te hebben, kwelden zijn zuivere ziel in niet te stoppen beelden. In zijn innerlijke eenzaamheid en vertwijfeling zocht Hij om opnieuw ondersteuning en verlichting bij zijn leerlingen te vinden. Maar als Hij uitgeput in hun kring kwam, bleken ze in slaap gevallen. Zo waren ze, de verloren kinderen van de wereld. Hij liet ze in hun droom der vergetelheid achter en ging terug naar de steen van de eenzaamheid. Hij had aanvaard dat Hij in deze laatste strijd op niemand anders kon steunen en Hij zich op niemand anders zou kunnen verlaten. Hij was alleen zoals geen mens ooit voor Hem alleen was geweest. Maar dan verdween de kwelling van Zijn gezicht. Hij had besloten het laatste stuk van Zijn aardse weg alleen te gaan.

Uit de oneindig barmhartige liefde voor alle gevallen schepsels vormde zich Zijn wil in goddelijke kracht, en Hij sprak de bevrijdende woorden in deemoed en gehoorzaamheid:

“VADER, NIET MIJN, MAAR UW WIL GESCHIEDE”

Op hetzelfde moment knarste de poort van de tuin bij het licht van de maan en een groep van de tempelwacht kwam voorzichtig nader. Ze werden aangevoerd door Judas, die zich nu van de groep losmaakte en vol innerlijke opwindning op Zijn meester toetrad. Hij kuste Jezus op de wang en verwachtte dat de dingen nu eindelijk hun loop zouden nemen. En wel zoals de meester het hem verdekt had laten verstaan als Hij bij het avondmaal gezegd had *“Wat je wilt doen, doe dat dan spoedig!”*. Jezus die blijkbaar ook zijn gedachten kon lezen, had hem daarmee de opdracht gegeven nu de langverwachte machtswissel in te leiden. Toen Judas met de zelfverzekerde glimlach van een ingewijde nu naar Jezus toe stapte en hem kuste vol voorpret, zei het Licht van de wereld evenwel alleen maar treurig tot Hem: *“Met een liefdeskus verraadt ge Mij, Judas?”*

Het volgende ogenblik kwamen de beulsknechten naar voor, stootten Judas opzij en namen Jezus zonder verweer gevangen. De glimlach en de zelfzekerheid vergingen op Judas' gezicht. De wereld van zijn verkeerde gedachten en aannames stortte in één ogenblik over hem in en lieten hem verstarren, zijn gevoelens liepen hoog op. De leerlingen waren ondertussen opgesprongen en Petrus met het oog op het gevaar greep naar zijn mes en sloeg toe. Maar hij werd door Jezus teruggewezen, die de verwonde beulsknecht zelfs nog genas. Als de andere leerlingen zagen dat hun meester zich daarna de handen liet boeien en zich liet wegleden, namen ze verward de vlucht. Wat gebeurde hier net voor hun ogen met hun Messias, met hun hoop op het Rijk Gods dat Jezus hen toch beloofd had? Hadden ze niet alles achter zich gelaten om de roep van de Meester te volgen? En nu liet Hij ze alleen achter en gunde hun zelfs geen blik. Waren ze allemaal enkel voor de gek gehouden? Was deze man niet de langverwachte verlosser van Israël? Angstig en vol twijfel vluchtten ze in het donker van de nacht.

Jezus, de Christus had dit allemaal vooraf gezien. En Hij had geprobeerd het Zijn leerlingen bij te brengen. Maar zo, zoals ze reeds vroeger Zijn woorden niet de juiste plek konden geven, zo konden ze **de geestelijke**

achtergrond van het nu volgend gebeuren nog minder begrijpen . Ook zij waren nog te zeer gebonden aan het aardse denken. Alles ging blijkbaar in een niet te stoppen richting die geen van hen voor mogelijk had gehouden. Hun hoop op een betere en rechtvaardiger wereld vond geen thuis meer in hun hart. Ze viel met hun tranen in het droge stof van de innerlijke vertwijfeling. De Zoon van God verstomde vanaf dat moment voor de mensen om zich weer innig met de Vader te verbinden. Dat betekent dat de goddelijke Vaderliefde de gehele ziel van Jezus tot in het laatste deeltje van haar bestaan doordrong, waarmee ze de kracht voor de komende marteling en de weg in het centrum van de geestelijke dood kon verkrijgen. Geen één van de omstanders of van degenen die deelnamen aan Zijn veroordeling begreep, wat in deze uren voor ALLE GEVALLEN WEZENS EN WERELDEN is gebeurd. Geen één wist dat de ogen van de hele geestelijke schepping in deze uren op de aarde gericht waren en alle vrije wezens vol angst de adem ophielden. Zou de val van de schepping deze keer ophouden?

Golgotha- De berg van de zege

Alleen met de achtergrond te weten dat GOD IN ALLE WEZENSDLEN VAN JEZUS VOLKOMEN MENS WERD, kunnen we het gebeuren op Golgotha ook juist onderbrengen en vatten. Wij erkennen dan, dat GOD HET ZELF WAS die ons hier vergeven en verlost heeft. Want Hij kwam als:

De Mensenzoon: in een door Zijn goddelijke wil verwekt lichaam. Hij scheidde zich als deze Mensenzoon volledig af van Zijn goddelijke machtspositie en verbond zich met **het lichaamsbewustzijn van Zijn menselijke ziel**. Zo werd Hij waargenomen als mens. Als de Mensenzoon kwam Hij alle verzoeken van de zinnelijke wereld tegen en bleef daarbij zonder zonden.

De Zoon Gods: het Licht of de wijsheid van God, de Logos als Gods oereigenste **lichtziel van eeuwigheid her**. Ze was het met de Vader verbonden wezensdeel in de Mensenzoon en verbindingsschakel met het

goddelijke. Dit wezensaspect van Jezus komt overeen met onze uit God geschapen individuele geest, als verbindingsschakel tot de geestelijke wereld!

De Vadergeest van God: **de oergrond van het leven of het Godscentrum van de liefde.** Als deze nam Hij in het geestelijk hart van de Zoon Gods woning en trad zo voor het eerst IN DIE VORM Zijn eigen schepping binnen. Deze liefde in de volheid komt overeen met de minieme liefdesvonk in ons geestelijk hart, die we slechts met mate verkrijgen. Door het erbij komen van de Heilige Geest versmelt deze liefdesvonk meer en meer met de alles omvattende liefde van God. Langs deze weg neemt God zelf woning in ons geestelijk hart (Joh. 14.,21-23) en worden we tempel van God. Want GODS TEMPEL IN ONS IS DE LIEFDE.

Wordt één van de beide eerste wezensstructuren aan een schepsel toebedeeld- zij het een mens of een engel, **dan is het niet meer God die ons verlost heeft** maar een schepsel van God. Dit schepsel had dan na innerlijke strijd en in zelfverloochening besloten het kruisoffer op zich te nemen om zo een toornige en schijnbaar onverzoenlijke God te bedaren. Een God, die niemand om zijn akkoord gevraagd had of hij zich, voorzien van de gave van een vrije wil, zou willen blootstellen aan het gevaar van een eeuwige verdoemenis. Of heeft hier de liefhebbende Vader werkelijk Zijn eigen zoon voor onze zonden geofferd, zoals het voor de meesten onverstaanbaar in de kerken wordt gepredikt? Ja, het was Zijn zoon die voor ons vergeving verlangde. En wel in die zin, zoals ik het hierboven uitgelegd heb. Ook wanneer het in Golgotha er zo uitzag dat alleen een mens had geleden en gekruisigd werd, zo was het toch GOD ZELF, die in de verschijning van de Mensenzoon ZIJN BELOFTE VERVULDE EN ZIJN VERLOSSINGSPLAN ZELF VOLTROKKEN HEEFT. Een God, die de laatste weg ging, die nog over was om het verlorene te redden en ALLEN weer naar zijn Vaderhart te leiden. Daar verandert het feit ook niets aan dat de Vadergeest op Golgotha zich volledig in Jezus terugtrok opdat Hij het grote werk van de verlossing uit de meest vrije wil -als mens- alleen kon voltrekken. Als Mensenzoon hing Hij voor ons allen plaatsvervangend aan het kruis der schande, waaraan wij voor de rechtvaardige wet van God hadden moeten hangen. Jezus ervaarde daarom plaatsvervangend voor ons aan het kruis het bittere gevoel van scheiding van God, waarin de hele gevallen wereld en speciaal Lucifer zich tot dan bevonden.

Wat gebeurde er op het kruis in de geestelijke wereld als de mensen voor dit medelijden opwekkend beeld van de gefolterde verstomden? “Zie wat een mens”. Jezus nam aan het kruis een geestelijk standpunt in dat zich nog achter de positie van de verloren zoon Lucifer bevond. Die had tot dan als negatieve polariteit de verst verwijderde plek ingenomen ten overstaan van de Heiligheid van God. Waarom nam nu Jezus dit uiterste punt van verwijderd zijn van God in onder de grootste zielekwellingen? Hij deed dit om de verkeerde polariteit die door Lucifer was ontstaan, weer op te lossen en zichzelf als nieuwe positieve polariteit te plaatsen. Alleen zo kon Hij Lucifer weer in de erbarmings- en genadekring van de Vader insluiten. Hij begaf zich zo naar de plaats van de meest extreme verstarring, duisternis en kou. Op dit punt riep hij vol vertwijfeling uit: “MIJN GOD, MIJN GOD WAAROM HEBT GE MIJ VERLATEN”

De voor de VERNIEUWING van ALLE VERHOUDINGEN tussen hemel en aarde, tussen God en de gevallen schepping, nodige stap werd op dat ogenblik gezet. Het Licht van de wereld trad in het centrum van de geestelijke nacht en het eeuwige leven begaf zich in het centrum van de eeuwige dood. In een onvoorstelbare verdichting van duisternis, kou en afstand van God greep Jezus op het nulpunt van het leven in een enorme krachtdaad, WEER HET LICHT VAN ZIJN GODDELIJK LEVEN. De laatste nog afgezonderde ziele-atomen van de Mensenzoon versmolten daar definitief met de Zoon Gods. Deze loste daarop de laatste gebondenheid aan de materie op, nam de gevallen wereld in Zijn wijd-open armen van erbarming en sprak in de duidelijke erkenning dat Zijn taak vervuld was de volgende betekenisvolle woorden, waarop de gezamenlijke schepping sinds oneindig lange tijd had gewacht.

“HET IS VOLBRACHT”

“VADER IN UW HANDEN BEVEEL IK MIJN GEEST” of anders uitgedrukt : Mijn van U voor het werk van de verlossing afgezonderd zelf- of eigenbewustzijn, keert nu terug naar Zijn oorsprong, terug in de heerlijkheid aan Jouw zijde.

Lucifer was op het ogenblik dat de ziel van Jezus zich achter hem plaatste en in erbarming Zijn armen opende, niet meer dan ieder andere engel of iedere gevallen mens. Zijn verharding en zijn weerstand werden op dat moment nutteloos, hij werd machteloos. DE HEMELSE POLARITEIT

tussen liefde en wijsheid, tussen Vader en Zoon, was ook in de GEVALLEN WERELD weer opgericht. Lucifer was in zijn aanspraak om voor de gevallen de nodige tegenpool te zijn uit zijn macht ontzet. Hij was nu slechts een onder de ontelbaar andere gevallen engelen. Dit alles veranderende ogenblik mochten ook de profeten van het Oude Verbond aanschouwen *“DE DOOD IS VERZWOLGEN DOOR DE ZEGE”* luidt het in Jes. 25, 8. En de profeet Hosea roept verheven door de Geest van God in hoofdstuk 13, 14 de dood in de innerlijke zekerheid van het komende met verachting tegen: *DOOD, WAAR IS UW OVERWINNING, WAAR IS UW ANGEL?”*

Dit alles bepalende ogenblik aan het kruis wordt zelfs door weinig christenen in zijn hele omvang begrepen. En ook het hier uitgelegde geeft maar een kleine inkijk in het geestelijk gebeuren op Golgotha, waarin nog ontzettend veel dieptes van wijsheid en liefde van God verborgen zijn, die tot op vandaag de hoogste wijsheidsengelen bezighouden. Het kruis dat zo veel klein- en ongelovigen als een oord van mislukking aanzien, is in werkelijkheid EEN OORD VAN TRIOMF OVER DOOD EN GEESTELIJKE DUISTERNIS. HET IS HET TEKEN VAN ZEGE VAN GOD! En deze zege is objectief van God uit waarlijk volbracht! Nu komt het erop aan deze zege subjectief te erkennen en actief te laten worden, door de Mensenzoon naar de Zoon Gods te volgen. Enkel door deze navolging worden we omgebouwd tot een nieuwe mens, in het beeld van Christus. Niet door louter een lippenbekentenis of een overgavegebed.

Wat in dit ogenblik van ompoling van de hele gevallen schepping gebeurde, kan enkel met een geestelijke lichtexplosie en een daarop volgende licht-tsunami beschreven worden, die uitgaand van het kruis alle scheppingsruimtes doorstroomde. Maar deze tsunami bracht de gevallen wereld geen verdere vernietiging maar het leven van de Vader door de Zoon. Op dit ogenblik werd de val niet alleen gestopt, maar in een opwaartse beweging geleid terug in het Vaderhuis. Als daarop ook de laatste hoek van de gevallen wereld doordrongen werd door het licht en het leven van de Zoon, trok het licht zich weer terug op het punt van waar het was uitgegaan. En daar -in de Zoon- is het ook vandaag nog te vinden. En zo donker als het voor het ogenblik ook weer mag lijken te zijn, mogen de demonen van de nacht ronddolen en alles proberen om het licht van de Verlosser in te dammen en op te houden, het zal hen niet lukken. Het werk van de

verlossing is van God uit volbracht en kan door geen macht meer worden opgehouden. JEZUS HEEFT BENEDEN WEER MET BOVEN VERBONDEN.

Joh. 6, 39 en 12,32 "Dit echter is de wil van diegene die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft niets verlies, en wanneer Ik van de aarde verhoogd zal zijn, zal Ik ALLEN naar Mij toetrekken."

*Gal. 4,4-5: "Omdat echter de tijd vervuld was, zond God Zijn zoon, geboren uit een maagd, geboren **onder de wet** opdat Hij hen die onder de wet stonden zou verlossen opdat ze de rang van **kinderen van God** zouden verkrijgen".*

Door Zijn eenmalig offer heeft Jezus de wet van het Oude Verbond, die niet geëigend was tot verlossing onder Zijn genade geplaatst. EEN NIEUW TESTAMENT werd "noodzakelijk", rekening houdend met de nieuwe situatie, DE NIEUWE ORDENING in de schepping. En een NIEUW GEBOD werd noodzakelijk, zo dat de mensen niet weer onder de wet geknecht werden, maar die ze in de vrijheid van Gods kinderen zou leiden. Dit gebod dat in het Oude Verbond weliswaar ook vermeld werd maar onder de 600 andere geboden en verboden was ondergegaan- kon geen ander fundament hebben dan dat van de liefde. Jezus vat dit eerste en aan de basis liggend gebod van het Nieuwe verbond dan ook samen als volgt:

Mt. 22, 37-40: "Ge zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw gemoed. Dat is het eerste en grootste gebod. Een ander is daaraan gelijk: Ge zult uw naaste liefhebben zoals u zelf. Aan deze twee geboden hangt heel de wet en de profeten."

Joh 13, 34-35: "Een nieuw gebod geef Ik jullie, dat jullie elkaar liefhebben, opdat zoals Ik jullie heb liefgehad, jullie ook elkaar liefhebben. Daaraan zullen allen erkennen, dat jullie Mijn leerlingen zijn, wanneer jullie onder elkaar de liefde hebben".

Terwijl het Oude Verbond onder de wet nog eiste en knechtte, verhief het NIEUWE VERBOND de mensen in de vrijheid, door het enige gebod (niet de wet) van de liefde. De liefde omvat, zoals de Verlosser de gevallen wereld omsloten heeft, alle voorafgaande wetten in zich en is haar inhoud, doel en vervulling. Het onderscheid tussen wet en gebod ligt daarin

dat de eerste als een plicht geëist wordt, het tweede evenwel verbonden met de vrijheid om onze liefde werft.

Rom. 7.,6: *“Nu zijn we wel vrijgesproken door de wet, omdat we gestorven zijn aan datgene waardoor we werden vastgehouden, zodat we niet langer onderworpen zijn aan een verouderd wetboek, maar God dienen in het nieuwe leven van de Geest .*

Dezelfde onbaatzuchtige en welwillende liefde is op die manier het kenmerk van het lichaam van Christus en het Nieuwe Testament. Niet het “IK voel me goed en voel me prettig in mijn geloof” en ook niet “het starre vasthouden aan de oudtestamentische geloofsnormen van de letter van de wet.” Het is niet het welvaartschristendom van het om zichzelf draaien en de toename van genietingen dat ons in de tuin van Gethsemane en naar Golgotha leidt, maar steeds het smalle en doornige pad van de navolging van Christus, ook wanneer dat de tijdsgeest niet behaagt of tegengaat.

Was in het Oude Verbond de strenge plichtsvervulling nog het kenmerk van een God welgevallig leven, zo is in het Nieuwe Verbond DE LIEFDE het enige verkoopsargument voor een gezonde relatie met God en de medemens. Van nu af aan was niet meer de wet van het Oude Verbond voor de verlorenen verantwoordelijk en maatgevend, maar de erbarmende liefde van de Vader, die in Jezus mens is geworden. Door Jezus is ons die genade ten deel gevallen, die ons de wet in het Oude Verbond niet in staat was te geven, omdat het op de onvergankelijke gerechtigheid was gegrondvest. Jezus was de eerste ziel die volledige vrijspraak voor de gerechtigheid en voor de heiligheid van God ervaarde. Want hoewel Hij zonder fouten en zonden leefde, werd Hij desondanks als een zware misdadiger en moordenaar onder de wet aan het kruis terechtgesteld. Dat was het offer dat de Verlosser in DEEMOED en GEHOORZAAMHEID voor de Heiligheid van God en de ongenaakbare goddelijke wet volbracht had. Dat Hij evenwel onschuldig veroordeeld en gekruisigd werd, ***was nu de grootste ongerechtigheid voor de ongenaakbare wet van God.*** Wat was vanuit de kant van de goddelijke gerechtigheid hier aan te doen?

Volgens de rechtmatige wet had Jezus nu een allerhoogste aanspraak op schadeloosstelling en vergoeding voor het geleden onrecht. Vergeten we hier niet de basis van het Oude Verbond en de wet die tot op vandaag luidt: “*Oog om oog, tand om tand*”. Het recht stond nu helemaal

aan de kant van Jezus. Zo werd Hem gevraagd welke prijs Hij verlangde voor het goedmaken van het Hem aangedane onrecht. Hij overlegde niet lang en vroeg niet om gerechtigheid voor zichzelf maar Hij verlangde GENADE VOOR AL DIEGENEN, DIE SCHULDIG WAREN VOOR DE WET. De wet kon van de ene kant zijn begeren niet tegenspreken omdat gerechtigheid moest gebeuren aan de onschuldige veroordeelde. Maar de wet was van de andere kant niet in staat deze knoop uit eigen volmacht los te maken. **De wet was gebonden aan zichzelf.** Ze kon de vele schuldigen niet van alle schuld vrijspreken voor één onschuldige begunadigde. De wet was enkel bevoegd om de overtreders van de wet te doen herkennen en schuldig te verklaren. Haar bevoegdheid was niet gegeven voor de vraag om gratie te verlenen. Op dit moment sluit de rechtvaardige rechter in de Godheid Zijn ogen om ze met de grootste barmhartige VADERLIEFDE opnieuw te openen. Met deze milde Vaderogen keek God nu de massa schuldigen aan en Hij heeft ze tot op vandaag niet meer voor hen gesloten. Zo gaf de Vader de volmacht over aan de Zoon om over de hele gevallen wereld te oordelen. Vanaf dit moment was niet meer de wet bevoegd voor de gevallenen, maar de ten onrechte veroordeelde, die voor hun redding Zijn heilig leven geofferd had. Er werd een NIEUW TESTAMENT opgesteld, met nieuwe bevoegdheden en nieuwe regels. Volgens dat testament staat nu Jezus als advocaat en hogepriester van de genade voor de gerechtigheid en heiligheid van God en staat Hij in voor de gratie van de verlorenen. Dit Nieuwe Testament zegt verder dat de verloren kinderen Gods onder de wijsheid en verlossende barmhartigheid van de Messias Jezus Christus gegeven zijn tot die ALLEN EN ALLES bevrijd heeft en weer in het eeuwige leven opgenomen heeft.

Joh. 10, 28-29: *“ Ik geef hun eeuwig leven, en ze gaan eeuwig niet verloren, en niemand zal ze uit Mijn hand stelen. Mijn Vader (de liefde) die ze Mij gegeven heeft, is groter dan allen, en niemand kan iets uit de hand van Mijn Vader roven”.*

2 Kor. 5, 17-19: *“Daarom, wanneer iemand in Christus is, is die een nieuwe schepping; het oude is vergaan. Zie, **alles is nieuw geworden.** ALLES komt evenwel van God, die ons door Christus MET ZICHZELF verzoent en ons de **dienst van de verzoening** heeft opgedragen”* (niet de verdoemenis).

Door dit grote offer werd de grondsteen voor een NIEUWE GEESTELIJKE SCHEPPING gelegd. De gevangenschap van de geest in de materie was voor ALLE MENSEN EN GEESTEN gebroken. De weg tot een

nieuwe schepping van verlost en was gebaad. En nog iets belangrijks was gebeurd in het geestelijk rijk. Een nieuwe hoogste hemel was gebouwd waarin de Vader van nu af in Jezus Zijn kinderen kon ontmoeten van aangezicht tot aangezicht. En zelfs de verloren zoon Lucifer is het niet meer ontzegd om als eenvoudige zondaar vol rouw en deemoed de terugweg te betreden. Maar voor niemand is het zwaarder dan voor hem, wanneer hij, die eens de hoogste engel was, die zich boven God wou verheffen, nu ook door de deur van de deemoed en zelfverloochening moet gaan, waardoor God zelf in Zijn menswording is gegaan. Daarom luidt het sinds Golgotha dat geen weg voorbijgaat aan Golgotha, wanneer we bij deze Vader willen geraken in de hoogste van alle gelukzaligheden.

Joh. 14, 6: IK BEN DE WEG, DE WAARHEID EN HET LEVEN. NIEMAND KOMT TOT DE VADER DAN ENKEL DOOR MIJ"

Het was de IN JEZUS MENS GEWORDEN BARMHARTIGE LIEFDE VAN GOD die de afvallige kinderen op Golgotha de weg naar Zijn Vaderhart weer opende. Sindsdien wacht deze liefde met open armen op ons, opdat we haar aanbod aannemen en ons op de weg naar huis begeven. Dat gebeurt op het ogenblik dat we persoonlijk een beroep doen op deze grote daad van de Verlosser en deemoedig onder het kruis knielen om zo onze schuld van hoogmoed en weerspanningheid bekennen. Want zoals Jezus Christus Zijn weg in deemoed is gegaan, zo moeten ook wij ons Golgotha beleven en met de verloren zoon uit Luk. 15, 18-19 bekennen: *"Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen U, en ben het verder niet waard dat ik jouw zoon/ dochter heet, maar maak me evenwel tot jouw kleinste knecht"*. En ik voeg hier aan toe: *"Laat me alleen maar in Jouw huis, in Jouw tegenwoordigheid leven. Amen!"*

Kind zijn van God

Op het moment dat het laatste lichaams- en wereldgebonden atoom van de Mensenzoon aan het kruis volkomen in de Zoon Gods was opgegaan en vergeestelijkt, vond het laatste transformatieproces plaats. Het

zette niet enkel de volkomen vergeestelijking in van de lichaamsgebonden zielenandelen van Jezus, maar het gehele lichaam in al zijn substanties, werd in dit omvormingsproces mee betrokken. En deze vergeestelijking van de materie is een verder groot gebeuren in het verlossingswerk van God dat de Messias volbracht had. Want Jezus heeft met Zijn verheerlijkt lichaam een stuk van de absolute verdichting en verstarring uit het machtsbereik van Satan -de gevallen wereld- uitgebroken en het weer naar de hemel toe geleid. Dat was de laatste doorbraak door de nacht van de dood op het lichamenlijk niveau. Dit had ook Paulus, met zijn grote liefde tot Jezus erkend. Hij bracht het tot uitdrukking in de eerste brief aan de Korintiërs 15,.47-50 en 53-55 als volgt:

“De eerste mens (Adam) uit de aarde genomen is aards; de tweede mens (Christus, de tweede Adam) is uit de hemel.

Zoals het aardse is, zo zijn ook de aardse geschapen (gebonden aan de dood); en zoals het hemelse is, zo zijn ook de hemelse geschapen (doorgedrongen tot het leven). En zoals we het beeld van het aardse (dat onderworpen is aan de dood) hebben gedragen, zo zullen we ook het beeld van het hemelse (van het onsterfelijke) dragen”.

Dat zeg ik jullie echter broeders, vlees en bloed kunnen het Rijk Gods niet erven, ook kan de vergankelijkheid (van het materiële lichaam) de onvergankelijkheid (onsterfelijke) niet erven.”

Zo luidde het doorheen de hele geschiedenis van de mens tot de Verlosser kwam, die alles op een nieuwe basis plaatste. Vanaf nu kon de starre materie (van het lichaam) weer volledig vergeestelijkt worden. Dit betekent evenwel in laatste consequentie de vergeestelijking van het hele materiële universum, als het doel van de Verlossing van de hele gevallen wereld. Zo zegt Paulus dan ook vanaf vers 53, dat nu de tijd van transformatie van de materie (het vergaan) gekomen is. Van nu af aan zullen stuk voor stuk, ziel na ziel, uit het machtsbereik van de dood losgemaakt en verlost worden.

“Want dit vergankelijke (het materiële lichaam) moet met onvergankelijkheid worden bekleed en dit sterfelijke met onsterfelijke, dan zal het woord vervuld worden dat geschreven staat:” Jes. 25,.8. “De dood is verslonden, de zege is behaald! Dood, waar is uw engel? Dood, waar is jouw zege?” Hosea 13, .14.

Dit veranderings- en vergeestelijkingsproces van het materiële lichaam van Jezus kreeg de bekronende afsluiting drie dagen na de kruisiging in Zijn opstanding. Op dit moment was een volledige nieuwe schepping en dimensie van het goddelijk leven ontstaan, die voorheen nog niet bestond. Daarom zal Jezus -de Mensenzoon- ook de Eerstgeborene van de nieuwe schepping worden genoemd. Hij heeft als tweede Adam het grote verlossingsplan van God tot een glorieus einde geleid en is daardoor tot stamvader van een nieuwe vergeestelijkte mensheid geworden. Want van nu af kon door de Verlosser ziel na ziel uit het machtsbereik van Satan verlost worden, wat tot op de huidige dag in de vorm van een nieuw geboren mens, EEN VERLOST KIND VAN GOD, gebeurt. Ieder kind van God, dat door Jezus uit de gevallen wereld verlost wordt, zal daarom ook de Vader in Jezus ontmoeten en door Hem omarmd worden!

De belofte: “*Jullie zullen zo volkomen zijn als jullie Vader in de hemel volkomen is*”. (Mt. 5.47) kan nu werkelijkheid worden. We zullen als zonen en dochters op die manier het Christusleven van een uit de dood opgestane leiden. Niet meer als schepselen van een onzichtbare God, maar als kinderen van een zichtbare Vader. In onze geest kunnen we IN JEZUS nu reeds opstaan naar dit nieuwe leven - wedergeboren worden. Wellicht is het u nu begrijpelijk waarom het christendom een unieke plaats inneemt onder de religies en waarom Petrus zonder pretentie in de Handelingen van de Apostelen 4,12 kan zeggen:

“IN GEEN ANDER IS HET HEIL EN ER IS GEEN ANDERE NAAM ONDER DE HEMEL AAN DE MENSEN GEGEVEN, WAARIN ZE ZALIG WORDEN”

En deze naam luidt:

JESHUA HAMASCHIAH – JEZUS DE MESSIAS.

Joh. 1,12-13: „ ***Aan diegenen echter, die Hem (in hun hart) opnamen, aan diegenen gaf Hij het recht kinderen van God te worden, aan hen die in Zijn naam geloven, die niet uit bloed, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van een mens, maar (geestelijk) uit God (nieuw) GEBOREN ZIJN***”.

We spreken hier dus terecht van EEN NIEUWE GEBOORTE van de mensen en een Nieuw Verbond, dat op Golgotha tussen God en de vroeger

verbannen en gesloten werd. Alle gebieden van het geestelijk leven worden in dit nieuw verbond of verdrag daarom ook NIEUW geregeld. Want door dit het totale universum verlossend offer van de genade, werd de tot dan toe geldige wet van de onverbiddelijke gerechtigheid -oog om oog, tand om tand- aan de liefde, de genade en de barmhartigheid van God **ondergeschikt**. De liefde werd op grond van deze daad de nieuwe en enige weg, de verlossingsweg in een DOOR DIT OFFER ONTSTANE HOOGSTE HEMEL. De hemelen waren ons zonder het verschijnen van de Messias vanuit het standpunt van de wet voor altijd gesloten en ontoegankelijk gebleven. En wij zouden nooit een verhouding gekenmerkt door liefde als kind van God de Vader kunnen hebben. We zouden allemaal tot op de huidige dag ons leven verder moeten doormaken onder de harde, maar ook rechtvaardige wet waar tot op vandaag de oudtestamentische religies zich nog steeds aan houden. WANT DE WET BESTAAT VOOR AL DEGENEN DIE HET NIEUWE VERBOND VAN DE VERLOSSER NIET BIJTREDEN. Dat betekent, dat de wet **niet werd opgeheven**, maar ze kan overwonnen worden door de navolging van Jezus op Zijn koninklijke weg van de liefde.

2 Kor. 5, 19: *“Want God verzoende IN CHRISTUS DE WERELD MET HEMZELF en rekende hun zonden niet aan en heeft onder ons **het woord van de verzoening/ vergeving** opgericht”.*

Juist de volgende verzen uit de profeet Jesaja hebben reeds veel Joden laten erkennen dat Jezus werkelijk de langverwachte Messias was. En velen van hen hebben, geraakt in hun hart, de stap in het Nieuwe Verbond met God voltrokken.

Jes. 53, 3-7: *“Hij was veracht en verlaten van de mensen. Een man van smarten, vertrouwd met het lijden, zoals iemand waarvoor men zijn aangezicht verbergt. En we hebben hem geringgeschat. Voorwaar Hij heeft ons lijden gedragen en onze smarten op zich geladen.*

En wij hielden Hem voor bestraft, door God geslagen en vernederd Maar Hij is omwille van onze misdaden verwond en omwille van onze zonden in elkaar geslagen. ONZE STRAF LIGT OP HEM, OPDAT WIJ VREDE ZOULDEN HEBBEN, EN DOOR ZIJN WONDEN ZIJN WE GENEZEN.

We waren als schapen verloren gelopen. En ieder van ons keek enkel naar zijn eigen weg. Maar God wierp al onze zonden op Hem. Als Hij

gefolterd werd, leed Hij gewillig en deed Zijn mond niet open als een lam dat naar de slachtbank werd geleid. Hij deed Zijn mond niet open, als een schaap dat stom is voor zijn scheerder.

ZIE, DAT IS HET LAM GODS

DAT DE ZONDEN VAN DE WERELD DRAAGT.

Joh. 1.29

De goede Herder

Samenvatting:

De voorstelling van een verre te vrezen rechter-God, die een brutaal mensenoffer verlangt opdat Zijn grote Heiligheid en gerechtigheid genoegdoening krijgt is VOLKOMEN ONZINNIG EN SPREEKT HET WEZEN VAN EEN LIEFHEBBENDE VADER-GOD tegen. Deze voorstelling is terecht een steen des aanstoots voor niet- of andersgelovigen. Neen, en nog eens neen! GOD is boven AL ZIJN ANDERE EIGENSCHAPPEN DE LIEFDE, van waaruit Hij alle geesten en mensen geschapen heeft. Het zijn **Zijn scheppingen, Zijn ideeën en Zijn gedachten**, die Hij door Zijn wijsheid heeft doen ontstaan. De Vader, of de Liefde, nam daarbij het risico op zich, om aan de wezens **een vrije wil** te schenken, omdat alleen hierdoor de mogelijkheid bestond dat deze wezens Hem eens zouden erkennen als Degene **die Hij werkelijk is.**: een ondoorgrondelijk diep liefhebbende Vader. Van de mogelijkheid van misbruik van de vrije wil was de **Alwetende** zich daarbij in ieder geval bewust, voor het geval dat de vrije wezens hun wil niet wijs benutten, maar de lange en pijnlijke weg naar de levensvoleinding zouden inslaan, was er evenwel sinds het allereerste begin van de schepping een plan B. God zou de Alwetende niet zijn, wanneer een ongeval van deze aard Hem in Zijn gedachten en planningen zou kunnen verrassen. De vrije wil bedingt steeds twee verschillende wegen en mogelijkheden waar tussen een vrij schepsel

kan kiezen. In ons geval vertrouwen en gehoorzaamheid of twijfel en overtreding. De korte en de lange weg vol lijden.

De door de tweevoudige val gebeurde neerstorting maakte een ingrijpen van God noodzakelijk. Het bevrijdings- en verlossingsplan voorzag in laatste consequentie dat de Schepper van alle werelden zelf het kleed van de materie zou dragen en mens zou worden, **om heel alleen de verantwoordelijkheid voor Zijn scheppingsproject over te nemen**. Wat dan letterlijk aan het kruis in Golgotha ook is gebeurd. God kon niemand anders daarmee belasten, omdat Hij het was, die engel en mens door de gave van de vrije wil aan het gevaar voor afvalligheid en zonde had blootgesteld. Hij kon geen van Zijn schepsels voordien vragen naar de toestemming voor de manier van leven. HET WAS DE BESLISSING VAN HEM ALLEEN. Daarom kon Hij tenslotte ook niemand voor de eerste en de daaruit voortkomende tweede val in het paradijs verantwoordelijk stellen, buiten Zichzelf. In de eerste Johannesbrief 2, 2 lezen we volgende woorden, die men niet genoeg naar waarde kan schatten:

“Daarom bracht GOD ZELF een offer VOOR ZIJN HEILIGHEID EN GERECHTIGHEID, om de wereld weer MET HEM TE VERZOENEN”.

In deze woorden is het grote geheim van de menswording van God verborgen. Het is ons in de Bijbel geopenbaard, we moeten de verspreide teksten enkel in samenhang brengen, om het werk vanaf de wortel te begrijpen. Geen geschapen nog zo zuiver wezen had deze lijdensweg kunnen dragen en verdragen. Alleen de liefde van de ene Vader, de goede Herder, die zijn leven laat voor Zijn schapen kan deze weg gaan. **Al de knechten (schepsels) hadden in het zicht van Golgotha de kudde in de steek gelaten en waren gevlucht**. (Joh. 10, 11-14). Wat heeft Jezus ons met dit beeld getoond?

Jes. 43, 11: “IK, IK BEN DE HEER EN BUITEN MIJ IS ER GEEN HEILAND” (En ook geen ware herder voor de schapen).

Hosea 13, 4: “GE ZULT GEEN ANDERE GOD BEKENNEN DAN MIJ EN GEEN ANDERE HEILAND DAN MIJ ALLEEN (en geen andere herder).

Jesaja 63, 16: “Jij echter bent ONZE VADER en ONZE VERLOSSER! VAN OUDSHER IS DAT JOUW NAAM!

En daarom is ook HIJ ZELF, de Heer Zebaoth, de enige goede herder voor Zijn schapen. En deze goede Herder is IN en ALS Jezus mens geworden om de schapen te redden, die in de doornen van de wereld vastgeraakt zijn. Hoe luidde het nog in Jes. 53, 3-7: *“We gingen allen in de fout als schapen. En ieder zag enkel op zijn weg”*.

De gelijkenis van de herder en Zijn kudde:

Mt. 18, 12-14: *“Wat denken jullie? Wanneer ergens een mens honderd schapen zou hebben, en één van hen verdwaalde (Lucifer), laat hij dan niet de negennegentig andere **op de bergen** (in de hemelen) en gaat hij heen en zoekt het verdwaalde? En wanneer het gebeurt, dat hij het vindt, waarlijk, Ik zeg jullie: hij verheugt zich meer over dit ene dan over de negennegentig andere, **die niet verdwaald zijn**. Zo is het ook niet de wil van de Vader in de hemel **DAT EEN VAN DEZE KLEINEN VERLOREN GAAT!**”*

Het hele Nieuwe Testament is een liefdesverklaring van God aan Zijn verloren kinderen. Maar wie heeft zijn diepte gevat? **God alleen heeft ons verlost**, en daarom kon Hem ook niemand aanklagen voor dat, wat Jezus op Golgotha meegemaakt heeft. Want Hijzelf hing als zoon voor ons aan het kruis! **ALS DE VERLOSSER VAN ZIJN EIGEN SCHEPPING, ALS DE GOEDE HERDER VOOR ZIJN VERLOREN SCHAPEN.**

In het volgende nog een verdere aanwijzing op het lang bedacht verlossingsplan van God dat de Bijbel openbaart. Wanneer de Bijbel het ene centrale thema van onze bevrijding en het optreden van de Messias tot inhoud heeft, dan zou zich hier direct na de tweede val een verwijzing naar het verlossingswerk moeten laten vinden. En we vinden die aanwijzing daadwerkelijk goed verborgen voor de ogen van de wereld, in de namen van de eerste tien aartsvaders. Wanneer men de namen van de aartsvaders apart, afzonderlijk uit het Hebreeuws vertaalt, dan stoot men op zeer verhelderende aanwijzingen. Leest men de afzonderlijke betekenis van de namen dan nog in hun samenhang, dan ontdekt de lezer hier een verwijzing naar de Messias en Zijn verlossingswerk. Voor het ontsluiten van de afzonderlijke namen kan men het Bijbellexicon op de volgende website erbij gehaald worden: <https://www.bibelkommentare.de>

ADAM Gen. 5, 1 betekent “de mens”.

SETH Gen. 5, 3: betekent “invuller of plaatsvervanger”.

ENOSH Gen. 5,.6: “sterfelijke, zwakke mens, in het meervoud sterfelijke mensheid”.

KENAN Gen. 5, 9: Bezit, rijkdom, schat”.

MAHALEL Gen. 5,.9: “tot lof van God”.

JARED Gen. 5, 15: “de nederdalende”.

HENOCH Gen. 5, 18: “De gehoorzame, de zich offerende, de zich wijddende”.

METHUSALAH Gen. 5, 21: “de dood brengen” of “zijn dood brengt” (Met: dood, Schelah: brengen).

LAMECH Gen. 5, 25: “de revolutionair, de rebel, de verderver”.

NOAH Gen. 5, 29: “troost, trooster, vredebrenger”.

Plaatsen we nu de betekenis van de afzonderlijke namen in betrekking tot elkaar, dan lezen we:

De mens Jezus werd als tweede Adam de zwakke en zondige mensheid gegeven tot lof van God. Hij daalde af uit de geesteswereld om zich te offeren en zich God te wijden. Door zijn dood heeft Hij de weerbarstigen en rebellen tegen God troost en vrede gebracht. Amen.

Nawoord

De verschillende aanschouwingen van God en de afstanden tot Hem, worden in de verschillende religies zichtbaar. Hier ontmoeten we nog meest de voorstelling van een meer of minder verre, almachtige Schepper God, op oudtestamentische basis. Maar deze almachtige en onbenaderbare God is voor ons zwakke en eindige wezens veel te ver verwijderd en te heilig, opdat Hij ons dagelijkse leven zou kunnen beroeren. HIJ BLIJFT IN ZIJN BESTAAN ONBEGRIJPelijk. Deze God kunnen we met gebogen hoofd, op eerbiedige afstand aanbidden. Maar kunnen we hem langs deze weg ook werkelijk boven alles liefhebben, want net dat is Zijn enig verlangen? Neen, dat kunnen we niet! Deze spagaat zal ons innerlijk uit evenwicht brengen of ons zelfs verscheuren. Bij liefde hoort nabijheid en intimiteit. Bij liefde hoort aanraking. Deze intieme toegang tot het Vaderhart van God heeft Jezus zelf voor ons geopend. En daardoor legt Hij deze vrije en onbelaste relatie TOT DE VADER ook in ons hart.

Volgend citaat uit de Bijbel - Joh. 17, 3 - heb ik aan het begin van dit schrift bewust zonder commentaar in het midden gebracht.

“Dat is echter het EEUWIGE LEVEN, dat ze Jou, die de alleen ware God bent, en degene die Je gezondend heeft – Jezus Christus- ERKENNEN”

Pas nu wanneer de basis gelegd is voor het begrijpen, wil ik dit inhalen. Wat is verborgen achter het sleutelwoord ERKENNEN?

Bekijken we een kind van enkele maanden oud, dan zien we dat het zijn nieuwe omgeving aftast met de mond. Het eerste waarnemingsorgaan is, naast de oren, de mond. Daar waar de oren evenwel diffuus alles uit een verre omtrek moeten opnemen, de dingen evenwel niet naar zich toe kunnen halen, raakt een kind zijn allerdichtste levensruimte aan met zijn mond. Het betast en smaakt de objecten die het in de handen krijgt. Op deze manier bekomt het zijn eerste indrukken en waarnemingen. Het ERKENT in contact meer en meer zijn omgeving, door te voelen en te smaken.

Erkennen heeft altijd iets met aanraken en betasten, met een ervaarbare contactname te maken. Zo kunnen we God niet door het studeren op afstand of het beschouwen van de Schrift erkennen/leren

kennen. We moeten ons veel meer openen voor een aanraking en Hem van onze kant, nieuwsgierig als een kind, zonder angst of schroom betasten en smaken. Hoe kunnen we God evenwel aanraken, hoe kunnen we hem smaken? Door Hem heel dicht naar ons toe te trekken! Maar laat zich de grote God wel daartoe uitnodigen door ons, kleine mensen? Ja, door de macht van de kinderlijke liefde. Daarom zei Jezus, dat we enkel met de houding van een kind het Rijk Gods en daarmee de Vader kunnen zien. Velen valt het evenwel zwaar iets lief te hebben dat ze nog helemaal niet kennen en er ook geen juiste voorstelling van kunnen maken. Want God is geest, zegt ons de Bijbel. Ook daarom is deze grote God in Jezus Christus mens geworden, opdat we Hem kunnen vatten en smaken. Ontvlamt zich onze liefde door het LEREN KENNEN van Jezus tot een innerlijk vuur, dan zullen we de VADER IN HEM ERKENNEN. Houden we dit vuur aan het branden door ons naar Hem toe te keren, dan zal na de eerste aanrakingen onstuitbaar de volgende stap volgen: de intieme vereniging!

In het eerste boek van Mozes 4, 1 lezen we *“Adam **erkende** Eva en zij werd zwanger”*.

In het Mattheüsevangelie 1, 23 lezen we daarentegen over Jozef en Maria *“... en Jozef **erkende** Maria niet, tot ze haar eerstgeboren zoon gebaard had en hij noemde zijn naam Jezus”*.

We zien hier dat ERKENNEN in de context van de Bijbel iets te doen heeft met een intieme betrekking, met een VERENIGING. God erkennen in Jezus, betekent in een intieme heel dichte relatie tot Hem treden. Hierin ligt het geheim van de bruid van Christus. Het is de VERENIGING en HET HUWELIJK met JEZUS in de omarmende en gelukzalige LIEFDE.

Dat betekent dat het laatste ERKENNEN en daaruit *HET EEUWIGE LEVEN* in gelukzaligheid, enkel kan volgen na een versmelting in liefde met Jezus. Door deze omarming zijn we kind van God en bruid van Jezus, zolang we ons niet uit deze omarming losmaken. We zijn verlost in de LIEFDE en vrij van iedere wet. Want de LIEFDE is de vervulling van de wet!

Gal.4, 4-6: *“ Als echter de vervulling van de tijd gekomen was, zond God Zijn zoon, geboren uit een vrouw, **onderworpen aan de wet, opdat Hij diegenen die onder de wet waren, zou verlossen opdat we de rang van kinderen van God zouden ontvangen. Omdat jullie nu echter kinderen zijn,***

HEEFT GOD DE GEEST VAN ZIJN ZOON IN JULLIE HARTEN GELEGD, DIE DAAR ROEPT: ABBA, LIEVE VADER!”

Dit is het fijne, maar alles veranderende verschil voor een naar levens-vervulling en liefde zoekende mens. Voor de andere religies en de wereldse wijzen is deze voorstelling van een nabije en intieme Vader-God een bron van ergernis. Voor de verheven wijsheidsvolgelingen die geloven dat God in het licht te vinden is, is dit in hun geestelijke hoogmoed een belachelijke voorstelling, een dwaasheid. Mogen ze in vrije wil verder knagen aan het lichtgewaad van de godheid en geloven dat daardoor hun honger zich laat stillen. Een kind Gods kan daarin niet tot vervulling van zijn verlangen komen. Het zal niet eerder rusten dan wanneer het aan de borst van de hemelse Vader rust en zijn vrede vindt.

Evenwel zijn er ook in alle religies steeds weer mensen geweest die op grond van hun ontwaakte **verlangen naar God en liefde tot God** die grenzen hebben overschreden, die hun traditioneel geloof als hindernis in de weg had geplaatst. Velen van hen, aangeraakt door de genade van God, hebben de weg naar een diepere, ja vaak een liefdevolle relatie met God gevonden. Iedere religie heeft zo haar eigen heilige mannen en vrouwen, die daarom te achten zijn. Toch ben ik mij daarnaast vanuit de achtergrond van de nagestreefde gelijkmaking van alle religies er wel erg van bewust dat het niet zo populair is om de speciale plaats van Jezus Christus in het verlossingsplan van God naar voor te brengen en te onderstrepen. Verloochent het moderne christendom echter de boodschap van de volkomen vergeving en verlossing door Jezus Christus alleen, dan heeft men het wellicht in de zin van de tijdsgeest en de interreligieuze dialoog maatschappelijk aanvaardbaar gemaakt, maar het heeft daarmee zijn eigenlijke opgave en betekenis verloren, namelijk **zout van de aarde te zijn**. JEZUS IS DE VOOR ONS **DOOR GOD AANGESTELDE** VERLOSSER VAN DE GEVALLEN WERELD! Daarom gaat geen enkele weg aan Hem voorbij. Daar mogen de wereldlijke en geestelijke tegenkrachten tegen schreeuwen en zich de haren uittrekken zoals ze willen: het haalt niets uit, want God heeft Zijn werk volbracht en heeft hier reeds Zijn Amen over uitgesproken.

Wijzen veel kerken en gemeenten de door Jezus meegedeelde missie-opdracht vandaag ook af als zijnde niet meer van deze tijd, of als een onbeleefde aanfluiting tegenover andersgelovigen, dan openbaart dit op schokkende wijze enkel dat ze noch het grote verlossingsplan van God, noch

het wezen van Christus en de kern van Zijn leer werkelijk begrepen hebben. In laatste consequentie is het zelfs een gebrek aan werkelijke naastenliefde, wanneer men een andere mens de mogelijkheid tot zijn verlossing onthoudt, omdat men hem niet op de tenen wil trappen. Laat men het christendom naast zijn sociaal engagement enkel de uiterlijke cultus (erediensten, rituelen, aanbidding, feestelijkheden enz....) dan is dit geloof flauw en krachteloos geworden, en de ondergang van **dit christendom** is niet meer tegen te houden. Jammer genoeg zijn deze tendensen vandaag in veel kerken en gemeenten vast te stellen. De blinde herders zoeken hier meer erkenning van de wereld dan de erkenning van God. Dit is echter in de ogen van God hoererij met de tijdsgeest.

Ook op veel moderne wegen tot heil, die vaak aanleunen bij de oosterse religies, treffen we een God aan, die het persoonlijkheidsaspect helemaal ontzegt wordt. Hier reduceert men God op het niveau van een universele energie, waarvan we zelf deel uitmaken en daarmee ook God zijn. Dit is een naïviteit en is bij gebrek aan kennis van de geestelijke wetten en samenhangen niet te overtreffen. En toch toont het de honger naar leven en toont dat die mensen vaag een vermoeden of herinnering hebben aan die geestelijke wereld en hun eigen oorsprong.

Het ligt aan ieder van ons of we God verder willen loochenen of Hem als ver verwijderde en onbegrijpelijke Schepper- God op afstand willen houden. De harde wet werd **niet opgeheven**, maar ze biedt ook vandaag nog haar last voor hen die niet te beleren zijn. We kunnen ons zo verder met het Oude Testament bezighouden en proberen zijn verplichtingen te vervullen, waardoor we ons slaafs en onder de wet laten knechten. Dat kunnen we als christen nog doen, door het Nieuwe met het Oude te vermengen. Maar deze spagaat zal ons verscheuren, waarvan op vandaag veel depressieven in de kerken en gemeenten op vandaag getuigenis afleggen. We kunnen ook verder aan Gods onpersoonlijkheidsaspect vasthouden en hem beperken tot een kosmische intelligentie, een almacht of een energie.-God zal ieder van ons steeds enkel één vraag stellen:

“WAT WIL JE, DAT IK VOOR JOU ZAL ZIJN?”

In de beantwoording van deze vraag ligt zowel de toekomst van ieder afzonderlijk van ons, alsook het lot van de gehele mensheid verborgen. We kunnen op grond van onze vrijheid onze plaats tegenover God zelf

kiezen. We kunnen verder de lange en droevige weg van de autonome "schijnvrijheid" gaan, God de rug toekeren en Zijn bestaan verloochenen. Of we kunnen Hem uit de verte beschouwen en met eerbiedige aanbidding op afstand houden. Maar dit alles zal ons leven niet ten gronde veranderen, want we zullen verder een moeizaam leven in de verbanning doorbrengen en in de verste verte niet begrijpen wat we missen.

Ons leven in de gevallen wereld in verhouding tot het leven in het Rijk Gods, is vergelijkbaar met het leven in een donkere kerker. Diep onder de aarde geboren hebben we geen werkelijke voorstelling van het daglicht en van de schoonheid van een bloem of van de vrije vlucht en gezang van een vogel. We hebben ooit noch een blauwe hemel gezien, noch het verwarmende licht van de zon op onze huid gemerkt. Maar we hebben ons huiselijk ingericht in onze kerker. En juist in onze gevangenschap zonder licht komt nu de Verlosser aan de deur van onze enge en donkere cel. Hij vertelt van een rijk, dat niet zoals deze wereld geschapen is. Maar een rijk van licht, warmte en schoonheid. Dan opent Hij ook nog de deur van onze kerker en zegt ons, dat we vrij zijn en naar buiten kunnen komen, wanneer we het maar willen. Hij zegt ons, dat Hij een afkoopsom voor onze gevangenschap aan de rechter betaald heeft en we nu vrij zijn. Maar we willen het niet geloven en verstoppen ons dieper in de donkere hoeken van onze cel en denken daarbij: "Liever één vogel in de hand, dan tien in de lucht. Ik zou een misleiding van de bewakers of van een bedrieger steunen, en tenslotte alles verliezen. Neen, neen, nu geen risico nemen. Hier weet ik wat ik heb." Zal Hij ons met geweld uit onze illusies rukken en ons dwingen tot geluk? Juist dat mag en kan Hij evenwel niet doen.

Hij kan enkel om iets vragen, om ons vertrouwen. Bekijk deze zachtvaardige man met Zijn milde ogen, waarin geen valsheid is, vol vertrouwen en zonder angst aan. Hij wil enkel het beste voor u. Waag het, wellicht nog aarzelend, Zijn uitgestrekte hand te grijpen en ga een verbinding aan met Hem. Een grote last zal van uw schouders afvallen en u zal genezing in u ervaren. Vertrouw de Heiland en Verlosser om zo stap voor stap uit uw gevangenschap in te gaan in het licht van een nieuwe dag.

"Ik ben ervan overtuigd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten noch krachten, noch het tegenwoordige, noch het toekomstige, noch hoogte of laagte, noch ergens een of ander schepsel ons kan scheiden

van de liefde van God, die in Jezus Christus (mens geworden) is. Rom. 8, 38-39.

Over mijn werk:

Vooreerst wil ik onderstrepen dat ik voor geen enkele sekte of kerk werkzaam ben, maar alleen de lezer wil bekend maken met de Messias Jezus Christus en Zijn verlossingswerk. Ik zie het lichaam van Christus in alle kerken, gemeenten en eenzame vechters, die zich tot Jezus bekennen en de inspanning betonen om Hem en Zijn leer te volgen - zij het krabbelend of vliegend. God heeft mij niet als rechter aangesteld om te bepalen welke mensen hierbij Hem het meest welgevallig zijn of Hem meest nabij zijn. Ik weet enkel, en ik zie het dagelijks opnieuw, dat we allen deel uitmaken van een grote lijdensgemeenschap. De heiligen zowel als de zondaars. Daarnaast geloof ik, dat voor God de afstand tussen een heilige en de grootste zondaar maar een zeer kleine is, zolang we ons nog in de gevallen wereld bevinden. Een kleine stap volstaat om zich weer onder de macht van de zonde en de last van de wet te bevinden. Alleen IN Christus zijn we vrij van de macht van de zonde en de aanspraak van de wet.

Wij als gelovigen hebben op de onwetenden maar een enkel iets voor. Onze overgave en enge relatie met Jezus, vooral wanneer we in Hem de liefhebbende Vader erkend hebben. Daarnaast hebben we min of meer een duidelijk begrip van wat ik hier in dit schrift heb uitgelegd. We weten van de verlorenheid van deze wereld en haar kinderen en de onmogelijkheid dat ze uit eigen erkenning en kracht de weg terug kunnen vinden naar het Vaderhuis. In dit weten ligt een grote verantwoordelijkheid, want we leven in een tijd van de grootste geestelijke verwarring en verzoeking. Maar hoe gaan we daarmee om en hoe brengen we het de verlorenen bij zonder ze daarbij te verschrikken of helemaal af te schrikken? Willen we ons enkel profileren met het evangelie en Jezus en daarnaast de verlorenen met de toorn van een rechter-God of met de verdoemenis bedreigen? Of willen we onze overbuur, onze naaste werkelijk helpen?

Er is maar één kracht, waardoor we in de zin en geest van Jezus werkelijk kunnen dienen. Slechts één macht, die het schijnbaar onmogelijke nog kan tot stand brengen. En dat is DE LIEFDE. Wanneer we niet in staat zijn om deze macht en kracht, die tot op vandaag de kern van de leer van Jezus uitmaakt, tot ons eigen levenskern te maken, dan is de mensheid verloren.

Want wij zijn Zijn lichaam, Zijn verlossingsinstrument. Daarom zoek ik dringend naar medestrijders, die de ware stem van de goede herder reeds in zich horen- **de stem van de liefde**- of hen die door dit schrift aangeraakt werden. Heb daarom geen schrik om contact op te nemen met mij en deel te nemen aan de oproep tot leven in een stervende wereld .

Ik zou daarbij nog eens graag onderstrepen dat het er zich niet om gaat een nieuwe gemeente of iets dergelijks in het leven te roepen, maar het gaat er om het licht van de liefde te brengen op de plaats daar waar we ons bevinden: in de kerk, in de gemeente, in de familie, in de relatie, en in de vriendenkring. De zinloosheid van de permanente splitsingen zien we dagelijks voor ons ogen. Vaak reeds na de vijfde generatie nemen degenen die zich hebben afgezonderd dezelfde gedragingen aan als de kerk of de gemeente, die ze verlaten hebben om het beter te doen. Het is gezonder in kleine structuren zonder ambten en hiërarchische structuur te werken. We hebben maar één hogepriester en één hoofd, en dat is Christus. In geen geval wensen we daarom het kwaad van de duizendvoudige opsplitsing van het lichaam van Christus verder doen vooruitgaan, want een verscheurd lichaam is een zwak lichaam.

Mijn aanbod: Ik kom in iedere kerk, gemeente en iedere huiskring, die mij open en in liefde zonder hokjesdenken de deuren willen openen en eraan willen meewerken om genezing te brengen in het lichaam van Christus. Heling door erkenning, vergeving, verzoening en liefde.

“Een nieuw gebod geef Ik jullie, dat jullie elkander liefhebt.
Zoals Ik jullie heb liefgehad.
Daaraan zullen ze herkennen, dat jullie Mijn leerlingen zijn, dat
jullie elkander liefhebben.

Joh. 13. 34-35

De zegen van de Heiland en Verlosser Jezus zij altijd met jullie allen

Fratello.

Neem toch contact op met mij. Het zou mooi zijn, moesten we elkaar leren kennen.

Fratello1955@gmail.com

GSM nr. 0049 176 392 399 62

Wie mij bij de druk van dit schrift wil ondersteunen, kan dit doen via volgende rekening. Enkel wat van harte gegeven wordt, draagt vrucht voor allen. God zal het u vergelden.

Erhard Gaiduk

DKB

IBAN: DE75120300001032973511

BIC: BYLADEM1001

Kennwort: *Jesus Project*

Meer nog dan financiële ondersteuning, heb ik evenwel jullie hulp nodig bij de verspreiding van dit schrift. Help me a.u.b. om deze woorden van leven en van de "blijde boodschap" aan zoveel mogelijk mensen verder te geven door meerdere exemplaren te bestellen om te verdelen. De afsluiting van deze verlossingsperiode en de wederkomst van Christus zijn nabij gekomen. Ook de tijd der scheiding van de geesten is nabij. Nu is het tijd om zich los te maken uit het egocentrisme en de lampen op de tafel te plaatsen, opdat alles erdoor verlicht wordt. Laat ons werken, zolang het nog dag is, de nacht zal onvermijdelijk komen. Nog is het tijd voor de oogst!

De Nederlandse vertaling is ook kosteloos verkrijgbaar op adres van Hilde Debrouwere, Huttegemstraat 21, B 8700 Tielt. 0032/473 830 571
hdebrouwere@gmail.com.

Wie deze uitgave wil ondersteunen kan dit doen via overschrijving op volgende rekening :

Hilde Debrouwere

IBAN BE24 7509 0058 4538

BIC AXABBE22

Boekaanbeveling

Der gute König (De goede koning Erhard Gaiduk)

Lang, lang geleden, voor het grote vergeten onze wereld overtrok met grijze nevels, leefde in een ver land een koning met zijn volk in geluk en vrede. De koning was zo vol liefde, goedheid en wijsheid dat zijn rijk iedere dag opnieuw gezegend bloeide en alles in een wonderlijke overvloed groeide en gedijde. Zon doortrokken, zoete vruchten, gouden koren en gezonde, sterke groenten die op de vruchtbare velden en in met bloemen versierde tuinen groeien. Dit alles sterkte het lichaam van de mensen en verhief hun gemoed tot dankbaarheid en vreugde. Zo waren ook de mensen sterk en hadden een mooie gestalte. Ze kenden geen ziekte en geen lijden. Levensvreugde en een voortdurende liefde tot alle dingen begeleidde ze een leven lang. De dieren werden in hun soort geacht en hadden geen vrees voor de mensen, omdat ze liefdevol behandeld werden.

De natuur en het hele leven waren als een afbeelding van de liefde, de goedheid en wijsheid van de goede koning. Zon en regen, zomer en winter wisselden af in een goed geordende harmonie, als de parels aan een snoer. Allen hadden elkander lief en respecteerden elkaar in vriendelijkheid en welwillendheid. Ja, ze waren zo vol vertrouwen onder elkaar dat er in hun rijk geen sleutels en sloten, geen muren en geen afsluitingen waren.

Ja, zo hadden ze allen kunnen leven, ware daar niet ook een rijk van een andere koning geweest. Een donker en onvruchtbaar rijk, aan de andere kant van een diepe afgrond, die beide rijken van elkaar scheidde. Hier het land van het geluk, de harmonie, het licht en de liefde. Daar het land van de strijd, van de koude en de zorgen, de duisternis en de droefheid...

Zo begint het verhaal van een geschiedenis die die van ons is. Ze leidt de lezer terug naar de wortels van zijn geestelijk bestaan, lang voor het tijdperk van de mensen.

Formaat 12x19, 88 blz.

Bestellung auf Spendenbasis Fratello 1955@gmail.com.

Gottes verlorene Kinder (Gods verloren kinderen. Erhard Gaiduk)

Gericht, hel, vagevuur en eeuwige verdoemenis zijn begrippen die ook vandaag nog angst en schrik verspreiden. Het zijn voorstellingen, die iedere mens die wellicht graag aan een God van liefde zou geloven, de toegang tot een liefhebbende Vader-God zwaar of helemaal onmogelijk maken.

Daar tegenover staan dan het paradijs en de hemel met zijn eeuwige vreugde! Quasi als beloning voor een kleine groep elitaire, rechtschapen mensen die zichzelf als kinderen van God aanduiden. Hoe zal men echter deze spagaat tussen een liefdevolle Vader-God (God is de liefde! 1 Joh. 4.,8) en de genadeloze rechter-God van het Oude Testament bewerkstelligen? Een God, die blijkbaar er niet voor terugschrikt om een groot deel van de door Hem geschapen mensheid in een soort "afvalstortplaats voor verloren zielen" -ook hel genoemd- te ontdoen. En dat, volgens de voorstellingen van veel christenen, voor eeuwig?

Een sedert lang overrompelend boek, dat het christen geloof eindelijk bevrijdt van zijn middeleeuwse dwangbuis en veel valse toelichtingen en begrippen, en religieuze misverstanden grondig opruimt. Daarnaast worden ook actuele thema's behandeld, waar veel vragende en zoekende mensen vandaag niet meer aan uit geraken. Hier nog enkele trefwoorden uit de inhoudstabel:

De vergissing met de genade- Karma en reïncarnatie- Is het dualisme realistisch?- Is de schepping van God goed?- Wat gebeurde er in het Paradijs?- Goed en kwaad als polariteiten- De val van de engelen- Kwantumfysica en de grens tussen materie en geest- Schepping of evolutie?- Gestorven en toch in leven- Het opstandingslichaam- Kan de Bijbel op alles antwoord geven? En veel meer.

Zou u vrede in uw ziel willen vinden en hebt u de moed om te vragen naar het waarom van uw tot nog toe aangenomen geloofsovertuigingen, dan moet u dit boek ter hand nemen. Het zal uw tot hiertoe aangenomen wereldbeeld en uw geloof zeer waarschijnlijk schokken! Maar juist hierin ligt de kans voor een nieuwe oriëntering van uw leven. Dit boek kan u in de werkelijke vrijheid van de kinderen van God leiden, wanneer u dat wilt!

ISBN: 9783837094244 prijs: 16.95 €, ook verkrijgbaar als e-book 7.99 €.